

Fremsat den 8. oktober 2025 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v. og forskellige andre love¹⁾

(Ophævelse af national prospektgrænse, delvis ophævelse af forbud mod aktieklasser i finansielle virksomheder, forsikringsselskaber og fondsmæglerselskaber, ændring af offentliggørelseskrav ved optagelse til handel på en multilateral handelsfacilitet, styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed m.v.)

§ 1

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 652 af 10. juni 2025, som ændret ved § 6 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *1. pkt.* i *fodnoten* til lovens titel udgår »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1,«, efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« indsættes: »dele af«, »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

(EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«, og »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163« ændres til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

2. I § 3, *nr.* 6, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«.

3. I § 3 indsættes som *nr.* 40 og 41:

»40) Aktier med flere stemmer (MVS): En aktie, der tilhører en særskilt og separat aktieklasse, i hvilken aktierne har flere stemmer pr. aktie end i en anden aktie-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder, EU-Tidende, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeholdninger, sanktioner, tredjelandstilfælde og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, EU-Tidende, L af 19. juni 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2022/87 af 16. december 2022 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsforeninger i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivatstransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse, EU-Tidende, L af 26. marts 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 214.

klasse, og hvor aktierne har stemmeret i beslutninger, der skal tages på selskabets generalforsamling.

- 41) Struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur): En aktiestruktur i aktieselskaber, der indeholder mindst én klasse af aktier med flere stemmer (MVS).«

4. § 10, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

5. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Oplysningsforpligtelser for aktieselskaber med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur)

§ 11. Et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på et SMV-vækstmarked, skal, efter indførelse af en MVS-struktur i overensstemmelse med de selskabsretlige regler, medtage de i § 13 nævnte oplysninger i det prospekt, der er nævnt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked og det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt, der er nævnt i forordningens artikel 15 a. Tilsvarende gælder i forhold til det optagelsesdokument, der er nævnt i artikel 33, stk. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

§ 12. Et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), der ikke er registreret som et SMV-vækstmarked, skal, efter indførelse af en MVS-struktur i overensstemmelse med de selskabsretlige regler, medtage de i § 13 nævnte oplysninger i det prospekt, der er nævnt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked og det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt, der er nævnt i forordningens artikel 15 a. Tilsvarende gælder i forhold til det optagelsesdokument, der kræves i henhold til national ret eller den relevante multilaterale handelsfacilitets (MHF's) regler, i tilfælde hvor selskabet offentliggør et sådant prospekt eller dokument.

§ 13. De oplysninger, der er nævnt i §§ 11 og 12, skal bestå af detaljerede oplysninger om følgende:

- 1) Aktieselskabets aktiestruktur med en angivelse af de forskellige aktieklasser, herunder aktier, der ikke er optaget til handel, og oplysninger for hver aktieklasse om
 - a) de rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til aktierne i den pågældende klasse,
 - b) den procentdel af den samlede aktiekapital eller af det samlede antal aktier, som aktierne i den pågældende klasse udgør, og
 - c) det samlede antal stemmer, som aktierne i den pågældende klasse udgør.
- 2) Enhver begrænsning ved overdragelse af aktier, herunder aftaler mellem aktionærer, som selskabet har kendskab til, og som kan medføre sådanne begrænsninger.

- 3) Enhver begrænsning i aktiers stemmerettigheder, herunder aftaler mellem aktionærer, som selskabet har kendskab til, og som kan medføre sådanne begrænsninger.

- 4) Identiteten, hvis aktieselskabet har kendskab til den, af de aktionærer, der besidder aktier med flere stemmer (MVS), der udgør mere end 5 pct. af stemmerettighederne for alle aktier i selskabet, og af de fysiske personer eller juridiske enheder, der har ret til at udøve stemmerettigheder på vegne af disse aktionærer, når det er relevant. Er de aktionærer eller personer, der har ret til at udøve stemmerettigheder på aktionærernes vegne, fysiske personer, kræver offentliggørelse af deres identitet kun formidling af deres navne.

§ 14. Et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), herunder på et SMV-vækstmarked, skal underrette den relevante markedsoperatør om eksistensen af MVS-strukturen.«

6. I § 50 indsættes som *stk. 7*:

»Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om opgørelsen af kvalificerede andele efter stk. 1.«

7. Efter § 76 indsættes:

»§ 76 a. Ved aktiers optagelse til handel, skal en operatør af et reguleret marked stille krav om, at den forventede markedsværdi for det selskab, hvis aktier der ansøges om optagelse til handel af, eller, hvis denne værdi ikke kan anslås, dette selskabs egenkapital, herunder resultatet, fra det seneste regnskabsår, skal være på mindst 1 mio. euro.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel.

Stk. 3. En operatør af et reguleret marked skal i tillæg til kravet i stk. 1 stille krav om, at mindst 10 pct. af den tegnede kapital, som den aktiekasse, der er omfattet af ansøgningen om optagelse til handel, repræsenterer, er ejet af offentligheden på tidspunktet for optagelse til handel.

Stk. 4. Ansøges der om optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel, vurderer operatøren af det regulerede marked for at opfylde kravet i stk. 3, om der er en tilstrækkelig spredning af aktier i offentligheden i forbindelse med alle udstedte aktier og ikke kun i forbindelse med de aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel.«

8. Overskriften før § 83 ophæves og § 83 ophæves.

9. Efter § 92 indsættes:

»§ 92 a. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) skal klart identificere aktieselskaber med strukturer med aktier med flere stemmer (MVS-strukturer), der er optaget til handel på den pågældende multilaterale handelsfacilitet (MHF), som aktieselskaber med en sådan struktur.«

10. Efter § 96 indsættes i *kapitel 18*:

»§ 96 a. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) må ikke afvise optagelse til handel af et aktieselskabs aktier med den begrundelse, at selskabet har indført en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur) i overensstemmelse med de selskabsretlige regler herom.«

11. I § 110, stk. 1, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«, og efter »(MHF'en)« indsættes: »eller segmentet heraf«.

12. I § 110, stk. 2, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«.

13. I § 111 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF), hvor et segment heraf er et SMV-vækstmarked, skal have regler, systemer og procedurer, der sikrer, at betingelserne i stk. 1 og følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det segment af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en), der er registreret som SMV-vækstmarked, er klart adskilt fra de andre markedssegmenter, der drives af investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en), hvilket bl.a. er angivet med et andet navn, et andet regelsæt, en anden markedsføringsstrategi og anden markedsføring samt en specifik tildeling af markedsidentifikationskoden til segmentet, der er registreret som SMV-vækstmarkedssegment.
 - 2) Transaktionerne på det pågældende SMV-vækstmarkedssegment er klart adskilt fra andre markedsaktiviteter inden for den multilaterale handelsfacilitets (MHF'ens) andre segmenter.
 - 3) Efter anmodning fra Finanstilsynet skal den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) fremlægge en samlet liste over de instrumenter, der er noteret på det pågældende SMV-vækstmarkedssegment, samt oplysninger om driften af SMV-vækstmarkedssegmentet, som Finanstilsynet kan anmode om.«
- Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

14. I § 111, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«, og efter »stk. 1« indsættes: »og 2«.

15. I § 112 indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«.

16. § 113 affattes således:

»§ 113. Et finansielt instrument fra en udsteder, der er optaget til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kan kun handles på en anden markedsplads, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelse. Er den anden markedsplads et SMV-vækstmarked, er udstederen hverken underlagt forpligtelser i forbindelse med god selskabsledelse eller oplysningskrav indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis med hensyn til dette andet SMV-vækstmarked. Er den anden markedsplads ikke et SMV-vækstmarked, skal udsteder informeres om enhver forpligtelse, som udsteder vil blive underlagt i forbindelse med god selskabsledelse

eller oplysningskrav indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis med hensyn til denne anden markedsplads.«

17. I § 180 a indsættes som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan efter anmodning fra en ejer af et detailbetalingssystem, der opfylder betingelserne i § 177, stk. 2, dispensere fra kravet om, at it-operatøren af samme detailbetalingssystem skal opnå tilladelse fra Finanstilsynet, jf. stk. 1. En dispensation kræver, at it-operatøren er beliggende indenfor Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og at ejeren sikrer, at Finanstilsynet fortsat kan modtage de nødvendige informationer om it-operatøren til brug for Finanstilsynets vurdering af, at forholdene i § 180 c og § 180 g, stk. 1 og 2, er opfyldt.

Stk. 7. Finanstilsynet kan ophæve en meddelt dispensation, hvis betingelsen i stk. 6, 2. pkt., ikke længere er opfyldt.«

18. Overskriften før § 222 ophæves, § 222 og § 232, stk. 4, ophæves.

19. I § 247, stk. 1, indsættes efter »76«: », § 76 a, stk. 1 og 3«, og efter »§ 111, stk. 1« indsættes: »og 2«.

20. I § 253 c udgår: »artikel 14, stk. 1 og 2,« og »artikel 15, stk. 1,«.

§ 2

I lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 9. juni 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I 1. pkt. i fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

2. I § 5, stk. 6, indsættes som nr. 11:

»11) Supplerende kapitalkrav i overensstemmelse med § 125.«

3. I § 13, stk. 2, ændres »stk. 3« til: »stk. 3 og 4«.

4. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder,

der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en multilateral handelsfacilitet (MHF).«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

5. I § 13, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. gælder dog ikke virksomheder omfattet af stk. 3.«

6. I § 13, stk. 4, 1. pkt., der bliver til stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) ansøgeren, som søger tilladelse efter § 10, stk. 1, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, der er bosiddende i Den Europæiske Union, og som fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 64, stk. 1, eller § 64 c, stk. 9,«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

8. I § 64 c indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. § 64, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et investeringsforvaltningsselskab, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

9. § 106 a, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6) køb og salg af andre aktiver end de, som er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.«

10. Efter § 124 b indsættes:

»§ 125. Et finansielt konglomerat, jf. § 307 b, skal opfylde et supplerende kapitalkrav.

Stk. 2. Det supplerende kapitalkrav og kapital til dækning heraf opgøres kvartalsvis, og resultatet af opgørelsen indberettes til Finanstilsynet.

Stk. 3. I finansielle konglomerater finder § 124, stk. 1, med de fornødne tilpasninger anvendelse for det supplerende kapitalkrav. Den øverste modervirksomhed i konglomeratet påser overholdelsen af denne bestemmelse.

Stk. 4. Opfylder et finansielt konglomerat ikke det supplerende kapitalkrav, eller er der sandsynlighed for, at kravet ikke bliver opfyldt, kan Finanstilsynet påbyde modervirksomheden i konglomeratet at begrænse udlodning. Udlodningsbegrænsninger omfatter handlingerne nævnt i § 125 b, stk. 5.

Stk. 5. Opfylder et finansielt konglomerat ikke det supplerende kapitalkrav finder § 125 c og § 125 d, stk. 1, med de fornødne tilpasninger anvendelse. Den øverste moder-

virksomhed i konglomeratet påser overholdelsen af denne bestemmelse.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelse af det supplerende kapitalkrav, jf. stk. 1, og kapital til dækning heraf.«

11. Efter afsnit VII indsættes:

»Afsnit VIII b

Finansielle konglomerater

Kapitel 18 b

Identifikation af finansielle konglomerater

§ 307 b. Finanstilsynet udpeger én gang årligt de koncerner, der er finansielle konglomerater, jf. stk. 2.

Stk. 2. En koncern udpeges som et finansielt konglomerat, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Koncernen ledes af en finansiell virksomhed som defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, litra a eller b.
- 2) Mindst én af dattervirksomhederne i koncernen er et forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab.
- 3) De konsoliderede aktiviteter i enhederne i koncernen inden for henholdsvis forsikringssektoren og bank- og investeringsservice-sektoren, anses for at være væsentlige, jf. stk. 3.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for, hvornår de konsoliderede aktiviteter i stk. 2, nr. 3, anses for at være væsentlige.«

12. I § 333, stk. 1, nr. 2, udgår », som operatører af finansielle digitale infrastrukturer«.

13. I § 351, stk. 4, indsættes som 4. pkt.:

»Finanstilsynet kan påbyde et investeringsforvaltningsselskab at afsætte en ansat, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 9, ikke kan bestride stillingen.«

14. I § 351, stk. 5, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør eller ansat i et investeringsforvaltningsselskab, der fastlægger selskabets forretningsadfærd i medfør af § 14, stk. 1, nr. 8, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, eller at den ansatte i investeringsforvaltningsselskabet ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. 64 c, stk. 9.«

15. Efter § 356 indsættes før overskriften for § 357:

»Finanstilsynets uafhængighed

§ 356 a. Medlemmer af Finanstilsynets direktion, som har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som

kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, må ikke fortsætte i deres stilling i mere end 14 år.

§ 356 b. Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med eller har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, må ikke handle med finansielle instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, og virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på

- 1) finansielle instrumenter, der forvaltes af tredjeparter, forudsat at indehaverne af disse instrumenter er afskåret fra at gribe ind i forvaltningen af porteføljen eller
- 2) investeringer i kollektive investeringsordninger.

Stk. 3. Finanstilsynets ansatte, jf. stk. 1, skal forud for ansættelsen eller udpegelsen og efterfølgende en gang om året udfylde en erklæring, der indeholder oplysninger om de pågældendes besiddelser i form af aktier, værdipapirer, obligationer, investeringsforeninger, investeringsfonde, blandede fonde, hedgefonde og børshandlede fonde.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve, at ansatte, jf. stk. 1, som på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen eller senere ejer finansielle instrumenter, der kan give anledning til interessekonflikter, inden for en rimelig tidshorisont sælger eller afhænder sådanne finansielle instrumenter.

Stk. 5. Finanstilsynet kan tillade, at ansatte, jf. stk. 1, sælger eller afhænder finansielle instrumenter, som de ejede på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen, uden at det er et brud på handelsforbuddet i stk. 1.

§ 356 c. Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med eller har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, må ikke i en karenperiode lade sig ansætte af eller acceptere nogen form for kontrakt om levering af erhvervsmæssige tjenesteydelser med institutter, hvor den ansatte har været direkte involveret i tilsyn eller beslutningstagning, herunder virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber. Tilsvarende gælder ansættelse i enheder, der udøver lobby- og fortalervirksomhed rettet mod Finanstilsynet vedrørende spørgsmål, som den ansatte var ansvarlig for under sin ansættelse eller i sin embedsperiode.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om karenperioder, jf. stk. 1, herunder om begyndelsestidspunkt og varighed.«

16. § 361, stk. 2, nr. 13, ophæves.

Nr. 14-16 bliver herefter nr. 13-15.

17. I § 373, stk. 1, indsættes efter »§ 124, stk. 1, 2 og 5,«: »§ 125, stk. 1-5,«.

18. I § 373, stk. 10, indsættes efter »§ 124, stk. 1 og 2,«: »§ 125, stk. 1-5,«.

§ 3

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 13. november 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, § 16 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. 1. pkt. i fodnoten til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositar-funktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849

om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024.«

2. I § 2 indsættes som *nr. 29*:

»29) Central modpart (CCP): En central modpart (CCP) som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.«

3. I § 9, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) investeringsforeningen eller administrationsselskabet, hvis investeringsforeningen har delegeret den daglige ledelse hertil, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i Den Europæiske Union, der fastlægger investeringsforeningens forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 57, stk. 1-3, jf. § 57, stk. 9,«.

Nr. 4-12 bliver herefter nr. 5-13.

4. I § 10, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) SIKAV'en eller administrationsselskabet, hvis SIKAV'en har delegeret den daglige ledelse hertil, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i Den Europæiske Union, der fastlægger SIKAV'ens forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 57, stk. 1-3, jf. § 57, stk. 9,«.

Nr. 4-10 bliver herefter nr. 5-11.

5. I § 48 a, *stk. 1, nr. 3, litra c, 2. pkt.*, og i *nr. 6* ændres »§ 9, stk. 1, nr. 9« til: »§ 9, stk. 1, nr. 10«.

6. I § 57 indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 9. Stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse for personer omfattet af § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4.«

7. I § 147, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Grænsen på 40 pct. gælder ikke for indskud i eller transaktioner med afledte finansielle instrumenter med finansielle institutioner, der er underlagt tilsyn.«

8. § 152, *stk. 1*, affattes således:

»Såfremt en afdeling anvender afledte finansielle instrumenter i en transaktion, der ikke cleares centralt af en central modpart, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, eller som er anerkendt i henhold til samme forordnings artikel 25, må afdelingens risikoeksponering mod kontraktmodparten ikke overstige

- 1) 10 pct. af afdelingens formue, hvis modparten er et kreditinstitut, der opfylder betingelserne i § 141, stk. 1, eller
- 2) 5 pct. af afdelingens formue i andre tilfælde.«

9. I § 172, *stk. 1*, og *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »direktør«: », eller en ansat der fastlægger forretningsadfærd,«.

§ 4

I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 8 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og senest ved § 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *1. pkt. i fodnoten* til lovens 1. titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2023, EU-Tidende, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024«.

2. I § 10 indsættes som *nr. 67*:

»67) Central modpart (CCP): En central modpart (CCP) som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.«

3. § 26, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

4. I § 239 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Finanstillsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller

at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7 a i forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, hvis Finanstilsynet finder, at der er en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.«

5. Efter § 246 indsættes før overskriften før § 247:

»§ 246 a. Finanstilsynet kan udstede advarsler for at informere offentligheden om, at udstedersponsorerede analyser ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser. Det gælder hvor analyser, der er betegnet som udstedersponsorerede analyser, og som distribueres af et investeringsselskab, ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser.«

§ 5

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1,«, »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15« ændres til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, nr. L 333, side 153-163«, og »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« ændres til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres

aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

2. I § 40, stk. 2, indsættes efter »sted«: », jf. dog stk. 3«.

3. I § 40 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Forsikringsselskaber, der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en multilateral handelsfacilitet (MHF).«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

4. I § 132, stk. 1, nr. 8, indsættes efter »it-området«: »og for gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.

5. I § 168, 1. pkt., § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014«.

6. I § 322 ændres »§ 40, stk. 4« til: »§ 40, stk. 5«.

§ 6

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 1. marts 2024, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og senest ved § 2 i lov nr. 712 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 3, nr. 3, affattes således:

»3) forvalteren har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, der fastlægger forvalterens forretningsadfærd, som er bosiddende i Den Europæiske Union, og som opfylder kravene i § 13, stk. 1-3, jf. § 13, stk. 9,«.«

2. I § 13 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse for personer omfattet af § 11, stk. 3, nr. 3.«

3. § 98 affattes således:

»§ 98. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, der ønsker at markedsføre andele i de i § 97 nævnte fonde til professionelle investorer i Danmark, et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal opfylde alle krav i denne lov og regler udstedt i medfør af heraf med undtagelse af reglerne i kapitel 13 og 14. Derudover skal følgende betingelser være opfyldt:

1) Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond, jf. § 97, nr. 1, eller masterfonden for feederfonden, jf. § 97, nr.

2, har sit registrerede hjemsted, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

- 2) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være identificeret som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- 3) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

4. § 117 affattes således:

»§ 117. Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde til forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, at følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet, de kompetente myndigheder i de berørte alternative investeringsfondes hjemlande og tilsynsmyndighederne i det land, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, der sikrer en effektiv udveksling af oplysninger, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.
- 2) Det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, må ikke være identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- 3) Det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, skal have indgået en aftale med Danmark, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.
- 4) Finanstilsynets tilsynsopgaver ifølge denne lov hverken forhindres af et tredjelandes love eller administrative bestemmelser, som forvalteren er underlagt, eller af

begrænsninger i de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, som gælder for det pågældende tredjelandes tilsynsmyndigheder.

Stk. 2. Identificeres det tredjeland, hvor en forvalter med tilladelse efter stk. 1 har sit registrerede hjemsted, som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. stk. 1, nr. 2, eller tilføjes det til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. stk. 1, nr. 3, efter meddelelse af tilladelse, skal forvalteren inden for en passende frist træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen, for så vidt angår de alternative investeringsfonde, den forvalter, under behørig hensyntagen til investorenes interesser. Denne frist må ikke være længere end to år.«

5. § 128 affattes således:

»§ 128. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, som har fået tildelt Danmark som referenceland, og som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til § 11, jf. § 116, der ønsker at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, til professionelle investorer i Danmark eller et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indgive en skriftlig anmeldelse herom til Finanstilsynet for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren planlægger at markedsføre. Anmeldelsen skal udfærdiges på et sprog, der er gængs i den internationale finansverden.

Stk. 2. Er den alternative investeringsfond, som forvalteren ønsker at markedsføre i henhold til stk. 1, fra et tredjeland, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond er etableret, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.
- 2) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- 3) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveks-

ling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Stk. 3. Ønsker forvalteren at markedsføre en alternativ investeringsfond i Danmark efter stk. 1, skal forvalteren vedlægge følgende dokumentation og oplysninger:

- 1) En anmeldelse, der er vedlagt en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre, og oplysning om, hvor fondene er etableret.
- 2) Hver fonds regler eller vedtægter.
- 3) Angivelse af hver fonds depositar.
- 4) En beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer.
- 5) Oplysninger om, hvor masterfonden er etableret, hvis en af fondene er en feederfond.
- 6) Eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre.
- 7) Hvor det er relevant, oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i fonden markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at levere investeringsydelser i forbindelse med fonden.

Stk. 4. Senest 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse om markedsføring i Danmark i henhold til stk. 1, skal Finanstilsynet give forvalteren meddelelse om, hvorvidt forvalteren kan påbegynde markedsføring af den eller de alternative investeringsfonde i Danmark. Afslag på markedsføring må kun meddeles, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren i øvrigt ikke overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Forvalteren kan påbegynde markedsføring af den alternative investeringsfond i Danmark fra den dato, hvor Finanstilsynet har underrettet forvalteren om, at markedsføring kan påbegyndes.

Stk. 5. Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, at forvalteren har fået tilladelse til at markedsføre andele i den alternative investeringsfond i Danmark. Er fonden fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder.

Stk. 6. Ønskes den alternative investeringsfond markedsført i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anmeldelsen efter stk. 1 vedlægges følgende dokumentation og oplysninger:

- 1) En anmeldelse, der er vedlagt en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre, og oplysning om, hvor fondene er etableret.
- 2) Hver fonds regler eller vedtægter.
- 3) Angivelse af hver fonds depositar.

- 4) En beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer.
- 5) Oplysninger om, hvor masterfonden er etableret, hvis en af fondene er en feederfond.
- 6) Eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre.
- 7) Oplysninger om den eller de medlemsstater, hvor forvalteren har til hensigt at markedsføre andele til professionelle investorer for hver fond.
- 8) Oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at markedsføre fonde, og eventuelle oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i hver fond markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at levere investeringsydelser i forbindelse med fonden.

Stk. 7. Senest 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse om markedsføring i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som opfylder betingelserne i stk. 6, skal Finanstilsynet fremsende anmeldelsen til de kompetente myndigheder i det land, hvor det er hensigten, at den alternative investeringsfond skal markedsføres. Finanstilsynet fremsender kun anmeldelsen, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf, og forvalteren i øvrigt overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet vedlægger en erklæring om, at forvalteren har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde med en investeringsstrategi, som den pågældende alternative investeringsfond følger.

Stk. 8. Når Finanstilsynet har sendt anmeldelsen til de kompetente myndigheder i værtslandet, jf. stk. 7, underretter Finanstilsynet straks forvalteren om fremsendelsen. Forvalteren kan påbegynde markedsføringen af den alternative investeringsfond i værtslandet efter at have modtaget denne underretning.

Stk. 9. Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, at forvalteren kan påbegynde markedsføringen af andele i den alternative investeringsfond i værtslandet, jf. stk. 8. Er fonden fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder.

Stk. 10. Forvalteren skal skriftligt underrette Finanstilsynet, hvis der sker væsentlige ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 3 eller 6. For planlagte ændringer skal underretningen ske senest 1 måned inden, ændringerne iværksættes. Uforudsete ændringer skal meddeles Finanstilsynet straks efter, at ændringen har fundet sted.

Stk. 11. Medfører de planlagte ændringer, at forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere vil kunne overholde denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, kan Finanstilsynet påbyde forvalteren, at denne ikke må iværksætte ændringerne. Finanstilsynet skal meddele forvalteren dette straks efter modtagelse af meddelelsen i stk. 10.

Stk. 12. Iværksættes en planlagt ændring på trods af Finanstilsynets meddelelse efter stk. 11, eller hvis der har fundet en uforudset ændring sted, hvorved forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren på anden måde ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt forbyde markedsføring af den alternative investeringsfond eller inddrage forvalterens tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, jf. § 17.

Stk. 13. Er de meddelte ændringer ikke i strid med reglerne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, underretter Finanstilsynet straks Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, hvis ændringerne vedrører ophør af markedsføring af visse alternative investeringsfonde eller markedsføring af yderligere fonde, og, hvis det er relevant, de kompetente myndigheder i de værtslande, hvor fondene markedsføres.

Stk. 14. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

- 1) formen og indholdet af anmeldelser efter stk. 1, og
- 2) formen for den skriftlige underretning, som forvalteren skal indsende efter stk. 10.«

6. I § 168, stk. 1, indsættes efter »direktionen«: », eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden,«.

7. § 168, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen, eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 3, nr. 1.«

8. I § 192, stk. 3, ændres »§§ 97-108 og 111-129« til: »§§ 97, 99-108, 111-116, 118-127 og 129«.

§ 7

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

2. I § 27, stk. 1, 2. pkt., ændres »og regler udstedt i medfør heraf« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger

med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf«.

3. I § 27 e indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

4. Efter § 27 m indsættes i *kapitel 9*:

»§ 27 n. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

5. I § 32 a, stk. 2, indsættes efter »artikel 13, stk. 1«: »og 3, 1. afsnit«.

6. I § 32 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 8

I lov om firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 183 af 26. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 7 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 2 i lov nr. 730 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I 1. pkt. til *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, nr. L 333, side 153-163,«.

2. I § 29, stk. 1, nr. 8, indsættes efter »it-området«: »og, når det er relevant, navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.

§ 9

I lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 407 af 29. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 20 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Forbud mod forskelsbehandling

§ 8 a. Et pengeinstitut må ikke forskelsbehandle forbrugere med lovligt ophold i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, på grund af forbrugernes nationalitet, bopæl eller af anden grund omhandlet i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når forbrugerne ansøger om eller anvender en betalingskonto i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Betingelserne for at have en basal betalingskonto må på ingen måde medføre forskelsbehandling.«

§ 10

I lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, som ændret ved § 9 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 12 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. § 21, stk. 7, ophæves.

§ 11

I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 2. februar 2025, som ændret ved § 10 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 1, 1. og 8. pkt., og i stk. 2 ændres »§ 345, stk. 7,« til: »§ 345, stk. 12,«.

§ 12

I lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 14 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, § 11 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 2, 1. og 3. pkt., og § 6, stk. 2, udgår »en finansiell rådgiver,«.

§ 13

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. juni 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 38 a indsættes i *kapitel 8*:

»§ 38 b. Advokater skal ved behandling af betroede midler på en samlektientbankkonto indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Stk. 2. Advokater skal endvidere ved behandling efter stk. 1 gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Stk. 3. Advokater skal ved behandling efter stk. 1 uden ugrundet ophold efter indbetalingen stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlektientbankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille oplysninger efter 1. pkt. til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af forhold, der ligger til grund herfor.«

§ 14

I lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbejæelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 4, nr. 3, ophæves.

2. § 6, nr. 1, ophæves.

3. I § 22, stk. 4, udgår »§ 4, nr. 3,«.

4. I § 22, stk. 12, udgår »nr. 1,«.

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2-13.

Stk. 2. § 2, nr. 15, træder i kraft den 11. januar 2026.

Stk. 3. § 7, nr. 1, træder i kraft den 1. marts 2026.

Stk. 4. § 1, nr. 20, træder i kraft den 5. marts 2026.

Stk. 5. § 2, nr. 7, 8, 13 og 14, § 3, nr. 3-6 og 9, og § 6, nr. 1, 2, 6 og 7, træder i kraft den 16. april 2026.

Stk. 6. § 1, nr. 4, træder i kraft den 5. juni 2026.

Stk. 7. § 1, nr. 2, 7, 8, 11-16, 18 og 19, § 2, nr. 16, og § 4, nr. 5, træder i kraft den 6. juni 2026.

Stk. 8. § 3, nr. 1, 2, 7 og 8, og § 4, nr. 2 og 4, træder i kraft den 25. juni 2026.

Stk. 9. § 7, nr. 3, 5 og 6, træder i kraft den 2. juli 2026.

Stk. 10. § 1, nr. 3, 5, 9 og 10, § 2, nr. 1 og 3-6, § 4, nr. 3, og § 5, nr. 2, 3 og 6, træder i kraft den 5. december 2026.

Stk. 11. § 7, nr. 4, træder i kraft den 9. januar 2028.

Stk. 12. § 7, nr. 2, træder i kraft den 10. januar 2028.

Stk. 13. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 98, 117 og 128, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs § 6, nr. 3-5.

Stk. 14. § 27 n, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som affattet ved denne lovs § 7, nr. 4, har virkning fra den 9. januar 2030.

§ 16

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-6 og 8-14 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-4, 6 og 9-14 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Forhøjelse af prospektgrænsen
 - 2.2. Mulighed for at registrere et segment af en multilateral handelsfacilitet som et SMV-vækstmarked
 - 2.3. Ophævelse af officiel notering og videreførelse af regler om aktiers optagelse til handel
 - 2.4. Investeringsanalyser fra tredjemand
 - 2.5. Indførelse af aktieklasser
 - 2.6. Oplysningspligt i prospekter og optagelsesdokumenter og pligter for operatørerne af multilaterale handelsfaciliteter
 - 2.7. Styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed
 - 2.7.1. Embedsperiode for medlemmer af Finanstilsynets direktion
 - 2.7.2. Handelsforbud for ansatte i Finanstilsynet
 - 2.7.3. Karensperioder for ansatte i Finanstilsynet
 - 2.8. Identifikation af finansielle konglomerater
 - 2.9. Supplerende kapitalkrav for konglomerater
 - 2.10. Krav om mindst to fuldtidsansatte bosat i EU, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabers og forvaltere af alternative investeringsfondes forretningsadfærd
 - 2.11. Afskaffelse af grænser for modpartsrisici i forbindelse med transaktioner, der er cleared af en CPP
 - 2.12. Reducering af eksponering mod en central modpart
 - 2.13. Nationalt tilsyn med ESG-vurderingsforordningen og ændring af disclosureforordningen for ATP
 - 2.14. Ændringer i ATP-loven som følge af ESAP-forordningen
 - 2.15. Pengeinstitutters behandling af advokaters samlede klientbankkonti
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række justeringer og præciseringer af den gældende finansielle regulering, der er nødvendige for at holde reguleringen relevant i lyset af samfundsudviklingen samt for at sikre korrekt implementering af ny fælleseuropæisk regulering.

Lovforslaget har til formål at medvirke til at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for danske virksomheder og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder. Det sker ved bl.a. at lette byrderne for udstedere af værdipapirer ved at hæve tærsklen for, hvornår der skal udarbejdes prospekt. Desuden foretages en revision af reglerne for markedet for små og mellemstore virksomheder (SMV-markeder), bl.a. ved at fastsætte regler om, at et segment af en multilateral handelsfacilitet kan være registreret som et SMV-marked. Lovforslaget implementerer den såkaldte Listing Act, der er Kommissionens reguleringspak-

ke af EU-retsakter, der reviderer adgangen til kapitalmarkeder i EU.

Lovforslaget ændrer desuden reglerne for aktieklasser i finansielle virksomheder, hvilket har til formål at gøre notering mere attraktivt på markedspladser, der især anvendes af små og mellemstore aktieselskaber, dvs. multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er). I Danmark kan aktieselskaber, der anmoder om optagelse til handel på en MHF, allerede i dag være opdelt i aktieklasser, men med lovforslaget gennemføres visse justeringer, herunder blandt andet en lempelse af forbuddet mod deling af aktiekapitalen i klasser med forskellig stemmевærdi i finansielle virksomheder og forsikringsselskaber samt ophævelse af forbuddet for så vidt angår fondsmæglerselskaber. Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD).

Det er vigtigt af hensyn til tilliden til det finansielle sy-

stem, at Finanstilsynet i udøvelsen af dets tilsynsaktiviteter med de finansielle virksomheder kan handle objektivt og uafhængigt af virksomheder under tilsyn, samt udvise den højeste grad af integritet i relation til virksomheder under tilsyn. For at sikre dette fastsættes der med lovforslaget en række nærmere regler for Finanstilsynets medlemmer af direktionen samt dets medarbejdere ved udøvelsen af tilsynsfunktioner med kreditinstitutter. Det foreslås, at der indføres en maksimal embedsperiode på 14 år for medlemmer af Finanstilsynets direktion, som har ansvar for tilsyn med kreditinstitutter. Det foreslås desuden, at der for Finanstilsynets ansatte, indføres et forbud mod at handle med finansielle instrumenter udstedt af virksomheder underlagt tilsyn. Endelig foreslås det, at der indføres krav om karenstider for visse medlemmer af Finanstilsynets direktion og ansatte, som fører tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI). Lovforslaget implementerer visse dele af CRD VI.

Lovforslaget har også til formål at justere kapitalkravene til bankledede finansielle konglomerater (konglomerater) i Danmark og samtidig indføre regler for identifikation af sådanne konglomerater. Det supplerende kapitalkrav skal bidrage til at sikre, at der findes tilstrækkeligt kapital i konglomeratet til at dække de akkumulerede kapitalkrav, som det enkelte konglomerats regulerede enheder hver især er underlagt. Endvidere sikres, at der på konglomeratplan ikke kan anvendes samme kapital til at dække kapitalkrav i forskellige sektorer.

Lovforslaget moderniserer reglerne på investeringsfundsområdet, særligt for at forbedre investorbeskyttelsesniveauet og beskytte den finansielle stabilitet. Der indføres bl.a. krav om, at investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde skal have mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i EU, der fastlægger virksomhedens forretningsadfærd. Kravet skal sikre, at der er tilstrækkelige menneskelige ressourcer og kompetencer i selskaberne. Disse personer skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Lovforslaget implementerer derved dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet).

Med lovforslaget ændres også de gældende regler om handel med afledte finansielle instrumenter for UCITS og fondsmæglere. Blandt andet får Finanstilsynet mulighed for at kunne pålægge fondsmæglersekskaper at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer

på tværs af deres clearingkonti. Ændringerne skal medvirke til, at centrale clearingordninger giver en større sikkerhed i handler med afledte finansielle instrumenter. Ændringen skal sikre overensstemmelse med de nye clearingkrav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter EMIR), som blev indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelandes centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder.

Med lovforslaget implementeres også ændringer i lov om forsikringsvirksomhed, som understøtter arbejdet med at sikre, at hele den finansielle sektor har et stærkt og robust cybersikkerhedsniveau. Indholdet følger af ændringerne til Solvens II-direktivet og IORP II-direktivet, der kom med moderniseringen af reglerne for tilsyn med it- og cybersikkerhed i den finansielle sektor med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DORA-forordningen).

Med lovforslaget sikres det også, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med ATP's overholdelse af en bestemmelse i ESG-vurderingsforordningen, der bl.a. har til formål at sikre gennemsigtighed omkring metoder for udarbejdelse af ESG-vurderinger og hermed øge investorers og kunders tillid til bæredygtige finansielle produkter. Det sikres også, at de oplysninger, ATP offentliggør i henhold til disclosureforordningen bliver indsendt til det nyetablerede fælleseuropæiske adgangspunkt (herefter ESAP). Med lovforslaget gennemføres således de ændringer, der er nødvendige for at sikre, at de berørte oplysninger bliver indsendt til ESAP.

Ved lov nr. 712 af 20. juni 2025 blev der bl.a. indført en ny bestemmelse i hvidvaskloven, der fra 1. januar 2026 forpligter advokater til at indhente og kontrollere identitetsoplysninger på de af deres klienter, der har midler stående på en samlekliebankkonto, og stille oplysningerne til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres.

Lovforslaget har til formål at ændre, hvem der vil skulle indhentes identitetsoplysninger på, og hvilke oplysninger der vil skulle indhentes og stilles til rådighed, i de tilfælde, hvor en advokats klient er en juridisk person, således at advokaten i sådanne tilfælde alene skal indhente oplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forhøjelse af prospektgrænsen

2.1.1. Gældende ret

Regler om prospekter findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (herefter prospektforordningen). Det fremgår af artikel 3, stk. 1, i prospektforordningen, at værdipapirer først må udbydes til offentligheden i Unionen, når der forinden er offentliggjort et prospekt i overensstemmelse med forordningen. Artikel 3, stk. 2, fastsætter, at en medlemsstat kan beslutte at fritage udbud af værdipapirer til offentligheden fra forpligtelsen i stk. 1 til at offentliggøre et prospekt, forudsat, at udbuddene ikke er omfattet af kravet om meddelelse efter forordningens artikel 25, og at den samlede værdi af ethvert sådant udbud i Unionen er mindre end 8 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder.

Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt i overensstemmelse med prospektforordningen finder ikke anvendelse på udbud af værdipapirer i Danmark, hvis den samlede værdi af udbuddet er under 8 mio. euro, og hvis der ikke anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet, jf. artikel 25 i prospektforordningen. Grænsen på 8 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder. Dette fremgår af § 10, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at gøre de offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder er der foretaget visse ændringer i prospektforordningen. Ændringerne følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder (herefter ændringsforordning 2024/2809).

Med de nye regler erstattes det eksisterende system af et system med to fritagelsestærskler. En fritagelsestærskel på en samlet værdi i Unionen på 12 mio. euro pr. udsteder eller udbyder beregnet over en periode på 12 måneder udgør en ny harmoniseret tærskel. Medlemsstaterne kan dog vælge i stedet at anvende en fritagelsestærskel på 5 mio. euro.

Med henblik på at forbedre vilkårene for vækstvirksomheder i Danmark mest muligt er det vurderingen, at den forhøjede grænse på 12 mio. euro bør anvendes. Med den forhøjede harmoniserede tærskel på 12 mio. euro lettes de administrative byrder for vækstvirksomheder, idet forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt ikke vil finde anvendelse på udbud af værdipapirer i Danmark, hvis den samlede værdi af udbuddet er under 12 mio. euro pr. udsteder eller

udbyder beregnet over en periode på 12 måneder, og dermed lettes også adgangen til kapital for disse virksomheder.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 10, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder ophæves, så Danmark følger den nye harmoniserede grænse i prospektforordningen på 12 mio. euro.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.2. Mulighed for at registrere et segment af en multilateral handelsfacilitet som et SMV-vækstmarked

2.2.1. Gældende ret

Lov om kapitalmarkeder definerer et SMV-vækstmarked, som en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er registreret som et SMV-vækstmarked i overensstemmelse med lovens § 110. Definitionen fremgår af § 3, nr. 6.

En multilateral handelsfacilitet er et handelssystem, hvor værdipapirer kan handles i henhold til faste regler herfor, men som ikke er underlagt lige så strenge krav som et reguleret marked. En multilateral handelsfacilitet kan lade sig registrere som et SMV-vækstmarked, hvilket vil medføre, at reguleringen lempes yderligere. Herved sænkes omkostningerne for små og mellemstore virksomheder.

Kravene til operatøren af en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked fremgår af § 111, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan indføre krav, der supplerer kravene i stk. 1. Dette følger af § 111, stk. 2.

Et finansielt instrument fra en udsteder, der er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, kan kun handles på et andet SMV-vækstmarked, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelser. Over for det andet SMV-vækstmarked er udstederen hverken underlagt forpligtelser i forbindelse med god selskabsledelse eller forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger.

De bestemmelser i lov om kapitalmarkeder, der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, fremgår af § 247 i lov om kapitalmarkeder. Bestemmelsen straffelægger bl.a. § 110, stk. 1, og § 111, stk. 1, der indeholder kravene til et SMV-vækstmarked.

De ovennævnte bestemmelser og den øvrige regulering af SMV-vækstmarkeder i lov om kapitalmarkeder implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2024/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II).

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder ændres bestemmelserne om SMV-vækstmarkeder i lov om kapitalmarkeder. Med de nye regler ændres definitionen af et SMV-vækstmarked, så det også kan være et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er registreret som et SMV-vækstmarked. Det vil sige, at det ikke behøver at være hele den multilaterale handelsfacilitet, der vil udgøre et SMV-vækstmarked, men kun en del af den. Herved begrænses de organisatoriske byrder for markedsoperatører, der driver multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er).

Denne del af lovforslaget implementerer visse ændringer af MiFID II, herunder bestemmelserne om SMV-vækstmarkeder, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU (herefter ændringsdirektiv 2024/2811).

Ændring af definitionen medfører en del konsekvensændringer i andre bestemmelser om SMV-vækstmarkeder i lov om kapitalmarkeder, så der både henvises til en multilateral handelsfacilitet (MHF) og et segment heraf.

Udover konsekvensændringer som følge af, at definitionen af et SMV-vækstmarked ændres, indføres nye særlige krav til segmentet af en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er et SMV-vækstmarked, som skal gælde udover de generelle krav til et SMV-vækstmarked. Kravene indebærer, at segmentet skal være klart adskilt fra resten af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en).

Endeligt medfører ændringerne, at et finansielt instrument fra en udsteder, der optages til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kun skal kunne handles på en anden markedsplads, der ikke er et SMV-vækstmarked, hvis udstederen er blevet informeret og ikke har gjort indsigelse. Udstederen skal underrettes om enhver forpligtelse, som udstederen vil være underlagt i forbindelse med god selskabsledelse og forskellige oplysningsforpligtelser med hensyn til denne anden markedsplads. De gældende regler indeholder ikke et krav om manglende indsigelse fra udsteders side, hvis den anden markedsplads er en anden type markedsplads end et SMV-vækstmarked, hvorfor der heller ikke for nuværende findes et sådan krav i lov om kapitalmarkeder.

Desuden foreslås det, at straffebestemmelsen for overtrædelse af bestemmelser i lov om kapitalmarkeder justeres, så

den omfatter de nye krav til segmentet af en multilateral handelsfacilitet, der er et SMV-vækstmarked.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, 11-16 og 18, og bemærkningerne hertil.

2.3. Ophævelse af officiel notering og videreførelse af regler om aktiers optagelse til handel

2.3.1. Gældende ret

Lov om kapitalmarkeder indeholder i kapitel 14 regler om optagelse til handel, suspension, sletning og overvågning. § 83 handler om officiel notering. § 83, stk. 1, fastsætter, at Finanstilsynet efter anmodning fra en udsteder af aktier, aktiecertifikater eller obligationer kan træffe beslutning om officiel notering af det pågældende finansielle instrument, hvis det er optaget eller vil blive optaget til handel på et reguleret marked. § 83, stk. 2, fastsætter, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for officiel notering efter stk. 1 og om suspension fra officiel notering. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1170 af 31. oktober 2017 om betingelserne for officiel notering.

Finanstilsynet har i medfør af § 222 i lov om kapitalmarkeder muligheden for at delegere Finanstilsynets beføjelser i § 83 om officiel notering til en operatør af et reguleret marked. Finanstilsynet har delegeret sine kompetencer til officiel notering til Nasdaq Copenhagen A/S ved bekendtgørelse nr. 1180 af 2. november 2017 om delegation af beføjelser til Nasdaq Copenhagen A/S.

En udsteder, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 27.500 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.700 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret. Finanstilsynet opkræver ikke afgift efter bestemmelsen, når kompetencen er delegeret. Afgiften fremgår af § 361, stk. 2, nr. 13, i lov om finansiell virksomhed.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (herefter betingelses- og oplysningsdirektivet) indeholder bestemmelser om betingelser for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer. Betingelses- og oplysningsdirektivet er implementeret i § 83 i lov om kapitalmarkeder og bekendtgørelse nr. 1170 af 31. oktober 2017 om betingelser for officiel notering, der er udstedt med hjemmel i § 83.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med artikel 2 i ændringsdirektiv 2024/2811 ophæves betingelses- og oplysningsdirektivet med virkning fra den 5. december 2026, da store dele af direktivet er blevet overflødig. Ved ophævelse af betingelses- og oplysningsdirektivet afskaffes konceptet om, at et selskab har en "officiel notering". Begrebet anvendes ikke længere generelt, da MiFID II allerede indeholder begrebet "finansielle instrumenters optagelse til handel på et reguleret marked".

Med lovforslaget foreslås det derfor at ophæve de bestemmelser i lov om kapitalmarkeder, der gennemfører betingelses- og oplysningsdirektivet, herunder bestemmelser om officiel notering. Ophævelse af de lovbestemmelser, der danner grundlag for bekendtgørelse om betingelserne for officiel notering og bekendtgørelse om delegation af beføjelser til Nasdaq Copenhagen A/S vil medføre, at disse bekendtgørelser bortfalder. Sidstnævnte bekendtgørelse omhandler kun beføjelser iht. officiel notering, og ophævelsen vil derfor ikke få andre konsekvenser for de generelle aktiviteter i Nasdaq Copenhagen A/S.

Få bestemmelser i betingelses- og oplysningsdirektivet er fortsat relevante. Det omfatter bestemmelser om betingelser for aktiers optagelse til handel, herunder kravet om, hvor mange aktier, der skal være i frit omløb hos offentlige investorer ("free float"). Disse bestemmelser videreføres derfor i MiFID II med ændringsdirektiv 2024/2811. Krav til free float sænkes med ændringsdirektivet samtidig fra 25 pct. til 10 pct. Herved får udstederne mere fleksibilitet, og kapitalmarkederne bliver mere konkurrencedygtige, samtidig med at der sikres et tilstrækkeligt likviditetsniveau på markedet.

Det foreslås med lovforslaget, at de omtalte bestemmelser i betingelses- og oplysningsdirektivet, der fortsat er relevante, og som videreføres i MiFID II, implementeres i lov om kapitalmarkeder i en ny § 76 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

2.4. Investeringsanalyser fra tredjemand

2.4.1. Gældende ret

I dag er det muligt for et pengeinstitut eller fondsmæglerselskab at modtage analyser fra et selskab og videregive disse til deres kunder med henblik på at få dem til at investere i selskabet. Det skal dog enten ske mod betaling af egne midler fra det pågældende pengeinstitut eller fondsmæglerselskab eller mod betaling fra kunder via gebyr. Alternativt kan det ske samlet for både betaling af ordreudførelse og analyser fra kunden.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Når en analyse bestilles og betales af en virksomhed, som kan have interesse i et bestemt resultat, kan det medføre tvivl om en analyses uafhængighed og objektivitet. Med ændringsdirektiv 2024/2811 indføres et nyt EU-adfærdskodeks for denne form for analyser, som omtales som udstedersponsorerede analyser. Dette EU-adfærdskodeks udformes i en teknisk standard af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og vil fastsætte standarder for uafhængighed og objektivitet og præcisere procedurer og foranstaltninger til effektiv identifikation, forebyggelse og offentliggørelse af interessekonflikter. Formålet med adfærdskodekset er således at sikre, at disse analyser er baseret på fakta og ikke er misvisende.

Med lovforslaget foreslås der indført mulighed for, at Finanstilsynet kan udstede advarsler for at informere offentligheden om udstedersponsorerede analyser, dvs. analyser, som er lavet med henblik på at få kunder til at investere i bestemte værdipapirer, som ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodeksen for udstedersponsorerede analyser.

Det er vurderingen, at dette kan bidrage til en større tillid til denne form for analyser, som en forudsætning for at kunne aktivere flere potentielle investorer til at investere i selskaber til gavn for den økonomiske vækst, jf. lovforslagets § 4, nr. 5.

2.5. Indførelse af aktieklasser

2.5.1. Gældende ret

Dansk selskabslovgivning tillader at kapitalselskaber, herunder aktie- og anpartsselskaber, opdeler deres selskabskapital i kapitalklasser. Desuden kan aktieselskaber, der anmoder om at deres aktier optages til handel på MHF'er, have kapitalklasser. Et anpartsselskab kan ikke optages til handel på en MHF.

I kapitalselskaber har alle kapitalandele lige ret i selskabet. Vedtægterne kan dog bestemme, at der skal være forskellige kapitalklasser. I så fald skal vedtægterne angive de forskelle, der knytter sig til den enkelte klasse af kapitalandele, og størrelsen af den enkelte klasse. Visse beslutninger om vedtægtsændringer er kun gyldige, hvis de tiltrædes af mindst 9/10 såvel af de afgivne stemmer som af den på generalforsamlingen repræsenterede selskabskapital.

Findes der flere kapitalklasser i kapitalselskabet, er en vedtægtsændring, der medfører en forskydning af retsforholdet mellem disse, enten ved en ændring af allerede etablerede eller ved indførelse af nye forskelle, kun gyldig, hvis den tiltrædes af kapitalejere, der ejer mindst 2/3 af den del af den kapitalklasse, hvis retsstilling forringes, som deltager i generalforsamlingen.

De selskabsretlige muligheder er imidlertid begrænsede for bestemte virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det fremgår af § 13, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at deling af selskabskapitalen i klasser med forskellig stemmевærdi ikke kan finde sted i pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder. Bestemmelsen indebærer lige stemmeret for alle kapitalandele i virksomheder omfattet af bestemmelsen og dermed, at der ikke kan være stemmeløse aktier. Formålet med bestemmelsen har siden dens indførelse navnlig været at forhindre, at aktionærer med kun en beskedent kapital kan dominere en finansiel virksomhed.

Forbuddet forhindrer alene en opdeling i kapitalklasser med forskellig stemmевærdi. Den forhindrer ikke, at selskabskapitalen opdeles i kapitalklasser med forskellige rettigheder med hensyn til f.eks. udbytte, eller at aktionærernes adgang til at stemme reguleres, f.eks. ved at der indføres et stemmeloft.

Der er en undtagelse til forbuddet mod stemmeklasser i lov om finansiel virksomhed § 13, stk. 3, hvorefter der i vedtægterne i realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, kan ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med og uden stemmeret. I lov om finansiel virksomhed § 13, stk. 4, er der en række uddybende betingelser til stk. 3, hvis der udstedes stemmeløse aktier.

Det fremgår af § 40, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke kan finde sted i forsikringsselskaber.

Tilsvarende fremgår det af § 26, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at i fondsmæglerselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at gøre notering mere attraktiv på markedspladser, der hovedsagelig anvendes af små og mellemstore virksomheder (SMV'er), såsom SMV-vækstmarkeder og andre multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er), har Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (MVSD).

De nye regler giver aktieselskaber mulighed for at anmode

om optagelse til handel på en MHF, uden at deres eksisterende aktionærer må give afkald på kontrollen med selskaberne. Direktivet fastsætter således regler om aktieklasser. Efter artikel 3, stk. 1, 1. pkt., skal medlemsstaterne sikre, at et selskab, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, har ret til at indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af sine aktier på MHF. Det vil i realiteten gøre det lettere for aktieselskaberne at rejse kapital, idet det i praksis kan ske ved, at nyudstedte aktier indplaceres i en anden aktieklasse, hvor de tillægges færre stemmerettigheder end de eksisterende aktier.

Direktivet anvender begrebet ”struktur med aktier med flere stemmer” om aktieklasser i direktivets forstand, hvorfor dette begreb også anvendes i lovforslaget.

Det foreslås på denne baggrund at tilføje en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, § 13, stk. 3, hvorefter pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en MHF.

Det foreslås ligeledes at tilføje en ny bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed, § 40, stk. 3, hvorefter forsikringsselskaber, der er aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en MHF.

Den foreslåede ordning vil medføre, at de nævnte virksomhedstyper fremover kan etablere strukturer med flere stemmeklasser med henblik på at anmode om optagelse på en MHF.

Det bemærkes, at der for så vidt angår pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsselskaber ikke lægges op til at ophæve det eksisterende forbud mod stemmeklasser i videre omfang end direktivet foreskriver, idet det vurderes, at de eksisterende regler på området tilgodeser erhvervs- og samfundsmæssige hensyn. Det oprindelige hensyn bag bestemmelsen for de nævnte virksomhedstyper, hvorefter aktionærer med kun en beskedent kapital ikke bør kunne dominere en finansiel virksomhed, er således fortsat nødvendig af hensyn til at sikre selskabets robusthed og investorbeskyttelse for virksomheder omfattet af lov om forsikringsvirksomhed og lov om finansiel virksomhed.

Da regulering af fondsmæglerselskaber blev udskilt fra lov om finansiel virksomhed blev det forbud mod stemmeklas-

ser, der fandtes i lov om finansiel virksomhed, flyttet med til den nye lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter. Hensynene bag reglen gør sig imidlertid kun i beskeden grad gældende for fondsmæglerselskaber sammenholdt med eksempelvis kreditinstitutter, og den europæiske rammeregulering for fondsmæglerselskaber indeholder ikke et forbud mod, at aktiekapitalen i et fondsmæglerselskab opdeles i klasser.

Fondsmæglerselskaber har ikke kundernes midler på deres balance og er som virksomhedstype markant forskellig fra kreditinstitutter. Endelig vurderes der ikke at findes særlige danske forhold, der kan begrunde en mere skærpet regulering af danske fondsmæglerselskaber end det niveau, der er fastlagt i EU-reguleringen.

Det er på den baggrund vurderingen, at der ikke er behov for at opretholde hverken et helt eller et delvist forbud mod stemmeklasser i fondsmæglerselskaber, der reguleres af lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter. Det foreslås derfor at ophæve § 26, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter. Det betyder, at fondsmæglerselskaber efter reglerne i selskabsloven vil kunne indføre en struktur, hvor aktiekapitalen opdeles i forskellige klasser. Det kan f.eks. være en struktur, hvor en aktiekasse har flere stemmer per aktie end en anden.

Ophævelsen af forbuddet sikrer både overensstemmelse med MVSD, og at lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter på dette punkt er direktivnært implementeret. Fondsmæglerselskaber, der bliver så store eller har banklignende aktiviteter, der medfører, at de omfattes af CRD-reglerne, vil være omfattet af bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1 og 3-6, § 4, nr. 1 og 3, og § 5, nr. 1-3 og 6, og bemærkningerne hertil.

2.6. Oplysningspligt i prospekter og optagelsesdokumenter og pligter for operatørerne af multilaterale handelsfaciliteter

2.6.1. Gældende ret

Oplysningskravene for prospekter, herunder vækstprospekter, er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (herefter prospektforordningen).

Det følger af prospektforordningen, at prospektet skal indeholde de nødvendige oplysninger, der er væsentlige for,

at en investor kan foretage en velbegrunnet vurdering af udstederens og en eventuel garants aktiver og passiver, fortjeneste og tab, finansielle stilling og forventede udvikling, de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne, og årsagerne til udstedelsen og dens konsekvenser for udstederen.

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder er der kommet en række nye regler for prospekter, herunder nye bestemmelser om de oplysninger, der skal gives i prospekterne. Reglerne for EU-vækstprospekter er erstattet med reglerne for det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt.

Der er desuden mulighed for at udarbejde et optagelsesdokument i stedet for at udarbejde et prospekt. I dansk ret følger denne mulighed af § 111, stk. 1, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder. Denne mulighed anvendes dog sjældent.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås en række ændringer af lov om kapitalmarkeder, der har til formål at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD), for så vidt angår de dele der vedrører prospekter og optagelsesdokumenter.

Målene med MVSD er at øge finansieringsmuligheder for selskaber og gøre notering på multilaterale handelsfaciliteter mere attraktive, herunder særligt for små og mellemstore virksomheder.

Det følger af MVSD, at medlemsstaterne skal sikre, at selskaber med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-strukturer), hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), herunder et SMV-vækstmarked, skal medtage en række oplysninger i prospekterne. Tilsvarende er der oplysningskrav for det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt og optagelsesdokumenter. Pligten gælder ikke selskaber som allerede i dag har MVS-strukturer.

Baggrunden for oplysningskravene er, at offentliggørelse af nøjagtige og omfattende oplysninger om selskaber danner grundlag for investorernes tillid og er nødvendige for, at investeringsbeslutninger kan ske på et oplyst grundlag. Muligheden for at kunne træffe investeringsbeslutninger på et

oplyst grundlag er således væsentlig for både investorbekendtgørelse og markedseffektivitet.

I nærværende lovforslag er begrebet »EU-vækstprospekt«, som det fremgår af MVSD, erstattet med begrebet »det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt«.

De oplysninger, der skal gives, omfatter oplysninger om aktieselskabets aktiestruktur med en angivelse af de forskellige aktieklasser, begrænsninger i muligheden for at overdrage aktierne, begrænsninger i stemmerettigheder og identiteten på aktionærerne.

Med lovforslaget foreslås det endvidere i overensstemmelse med MVSD, at en operatør af en MHF klart skal identificere aktieselskaber med MVS-strukturer, der er optaget til handel på den pågældende multilaterale handelsfacilitet.

Det foreslås, at der indføres en regel i overensstemmelse med direktivet ved ny bestemmelse i § 92 a lov om kapitalmarkeder.

Det er allerede almindelig dansk praksis blandt operatørerne i dag, at have en identifikation ved angivelse af klasse A, B, C m.v., og der vil som følge af lovforslaget alene være tale om en mindre ændring af gældende ret.

Desuden foreslås i overensstemmelse med MVSD, at en operatør af en MHF ikke må afvise optagelse til handel af et aktieselskabs aktier med den begrundelse, at selskabet har indført en struktur med aktier med flere stemmer. Hensigten er at fremme gennemsigtighed, offentlig forståelse og investeringsbeslutninger på et oplyst grundlag. Gennemførelsen af direktivet på dette punkt vil ligeledes medføre en mindre ændring af gældende ret og det foreslås, at der indføres en regel i overensstemmelse med direktivet ved ny bestemmelse i § 96 a lov om kapitalmarkeder.

For nærmere om ændringerne til lov om kapitalmarkeder henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 3, 5, 9 og 10, og bemærkningerne hertil.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvorvidt de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 1, 3, 5, 9 og 10, skulle straffelægges, men vurderer, at de eksisterende reaktionsmuligheder er tilstrækkelige, herunder f.eks. påtale ved manglende regelefterlevelse.

2.7. Styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed

2.7.1. Embedsperiode for medlemmer af Finanstilsynets direktion

2.7.1.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke en overordnet maksimal tidsbegrænsning af embedsperioden for medlemmer af Finanstilsynets direktion. Medlemmerne af direktionen er ansat på åremålskontrakter, og ansættelsen udløber derfor efter det givne åremål, medmindre der indgås aftale om forlængelse for en vis periode, ligesom der kan ske genansættelse. Det gælder også for direktøren for Finanstilsynet, der efter bestemmelsen i § 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, udpeges af erhvervsministeren efter høring af Finanstilsynets bestyrelse.

2.7.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at forebygge interessekonflikter i de kompetente tilsynsmyndigheder fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandafilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI) en maksimal embedsperiode for medlemmer af den kompetente myndigheds ledelsesorgan.

Efter CRD VI artikel 4 a, stk. 1, forstås medlemmer af den kompetente myndigheds ledelsesorgan som fysiske personer, der udgør en del af den kompetente myndigheds øverste kollektive beslutningstagende organ, og som tillægges beføjelse til at udøve ledelsesfunktioner vedrørende den daglige ledelse af den kompetente myndigheds tilsynsfunktion, med undtagelse af chefer for nationale centralbanker. I forståelsen heraf lægger Kommissionen vægt på den daglige kompetence og ledelsesfunktioner med hensyn til tilsynsaktiviteter. Det er Finanstilsynets direktion, som har beføjelse til at udøve ledelsesfunktioner vedrørende den daglige ledelse af Finanstilsynets tilsynsfunktion. Det er således Finanstilsynets direktion, som er omfattet af direktivets bestemmelse, som retter sig mod den kompetente myndigheds ledelsesorgan. Finanstilsynets bestyrelse anses ikke for omfattet af begrebet ledelsesorgan, som defineret i artikel 4 a, og er derfor ikke omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås med lovforslaget, at der indføres en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvorefter medlemmer af Finanstilsynets direktion, som har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, maksimalt kan fortsætte i deres stilling i 14 år. Formålet er at sikre, at medlemmer af ledelsesorganet handler objektivt og uafhængigt af virksomheder under tilsyn.

Bestemmelsen finder anvendelse for medlemmer af Finanstilsynets direktion, som har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber. Det betyder, at be-

stemmelsen ikke finder anvendelse for alle medlemmerne af Finanstilsynets direktion.

Den maksimale embedsperiode foreslås i overensstemmelse med direktivet at gælde for ansættelsesforhold, der påbegyndes efter den 11. januar 2026. Det betyder, at medlemmer af direktionen, som er ansat forud for den 11. januar 2026, først vil blive omfattet af bestemmelsen, hvis de genansættes efter udløbet af deres nuværende åremålsansættelse. En forlængelse af et ansættelsesforhold er ikke en genansættelse og vil dermed ikke medføre, at den maksimale periode på 14 år aktiveres.

For yderligere henvises der til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

2.7.2. Handelsforbud for ansatte i Finanstilsynet

2.7.2.1. Gældende ret

Bestemmelsen i § 356, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter et forbud for ansatte i Finanstilsynet mod at drive anden virksomhed. Forbuddet er delt op i to, dels en generel del, hvorefter medarbejdere i Finanstilsynet ikke uden tilladelse fra Finanstilsynets direktør må eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed, dels en specifik regel, hvorefter det er forbudt at deltage i ledelsen af eller være ansat i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, og i virksomhedernes organisationer.

Finanstilsynets ansatte må desuden ikke for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger, jf. § 356, stk. 2, jf. § 77, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Efter bestemmelsen i § 356, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, må Finanstilsynets direktør ikke uden erhvervsministerens tilladelse indgå aftaler med eller stille sikkerhed overfor finansielle virksomheder, der medfører en eksponering. Det betyder, at Finanstilsynets direktør f.eks. ikke uden tilladelse må optage lån, der indebærer en kreditrisiko for den finansielle virksomhed. For øvrige medarbejdere er der udarbejdet interne retningslinjer, som indebærer, at eventuelle lån, kreditter og sikkerhedsstillelse overfor finansielle virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, skal indberettes, og Finanstilsynet har indsigelsesmulighed over for aftalerne.

Derudover fastsætter Finanstilsynets interne retningslinjer generelle regler for ansattes køb og salg af finansielle instrumenter. De interne retningslinjer udgør en del af Finanstilsynets personalepolitik.

2.7.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at forebygge interessekonflikter og derved sikre, at de kompetente myndigheder handler uafhængigt og objektivt indfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI) et krav om, at der bliver fastsat et handelsforbud for de kompetente myndigheders medarbejdere og medlemmerne af deres ledelsesorganer, jf. definitionen i artikel 4 a, stk. 1.

Forbuddet indebærer, at ansatte i de kompetente myndigheder ikke må handle med finansielle instrumenter, som er udstedt af eller baseret på de institutter, der er under tilsyn af deres kompetente myndigheder, og disse institutters direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber.

CRD VI fastsætter to undtagelser til handelsforbuddet, for henholdsvis handel med finansielle instrumenter, der forvaltes af tredjeparter, og investeringer i kollektive investeringsordninger.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at der indføres en ny bestemmelse i § 356 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med eller har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som hovedregel ikke må handle med finansielle instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, og virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber.

Der foreslås i § 356 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, to undtagelser til handelsforbuddet, for henholdsvis handel med finansielle instrumenter, der forvaltes af tredjeparter, og investeringer i kollektive investeringsordninger.

For at sikre en implementering af artikel 4 a, stk. 7, foreslås det i § 356 b, stk. 3, at Finanstilsynets ansatte og medlemmer af Finanstilsynets direktion forud for ansættelsen eller udpegelsen og efterfølgende en gang om året skal udfylde en erklæring, der skal indeholde oplysninger om de pågældendes besiddelser i form af aktier, værdipapirer, obligationer, investeringsforeninger, investeringsfonde, blandede fonde, hedgefonde og børshandlede fonde, som kan give anledning til interessekonflikter.

For at sikre implementering af artikel 4 a, stk. 8, foreslås det i § 356 b, stk. 4, at Finanstilsynet kan kræve, at ansatte eller medlemmer af ledelsesorganet, der på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen eller senere ejer finansielle instrumenter, der kan give anledning til interessekonflikter,

inden for en rimelig tidshorisont sælger eller afhænder sådanne finansielle instrumenter.

Det foreslås desuden i § 356 b, stk. 5, at Finanstilsynet kan tillade, at ansatte eller medlemmer af ledelsesorganet sælger eller afhænder finansielle instrumenter, som de ejede på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen, uden at det er et brud på handelsforbuddet i stk. 1.

For yderligere henvises der til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

2.7.3. Karensperioder for ansatte i Finanstilsynet

2.7.3.1. Gældende ret

Der gælder i dag ingen særlige regler om karensperioder for langt de fleste ansatte i Finanstilsynet, når de fratræder deres stilling.

For medlemmer af direktionen og visse andre chefer i Finanstilsynet er der indgået en lokalaftale om karensperioder efter deres ansættelse i Finanstilsynet. Aftalen om vilkår for vidensklausuler fra 2020, der er indgået mellem Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF) og Erhvervsministeriet, fastsætter en karensperiode for Finanstilsynets chefer, i det omfang de skifter direkte til et job i virksomheder og organisationer i den finansielle sektor, som er nævnt i lokalaftalen. Lokalaftalen udmønter initiativ nr. 14 i Aftale om styrkelse af indsatsen mod finansiell kriminalitet af 27. marts 2019 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Karensperioden for Finanstilsynets direktion er seks måneder, underdirektører har tre måneders karensperiode og for kontorchefer for tilsynskontorer med vidensklausuler er karensperioden to måneder. De omfattede stillinger er stillinger med særlige funktioner, som giver stillingsindehaveren en særlig indsigt i institutternes forhold. Aftalen fastsætter desuden en graderet kompensation for at være underlagt vidensklausulen.

2.7.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at de nationale tilsynsmyndigheder ikke påvirkes af interessekonflikter eller andre usaglige hensyn fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI) regler om karensperiode for ansatte i tilsynsmyndighederne.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at der indføres karensperioder, for Finanstilsynets ansatte, herunder medlemmer

af Finanstilsynets direktion, hvis disse har haft tilsynsansvar eller deltaget i tilsynsarbejde med hjemmel i CRD-rammen.

Formålet er at sikre Finanstilsynets troværdighed, herunder at Finanstilsynet i udøvelsen af tilsynsvirksomheden ikke påvirkes af interessekonflikter eller andre usaglige hensyn.

Det foreslås med lovforslaget at indføre lovfastsatte karensperioder for de af Finanstilsynets ansatte, som er direkte involveret i tilsyn eller beslutningstagning vedrørende kreditinstitutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, hvorved det tydeliggøres over for omverdenen, at Finanstilsynet handler objektivt og uafhængigt af virksomheder under tilsyn, samt udviser den højeste grad af integritet, når det tilrettelægger sit tilsyn, i gennemførelsen heraf og i sin behandling af sager.

Den foreslåede ordning vil medføre, at visse af Finanstilsynets ansatte, herunder visse medlemmer af Finanstilsynets direktion, i en periode efter endt ansættelse ikke må tage ansættelse i kreditinstitutter, hvor den ansatte eller medlemmet af ledelsesorganet har været direkte involveret i tilsyn eller beslutningstagning. Tilsvarende må de pågældende ikke tage ansættelse i enheder, der leverer tjenesteydelser til en eller flere af de nævnte kreditinstitutter, medmindre den ansatte eller medlemmet af ledelsesorganet er fuldstændig afskåret fra at deltage i leveringen af disse tjenesteydelser i karensperioden. Forbuddet gælder også ansættelse i enheder, der udøver lobby- og fortalervirksomhed rettet mod Finanstilsynet vedrørende spørgsmål, som den ansatte eller medlemmet af ledelsesorganet var ansvarlig for under sin ansættelse eller i sin embedsperiode.

For medlemmer af Finanstilsynets direktion og chefer, som er omfattet af den eksisterende lokalaftale, og som bliver omfattet af den foreslåede lovmæssige regulering, vil det indebære visse ændringer, herunder vedrørende karensperiodens varighed og indhold.

Det følger af CRD VI, at de kompetente myndigheders medarbejdere og medlemmer af ledelsesorganer, der er underlagt karensperioder, bør have ret til en passende kompensation for, at de i en vis periode ikke har mulighed for at blive ansat i enheder, som karensrestriktionerne finder anvendelse på. Passende kompensation implementeres via en lokalaftale efter drøftelse med arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med den danske model.

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler angående karensperioder. Det gælder både en præcisering af hvilke ansatte, der er omfattet, hvilke institutter og organisationer,

som karensrestriktionerne gælder for, og den tidsmæssige udstrækning af karensperioden.

For yderligere henvises der til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

2.8. Identifikation af finansielle konglomerater

2.8.1. Gældende ret

I dag findes der ikke regler i lov om finansiell virksomhed om identifikation af konglomerater. Konglomerater omfattes i dansk lovgivning i dag af begrebet koncerner.

Det følger af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (herefter konglomeratdirektivet), at Finanstilsynet, som kompetent myndighed, skal identificere de koncerner, der også er konglomerater. Reglerne om identifikation af et konglomerat er beskrevet i konglomeratdirektivets artikel 2, 3 og 5.

I praksis udpeger Finanstilsynet konglomerater. Danske konglomerater fremgår derfor også af opgørelsen over alle konglomerater i EU/EØS-lande. Listen føres af Det Fælles Udvalg for finansielle konglomerater og offentliggøres på de tre europæiske tilsynsmyndigheders hjemmesider (European Banking Authority (EBA), European Securities and Markets Authority (ESMA) og European Insurance and Occupational Pensions Authority (EIOPA)).

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at konglomerater skal opfylde et supplerende kapitalkrav, jf. nærmere nedenfor afsnit 2.9. Derfor foreslås det at indsætte en klar definition af, hvilke koncerner, der anses som konglomerater. Det er nødvendigt for at sikre, at det supplerende kapitalkrav kun er gældende for netop konglomerater.

Det foreslåede vil medføre, at det bliver mere klart, hvornår en finansiell koncern også kan identificeres som konglomerat og dermed være underlagt supplerende kapitalkrav og andre krav f.eks. om indberetning. Identifikationen foreslås i overensstemmelse med konglomeratdirektivet at ske årligt.

Med lovforslaget foreslås det, at de grundlæggende betingelser for at kunne udpeges som konglomerat følger direkte af lov om finansiell virksomhed, da konglomerater skal overholde det supplerende kapitalkrav. Betingelserne er, at koncernen skal ledes af en finansiell virksomhed, at mindst én af dattervirksomhederne er et forsikringsselskab, og at de konsoliderede aktiver i enheden anses for væsentlige. I forlængelse heraf foreslås det, at de nærmere regler og tærskler for, hvornår aktiviteterne i henholdsvis forsikringssektoren

og bank- eller investeringsservicesektoren er væsentlige, fastsættes af Finanstilsynet i en bekendtgørelse.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

2.9. Supplerende kapitalkrav for konglomerater

2.9.1. Gældende ret

Konglomerater er reguleret i lov om finansiell virksomhed. Konglomerater er koncerner, der har væsentlige aktiviteter i både forsikringssektoren og bank- eller investeringsservicesektoren (konglomeratets regulerede enheder). Det medfører en særlig risiko at operere som konglomerat, fordi disse konstruktioner, modsat finansielle koncerner, har enheder i sektorer, som er reguleret af forskellig sektorlovgivning. Der findes særskilte regler for at sikre tilstrækkelig kapital og styring heraf inden for hver enkelt sektor, men ikke på tværs af sektorerne. Der er derfor afsmittende risiko mellem sektorerne i konglomerater. Det betyder i praksis, at konglomeratets kapitalkrav er højere end, hvad der identificeres i hver enkelt sektor. Derudover er konglomeraterne blandt de største koncerner i den finansielle sektor. Skulle et konglomerat komme i vanskeligheder, kan det i alvorlig grad destabilisere den finansielle sektor, da problemer i pengeinstitutter vil kunne påvirke selskaber i forsikringssektoren og omvendt.

Efter gældende regler afdækkes denne risiko dels ved et fradrag i modervirksomheders kapitalgrundlag og dels ved et tillæg til modervirksomhedernes kapitalkrav.

Det fremgår af artikel 36, stk. 1, litra i, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (herefter CRR), at et institut skal foretage fradrag i egentlige kernekapitalposter for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet har væsentlige besiddelser i disse enheder. Artikel 48 i CRR giver mulighed for at risikovægte en del af besiddelsen.

For konglomerater er der en alternativ behandling efter artikel 49, stk. 1, i CRR. Bestemmelsen giver danske konglomerater mulighed for at ansøge Finanstilsynet om tilladelse til en lempeligere kapitalbehandling af besiddelserne. De konglomerater, som får en sådan tilladelse, skal foretage fradrag i kapitalgrundlaget i overensstemmelse med § 10 i bekendtgørelse nr. 677 af 12. juni 2025 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov. Dermed afdækkes de risici, som er forbundet med at være et konglomerat, med et fradrag, der kapitalbelaster modervirksomheden, fremfor et supplerende kapitalkrav, jf. konglomeratdirektivets artikel 6.

Det indebærer, at der foretages fradrag for en forholdsmæssig andel af forsikringsdatterselskabets solvenskapitalkrav, justeret med den direkte eller indirekte ejede andel af kapital i forsikringsdatterselskabet.

Konglomeratdirektivets øvrige bestemmelser om supplerende tilsyn med konglomerater er i dag reguleret i lov om finansiel virksomhed eller i bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at den særlige risiko, forbundet med et finansielt konglomerat, fremover i stedet for denne nuværende kapitalbelastning i modervirksomhederne skal afdækkes med et supplerende kapitalkrav for konglomeraterne som helhed. Modervirksomheden i det enkelte konglomerat skal sikre, at der holdes nok kapital til at dække krav i alle konglomeratets regulerede enheder. Dette vil fortsat tage højde for den risiko, der er forbundet med konglomerater.

Formålet med lovforslaget er at tilpasse implementeringen af konglomeratdirektivet, så den danske lovgivning bliver mere direktivnær ved at indføre et kapitalkrav, der vil erstatte de nuværende regler for kapitalbelastning i modervirksomheder.

Ændringen fra den nuværende kapitalbelastning for modervirksomheder til et supplerende kapitalkrav for konglomerater vil betyde, at modervirksomheder skal sikre, at der er tilstrækkelig kapital til at dække det supplerende krav. Ændringen vil samtidig betyde, at modervirksomhedernes eget kapitalgrundlag, der indgår til dækning af det supplerende kapitalkrav, vil stige, da krav om fradrag bortfalder. Supplerende kapitalkrav er summen af de sektorspecifikke krav korrigeret for kapitalkrav, der er relateret til koncerninterne eksponeringer. Kapitalen, der kan anvendes til dækning af supplerende kapitalkrav, er summen af de sektorspecifikke kapitalgrundlag korrigeret for koncerninterne kapitalbesiddelser. Det vil afhænge af det konkrete konglomerats organisering og økonomiske forhold, hvad effekten for modervirksomhederne vil være. Denne del af lovforslaget vil indebære en kapitallempelse for konglomerater, som forventeligt vil være af betydelig størrelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det nuværende krav om at foretage fradrag i kapitalgrundlaget ophører.

Som en del af det supplerende tilsyn med konglomerater, indeholder lovforslaget også et krav om, at konglomeratets modervirksomheds bestyrelse og direktion sikrer, at der er et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække kravet, og at modervirksomheden råder over interne procedurer til risiko-

måling og risikostyring til vurdering og opretholdelse af kapitalgrundlaget.

Finanstilsynet vil med lovforslaget få beføjelser til at påbyde modervirksomheden at begrænse udlodningen og indsende en kapitalbevaringsplan, hvis kravet bliver brudt, eller der er risiko herfor. Har de påbudte foranstaltninger ikke resulteret i, at konglomeratet igen vil kunne opfylde det supplerende kapitalkrav, vil det ikke som under gældende ret være umiddelbart og direkte muligt for Finanstilsynet at inddrage tilladelsen hos modervirksomheden i konglomeratet. Hvis den manglende opfyldelse af det supplerende kapitalkrav samtidigt indebærer brud på andre kapitalkrav, hvor indgrebsmuligheden er at inddrage tilladelsen, vil tilladelsen kunne blive inddraget.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

2.10. Krav om mindst to fuldtidsansatte bosat i EU, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabers og forvaltere af alternative investeringsfondes forretningsadfærd

2.10.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (herefter FAIF-direktivet) fastsætter regler om tilladelse til at være forvalter af en alternativ investeringsfond. Disse regler er implementeret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet) indeholder bl.a. regler om tilladelse for investeringsforvaltningsselskaber og UCITS. Disse regler er implementeret i lov om finansiel virksomhed og i lov om investeringsforeninger m.v.

Det fremgår af § 10, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at virksomheder skal have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab for at udføre den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Det fremgår af § 14 i lov om finansiel virksomhed, hvornår Finanstilsynet giver tilladelse, herunder hvilke betingelser der skal være opfyldt.

Den gældende § 64 i lov om finansiel virksomhed fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed, herunder for investeringsforvaltningsselskaber.

Den gældende § 64 c i lov om finansiel virksomhed, indeholder regler om identificering af nøglepersoner i pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Bestemmelsen fastsætter også, i hvilket omfang de identificerede nøglepersoner skal leve op til krav om egnethed og hæderlighed.

Det fremgår af § 11, stk. 3, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvornår Finanstilsynet giver en virksomhed tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, herunder hvilke betingelser der skal være opfyldt.

Den gældende § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde.

Det fremgår af §§ 9 og 10 i lov om investeringsforeninger m.v., hvornår Finanstilsynet tillader en investeringsforening og en SIKAV at udøve virksomhed, herunder hvilke betingelser der skal være opfyldt.

Den gældende § 57 i lov om investeringsforeninger m.v. fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller medlemmer af bestyrelsen i en SIKAV.

2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres nye krav for udpegning af fysiske personer, der fastlægger forretningsadfærd i investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforeninger og SIKAV'er. Herunder indføres bl.a. krav om egnethed- og hæderlighedsgodkendelse. Formålet er at sikre, at virksomhederne har tilstrækkelige menneskelige ressourcer og kompetencer til at varetage opgaverne.

Ændringerne implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet).

Det foreslås, at der for investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforeninger og SIKAV'er fastsættes krav om, at virksomhederne for at få tilladelse, og løbende for at opretholde tilladelsen, skal have mindst to fysiske personer, der er fastlægger virksomhedens forretningsadfærd, som er ansat på fuld tid og bosiddende i EU. Personer, som fastlægger forvalterens forretningsadfærd skal forstås som medlemmer af direktionen

og bestyrelsen eller ansatte, som er en del af den faktiske ledelse. Fuld tid skal forstås som det antal timer, det er kutyme i branchen for en fuldtidsansat at være ansat til.

Udover krav om bopælspligt i EU og krav om fuld tid skal personerne også opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Det vil betyde, at de personer, der fastlægger virksomhedens forretningsadfærd, vil blive omfattet af egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64, stk. 1, eller § 64 c, jf. § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 13, stk. 1-3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller § 57, stk. 1-3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Forslaget skal sikre, at der allerede på tidspunktet for tilladelsen skal være tilstrækkelig med ressourcer til stede i FAIF'en til at kunne udføre sine opgaver. Der er tale om et lovfæstet minimum, og der kan derfor være brug for flere ressourcer i de enkelte virksomheder afhængigt af deres størrelse og kompleksitet.

Forslaget træder i kraft den 16. april 2026, hvilket betyder, at virksomheder, som allerede har en tilladelse, fra dette tidspunkt vil skulle overholde de nye krav for at leve op til de gældende regler. Er det ikke tilfældet, vil Finanstilsynet kunne påbyde virksomheden at rette op på forholdet. Virksomheder, som har ansøgt om tilladelse forud for ikrafttrædelse, men hvor Finanstilsynet endnu ikke har færdigbehandlet ansøgningen, og virksomheder, som søger om tilladelse efter ikrafttrædelsestidspunktet, vil skulle opfylde kravene for at opnå tilladelse.

For nærmere om de foreslåede ændringer henvises til lovforslagets § 2, nr. 7, 8, 13 og 14, § 3, nr. 3-6 og 9, og § 6, nr. 1, 2, 6 og 7, og bemærkningerne hertil.

2.11. Afskaffelse af grænser for modpartsrisici i forbindelse med transaktioner, der er clearret af en CPP

2.11.1. Gældende ret

Der er i dag fastsat grænser for, hvor stor en del af en investeringsforenings afdelings formue, der må være i risiko i forbindelse med en transaktion med afledte finansielle instrumenter, som handles OTC (over-the-counter). Modpartsrisikoen på kontraktmodparten må ikke overstige 10 pct. af afdelingens formue, hvis modparten er et kreditinstitut, der opfylder betingelserne i § 141, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. eller 5 pct. af afdelingens formue i andre tilfælde.

Disse grænser gælder for både transaktioner, der er blevet clearret af en central modpart, og dem der ikke er. Dette fremgår af § 152 i lov om investeringsforeninger m.v.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter EMIR) fastlægger regler for clearing- og bilaterale risikostyringskrav til over-the-counter (OTC)-derivataftaler, herunder hvordan centrale modparter (CCP'er) udøver deres aktiviteter. EMIR har generelt til formål at reducere systemiske risici forbundet med OTC-derivataftaler, øge gennemsigtigheden på OTC-markedet og styrke den finansielle stabilitet. Et derivat er et finansielt instrument, hvis værdi afhænger af udviklingen i et underliggende aktiv, som kan være eksempelvis aktier, obligationer, valuta eller lignende. Prædikatet "OTC"-derivat hentyder til, at derivatet ikke handles på et egentligt marked, men direkte mellem parterne, f.eks. to banker.

En central modpart (CCP) er en virksomhed, som indtræder i en handel mellem to parter, og derved bliver køber for sælger og sælger for køber. Handlens oprindelige parter er derved ikke længere eksponeret over for hinanden, men i stedet over for den centrale modpart. De handlende har derfor kun en modpartsrisiko over for den centrale modpart og ikke indbyrdes. Den centrale modpart påtager sig dermed risikoen for køber og sælger i tidsrummet, fra handlen er indgået og til den er endeligt afsluttet. Hvis én af modparterne går konkurs, inden handlen er afsluttet, er CCP'en således forpligtet over for den anden part. Denne proces omtales som clearing.

2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er indført en række nye bestemmelser i EMIR vedrørende clearing. Da centrale clearingordninger reducerer den modpartsrisiko, som transaktioner om afledte finansielle instrumenter er forbundet med, er det hensigtsmæssigt at reglerne om grænser for modpartsrisikoen tager hensyn til, om en transaktion med afledte finansielle instrumenter er blevet cleared centralt af en central modpart (CCP), der er meddelt tilladelse eller anerkendt i overensstemmelse med EMIR. Det vil skabe lige vilkår for henholdsvis afledte finansielle instrumenter, der handles på markedspladser, og afledte finansielle instrumenter, der handles over the counter (OTC)-derivater ved fastsættelsen af de gældende grænser for modpartsrisici. Samtidig vil dette være en byrdelettelse.

Det foreslås at ændre lov om investeringsforeninger m.v., så de reguleringsmæssige grænser for, hvor stor en del af en afdelings formue, der må være i risiko, når en UCITS handler med afledte finansielle instrumenter, fremover kun vil gælde for transaktioner, der ikke cleares af en central modpart. Det er dog en betingelse, at der er tale om en central modpart, der er meddelt tilladelse eller er anerkendt i henhold til EMIR. Ændringen foretages i § 152, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.12. Reducering af eksponering mod en central modpart

2.12.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at foretage nødvendige foranstaltninger inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis det er sandsynligt, at fondsmæglerselskabet vil overtræde en række af lovens bestemmelser inden for 12 måneder. Dette fremgår af § 239 i lov om fondsmægler-selskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Der er ikke i gældende ret regler for, at Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart.

2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt § 239, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter EMIR). Kravet kan pålægges, hvis Finanstilsynet finder, at en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.

Formålet med ændringen er, at fremme identifikation, styring og overvågning af koncentrationsrisici, der opstår som følge af eksponeringer mod centrale modparter (CCP'er).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.13. Nationalt tilsyn med ESG-vurderingsforordningen og ændring af disclosureforordningen for ATP

2.13.1. Gældende ret

Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (herefter ESG-vurderingsforordningen), skal finansielle virksomheder offentliggøre en række oplysninger, når de udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og når virksomheden videre giver ESG-vurderingen til en tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088

af 27. november 2019 (herefter disclosureforordningen), jf. artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Ved finansielle virksomheder forstås bl.a. ATP, jf. artikel 3, nr. 5, litra h, i ESG-vurderingsforordningen.

Er markedsføringskommunikationen omfattet af artikel 13, stk. 3, i disclosureforordningen, skal virksomheden offentliggøre oplysninger i overensstemmelse med denne bestemmelse. Artikel 13, stk. 3, er tilføjet i disclosureforordningen med vedtagelsen af ESG-vurderingsforordningen.

De oplysninger, som bl.a. en finansiell markedsdeltager skal offentliggøre i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i disclosureforordningen, når denne udsteder og videregiver en ESG-vurdering, er de samme oplysninger, der skal offentliggøres efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Finanstilsynet er i dag i flere sektorspecifikke love, udpeget som kompetent myndighed til at påse en række finansielle virksomheders overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordning og artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, i disclosureforordningen. Finanstilsynet er dog endnu ikke udpeget som kompetent myndighed til at påse ATP's overholdelse af disse bestemmelser.

2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

ESG-vurderingsforordningen har bl.a. til formål at sikre gennemsigtighed omkring finansielle virksomheders metoder for udarbejdelse af ESG-vurderinger og dermed sikre, at investorer og kunder træffer bæredygtige investeringsbeslutninger på et oplyst grundlag.

ESG-vurderingsforordningen finder direkte anvendelse og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt at indføre regler i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (herefter ATP-loven), der sikrer, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed til at føre tilsyn med ATP's overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, der stiller krav om at en finansiell virksomhed på sin hjemmeside skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, hvis ATP udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen.

ATP blev ved lov nr. 2382 af 14. december 2021 omfattet af disclosureforordningen, som en finansiell markedsdeltager, jf. artikel 16, stk. 1, 2. pkt., jf. artikel 2, nr. 1, litra d, i forordningen. Finanstilsynet er derfor i forvejen udpeget

som kompetent myndighed til at påse ATP's overholdelse af markedsføringskommunikationen omfattet af den nuværende artikel 13 i disclosureforordningen.

Overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen og artikel 13, stk. 3, i disclosureforordningen, er i dag strafbelagt i den øvrige finansielle lovgivning, såsom lov om finansiell virksomhed, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og lov om firmapensionskasser m.v.

Erhvervsministeriet og Beskæftigelsesministeriet vurderer det derfor hensigtsmæssigt, at overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen og artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, i disclosureforordningen også strafbelægges i ATP-loven.

I den forbindelse foreslås en række ændringer i tilsynsbestemmelser i ATP-loven. Ændringerne vil bl.a. sikre, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, ved bl.a. at kunne give påbud eller påtaler for overtrædelser heraf. I den forbindelse foreslås det også at strafbelægge overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, jf. lovforslagets § 7, nr. 6.

Da ATP samtidig er omfattet af disclosureforordningen som en finansiell markedsdeltager, foreslås det samtidig at strafbelægge overtrædelse af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, i disclosureforordningen, jf. lovforslagets § 7, nr. 5.

2.14. Ændringer i ATP-loven som følge af ESAP-forordningen

2.14.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (herefter ESAP-forordningen) har bl.a. til formål at oprette et system, der understøtter, et fælles europæisk adgangspunkt, hvor både offentliggjorte finansielle og ikke-finansielle oplysninger herunder oplysninger om bæredygtighed er samlet for at sikre en let og struktureret adgang til oplysninger på tværs af medlemslandene.

ESAP-forordningen fastslår bl.a., at de fysiske og juridiske personer, der er forpligtede til at indsende oplysninger, skal korrigere og genindsende oplysninger, som afvises eller fjernes af et indsamlingsorgan, fordi oplysningerne ikke overholder kravene til format og metadata.

Som følge af vedtagelsen af ESAP-forordningen, der har til

formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt (herefter ESAP), er bl.a. 19 forordninger blevet ændret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (herefter omnibusforordningen).

Omnibusforordningen indeholder ændringer i bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (herefter disclosureforordningen), som er under Finanstilsynets område.

Ændringerne i disclosureforordningen indebærer, at fra den 10. januar 2028 skal finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere, når de offentliggør oplysninger som omhandlet i disclosureforordningens artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1 og 3-5, artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, samtidig indsende disse oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre dem tilgængelige på ESAP, som er oprettet i henhold til ESAP-forordningen, jf. artikel 18 a, stk. 1, i disclosureforordningen, jf. artikel 17 i omnibusforordningen.

ATP er omfattet af disclosureforordningen som en finansiell markedsdeltager, jf. artikel 16, stk. 1, 2. pkt., jf. artikel 2, nr. 1, litra d, i forordningen. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13.2 i de almindelige bemærkninger.

Finanstilsynet er dog i dag hverken udpeget som indsamlingsorgan for ESAP i ATP-loven eller kompetent myndighed til at påse ATP's overholdelse af ESAP-forordningen.

2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det primære formål med ESAP er at sikre en let og struktureret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, der gør det muligt for investorer og kunder at træffe velbegrundede investeringsbeslutninger.

Som følge af omnibusforordningen, skal ATP indsende en række oplysninger i henhold til disclosureforordningen til et indsamlingsorgan, med henblik på at gøre dem tilgængelige på ESAP, jf. artikel 18 a, stk. 3, i disclosureforordningen, jf. artikel 17 i omnibusforordningen.

Finanstilsynet er i dag udpeget som indsamlingsorgan i flere sektorspecifikke love på det finansielle område, herunder bl.a. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, lov om forsikringsvirksomhed, lov om firmapensionskasser m.fl. Finanstilsynet er i disse love også

udpeget som kompetent myndighed til at påse de finansielle virksomheders overholdelse af ESAP-forordningen.

På denne baggrund finder Erhvervsministeriet og Beskæftigelsesministeriet det hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet udpeges som indsamlingsorgan for de oplysninger ATP som finansiell markedsdeltager skal indsende i henhold til disclosureforordningen. Det findes samtidig hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed til at påse ATP's overholdelse af ESAP-forordningen.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at Finanstilsynet bliver udpeget som indsamlingsorgan og som kompetent myndighed til at føre tilsyn med ATP's overholdelse af ESAP-forordningen, for så vidt angår disclosureforordningen, der hører under Finanstilsynets område.

Med lovforslaget gennemføres de ændringer af ATP-loven, der er nødvendige for at sikre anvendelse af ESAP-forordningen og omnibusforordningen i dansk ret og dermed sikre, at de berørte oplysninger bliver indsendt til ESAP og overholder de specifikke krav til format og metadata, jf. lovforslagets § 7, nr. 4.

2.15. Pengeinstitutters behandling af advokaters samle-klientbankkonti

2.15.1. Gældende ret

Det fremgår af retsplejelovens § 127, at Advokatsamfundet udarbejder regler om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler, sikkerhed mod økonomisk ansvar, som kan pådrages under udøvelse af advokatvirksomhed, og meddelelse af alle fornødne regnskabsmæssige og økonomiske oplysninger til Advokatsamfundet samt regler om iværksættelse af de fornødne kontrolforanstaltninger. Reglerne skal godkendes af justitsministeren.

Vedtægt om advokaters pligter med hensyn til betroede midler (klientkontovedtægten) er udstedt i medfør af retsplejelovens § 127. Klientkontovedtægten er sammenskrevet som bilag 2 til bekendtgørelse nr. 2010 af 25. oktober 2021 om godkendelse af ændringer af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler. Klientkontovedtægten beskriver advokaters forpligtelser med hensyn til behandlingen af betroede midler.

Af vedtægtens § 7, stk. 1, fremgår det, at en klientbankkonto oprettes i advokatens eller advokatselskabets navn og er undergivet henholdsvis advokatens eller advokatselskabets rådighed.

Efter stk. 2 betegnes en klientbankkonto, hvor flere klienters penge indestår, "samleklientbankkonto".

Det fremgår af stk. 3, at en advokat eller et advokatselskab kun kan have én samlekliebankkonto i hver valuta, medmindre advokaten eller advokatselskabet til enhver tid kan dokumentere, i hvilket pengeinstitut den enkelte klients midler er indestående.

Endvidere fremgår det af stk. 4, at hvis der kun på en klientbankkonto indestår penge vedrørende en enkelt klient, betegnes kontoen "separat klientbankkonto". En advokat og et advokatselskab kan have én eller flere separate klientbankkonti. Separate klientbankkonti skal have vedtegning om den pågældende klients navn.

Det bemærkes, at midlerne på en klientbankkonto tilhører den enkelte klient. Klienterne er med andre ord de reelle ejere af indeståenderne på kontoen.

Efter vedtægtens § 9, stk. 1, må advokaten og advokatselskabet på en klientbankkonto kun hæve beløb, som 1) udbetales til en klient eller som led i behandling af klientens sag, 2) advokaten eller advokatselskabet har til gode hos en klient i henhold til bogført mellemværende, der berettiger til modregning, eller 3) efter opgørelse og afstemning overstiger advokatens eller advokatselskabets samlede tilsvær.

Det fremgår af stk. 2, at beløb, som hæves i henhold til stk. 1, nr. 1 eller 2, ikke må overstige tilsværet over for klienten.

Af stk. 3 fremgår det, at beløb, som hæves i henhold til stk. 1, nr. 2 eller 3, skal indsættes på advokatens eller advokatselskabets driftskonto i et pengeinstitut.

Endvidere fremgår det af stk. 4, at salærer, selv om de er indtjent, ikke må hæves på klientbankkontoen, uden at salæret samtidig bogføres, og faktura tilstilles klienten.

Som det fremgår ovenfor har en advokat i henhold til klientkontovedtægten i forbindelse med sit virke mulighed for at oprette såvel separate klientbankkonti som en samlekliebankkonto, hvor midler fra flere af advokatens klienter indsættes på én og samme konto.

Hvidvaskloven fastsætter i kapitel 3 en række regler om, hvornår virksomheder og personer omfattet af loven skal gennemføre såkaldte kundekendskabsprocedurer. Forpligtelsen til at foretage kundekendskabsprocedurer skal iagttages fra etableringen af en forretningsforbindelse med en kunde og gennem hele forretningsforbindelsens forløb. Kundekendskabsprocedurer omfatter bl.a., at virksomheden eller personen skal indhente og kontrollere kundens identitet, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1 og 2. I den forbindelse skal der bl.a. indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere, jf. nærmere herom umiddelbart nedenfor, og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere den

eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3.

Reglerne har til formål at sikre, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer har kendskab til deres kunder. Kendskabet til den enkelte kunde skal baseres på en risikovurdering af kunden ud fra oplysninger om bl.a. forretningsforbindelsens formål, omfang og regelmæssighed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3. Virksomheden eller personen skal kunne godtgøre, at kendskabet til kunden er tilstrækkeligt i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 4.

Identitetsoplysninger, der skal indhentes efter hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, skal for fysiske personer omfatte navn og cpr-nummer el.lign., og hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer el.lign., skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Af bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 99, fremgår det bl.a., at for personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan et alternativ til cpr-nummer f.eks. være et lignende nationalt id-nummer eller, hvis et sådan ikke haves, oplysning om fødselsdato. Såfremt virksomheden eller personen anvender en kundes nationale id-nummer, er det væsentligt, at denne sikrer, at der er tale om et unikt nummer, og at nummeret er varigt eller i hvert fald kundens aktive nationale nummer, idet det i enkelte lande er muligt at få et nyt nationalt id-nummer. Fødselsdato kan alene anvendes i det relativt sjældne tilfælde, hvor der ikke i øvrigt foreligger et unikt nummer.

I relation til advokaters samlekliebankkonti betyder det, at pengeinstitutter skal gennemføre tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering af advokaten, som er pengeinstituttets kunde, og bl.a. kende advokatens forretningsmodel og normale transaktionsmønstre. Pengeinstitutterne er herudover forpligtet til at holde øje med og undersøge mistænkelige transaktioner på alle kontotyper, herunder også samlekliebankkonti, og omgående underrette Hvidvasksekretariatet ved en formodning eller mistanke om, at en transaktion eller midler har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

I hvidvaskloven defineres reelle ejere som den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en kunde, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, jf. hvidvasklovens § 2, nr. 9. I bemærkningerne til bestemmelsen i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende

2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 77, fremgår det bl.a. videre, at ved f.eks. en advokats samlektientbankkonto vil klienten blive betragtet som reel ejer af midlerne på kontoen, da klienten er den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres. Det er i den forbindelse ikke afgørende, hvor stor en del af det samlede indstående klienten repræsenterer på en samlektientbankkonto. Er der flere klienter, bliver de alle betragtet som reelle ejere.

Det betyder, at der skal indhentes identitetsoplysninger på klienterne (den eller de reelle ejere) og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere deres identitet, så pengeinstituttet med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

Det fremgår af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13, at hvidvaskloven finder anvendelse på advokater,

a) når de yder bistand ved rådgivning om eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med

i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder,

ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver,

iii) åbning eller forvaltning af bankkonti eller værdipapirdepoter,

iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder eller

v) oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder, fonde m.v., eller

b) når de på en klients vegne og for dennes regning foretager en finansiell transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom.

Advokater er således ikke omfattet af hvidvaskloven med hele deres virksomhed, men kun i det omfang de udfører de opregnede typer af bistand m.v. Advokaters bistand med f.eks. udførelse af retssager og inkassosager falder således uden for hvidvasklovens område.

Af hvidvasklovens § 26, stk. 1, fremgår det, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet ved bl.a. mistanke om, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Efter stk. 2 kan medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke underrette sekreta-

riatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underrettningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Hvidvasksekretariatet.

Dog fremgår det af hvidvasklovens § 27, stk. 1, der gennemfører artikel 14, stk. 4, afsnit 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv), at advokater er undtaget fra pligten i § 26 til at foretage underretning på baggrund af oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient, i forbindelse med at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder endvidere sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelserne gælder, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller sagen, eller i forbindelse med at den pågældende klients retsstilling fastslås.

Baggrunden for denne undtagelse er, at en advokat er underlagt tavshedspligt vedrørende oplysninger, som er kommet til vedkommendes kundskab under udførelsen af sit hverv.

Det fremgår således af retsplejelovens § 129, at straffelovens §§ 144, 150-152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på advokater samt deres autoriserede fuldmægtige, partnere, personale og andre, som i øvrigt beskæftiges i advokatvirksomheden.

Advokater er desuden omfattet af reglerne om vidneudelukkelse som følge af tavshedspligt og må derfor ikke mod dens ønske, som har krav på hemmeligholdelse, afgive forklaring som vidne i en retssag om det, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, jf. retsplejelovens § 170, stk. 1. Retten kan dog efter § 170, stk. 2, pålægge advokater, bortset fra forsvarere i straffesager, at afgive vidneforklaring, når forklaringen anses for at være af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettige til, at forklaring afkræves. Sådan et pålæg kan dog i borgerlige sager ikke udstrækkes til, hvad en advokat har erfaret i en retssag, som har været betroet denne til udførelse, eller hvori dennes råd har været søgt.

Advokaters tavshedspligt gælder både, når en advokat yder bistand m.v., som er omfattet af hvidvaskloven, og når en advokat yder bistand m.v., som ikke er omfattet af hvidvaskloven. Tavshedspligten omfatter således som udgangspunkt f.eks. også oplysning om, at en klient i det hele taget har søgt bistand hos advokaten.

Det er almindeligt antaget, at en advokats klient vil kun-

ne frigøre advokaten fra advokatens tavshedspligt ved at afgive et samtykke. En anmodning om samtykke skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at det fremstår klart, hvad der meddeles samtykke til. Anmodningen skal således vedrøre konkrete, identificerbare oplysninger og kan ikke vedrøre oplysninger, som advokaten måtte modtage i fremtiden. Endvidere er advokaten ikke bundet af sin tavshedspligt, hvis der er tale om et tilfælde, der er omfattet af straffelovens § 152 e.

Af straffelovens § 152 e fremgår det således, at bestemmelserne i §§ 152-152 d ikke omfatter tilfælde, hvor den pågældende:

- 1) er forpligtet til at videregive oplysningen eller
- 2) handler i berettiget varetægelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Lovgivningen indeholder forskellige steder forpligtelser til at videregive oplysninger. Sådanne forpligtelser er undtagelser til tavshedspligten efter straffelovens § 152 e, nr. 1.

En sådan forpligtelse fremgår f.eks. af skatteindberetningslovens § 12. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår det, at bl.a. advokater, der modtager eller formidler indskud, hvert år skal indberette til Skatteforvaltningen om størrelsen af ydede, tilskrevne eller opkrævede renter og andet afkast til de enkelte kontohavere og eventuelle rentenydere i det forudgående år samt størrelsen af det indestående beløb ved udløbet af det forudgående år og de enkelte kontohaveres ejerandel heraf.

Endvidere fremgår det af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1016 af 22. juni 2023 om skatteindberetning m.v., at den, der skal indberettes om, til brug for indberetningen skal oplyse den indberetningspligtige om navn, adresse – ved udenlandsk adresse tillige hjemland – og cpr-nummer.

På baggrund af bestemmelserne i skatte Lovgivningen har advokater således en indberetningspligt til Skatteforvaltningen, for så vidt angår renter og indestående vedrørende klienter, som har eller har haft indestående på en samle klientbankkonto. Det bemærkes, at indberetningsforpligtelsen i forhold til separate klientbankkonti påhviler pengeinstitutterne.

Reglen i straffelovens § 152 e, nr. 2, hvor den pågældende handler i berettiget varetægelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv, er blevet forholdsvis beskeden beskrevet i trykt retspraksis, navnlig i forhold til advokater.

Når en advokats klient benytter advokatens samle klientbankkonto, kan advokaten således alene stille identifikati-

onsoplysninger m.v. om klienten til rådighed for det pengeinstitut, hvori samle klientbankkontoen føres, hvis advokaten enten har indhentet et samtykke fra klienten, eller forholdet er omfattet af tilfældene i straffelovens § 152 e. Hvis der er tale om en separat klientbankkonto, er pengeinstituttet i besiddelse af klientens navn og cvr-/cpr-nummer, idet separate klientbankkonti oprettes med en vedtegning herom.

Ved § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeholdelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervsejers kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) blev der indført en bestemmelse i hvidvasklovens § 38 b, som fra 1. januar 2026 vil forpligte advokater til at indhente og kontrollere identitetsoplysninger på deres klienter, når klienterne har midler stående på en samle klientbankkonto, og stille oplysningerne til rådighed for det pengeinstitut, hvori samle klientbankkontoen føres.

2.15.2. Erhvervsministeriets og Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved lov nr. 712 af 20. juni 2025 blev der som beskrevet under pkt. 2.15.1. indført en bestemmelse i hvidvasklovens § 38 b, som fastsætter regler for advokaters behandling af midler på en samle klientbankkonto med hensyn til indhentelse og kontrol af klienters identitetsoplysninger og videregivelse af oplysningerne til pengeinstitutterne.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder dog, at der forinden ikrafttrædelsen af bestemmelsen den 1. januar 2026 bør foretages en ændring af reglerne for, hvem advokaterne nærmere vil skulle indhente identitetsoplysninger på, og hvad identitetsoplysningerne vil skulle omfatte, i de tilfælde, hvor advokatens klienter er juridiske personer.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at advokater ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Af bemærkningerne til § 4, nr. 3 (§ 38 b i hvidvaskloven), i forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov

om investeringsforeninger, hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosuresreformen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) fremgår det, at udtrykket ”reelle ejere” skal forstås i overensstemmelse med definitionen i hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter. Det fremgår videre, at i tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person, forstås den reelle ejer i overensstemmelse med § 2, nr. 9, litra a-c. Yderligere fremgår det, at de identitetsoplysninger, som advokaten vil skulle indhente på sine klienter, skal omfatte navn og cpr-nummer eller lignende, hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer eller lignende, skal identitetsoplysningerne omfatte fødselsdato, jf. i det hele Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 193 som fremsat, side 336.

På baggrund af et fortolkningsbidrag fra EU-Kommissionen modtaget efter vedtagelsen af lov nr. 712 af 20. juni 2025 er det dog Erhvervsministeriets og Justitsministeriets vurdering, at dette går videre end påkrævet efter hvidvaskloven i øvrigt og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (5. hvidvaskdirektiv), som hvidvaskloven gennemfører, i den situation, hvor advokatens klient er en juridisk person. Ministerierne bemærker, at pengeinstitutterne i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, skal have kendskab til den eller de reelle ejere, hvilket indebærer, at der skal indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet. I relation til en advokats samlekklientbankkonto er de reelle ejere advokatens klienter, da klienterne er de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet på samlekklientbankkontoen gennemføres. På baggrund af fortolkningsbidraget fra EU-Kommissionen er det ministerierne opfattelse, at kundekendskabskravet i § 11, stk. 1, nr. 3, ikke kan udstrækkes til, at pengeinstitutterne – når advokatens klient er en juridisk person – skal have kendskab til den eller de reelle ejere af den juridiske person. Det vurderes, at det i disse tilfælde er tilstrækkeligt, at pengeinstitutterne kender identiteten på den juridiske person, og at der således kun bør stilles krav

om, at der indhentes identitetsoplysninger på den juridiske person.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder derfor af lovtekniske grunde, at § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 bør ophæves og hvidvasklovens § 38 b affattes på ny med uændret ordlyd, så det i bemærkningerne til bestemmelsen kan anføres, at der ved advokaters indhentelse af identitetsoplysninger på klienter, som er juridiske personer, skal indhentes identitetsoplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet lægger ved overvejelserne om at indføre bestemmelsen til grund, at advokaters klienter i et ikke ubetydeligt omfang indsætter midler på samlekklientbankkonti. En samlekklientbankkonto er den type konto, langt de fleste advokater i dag benytter som indgang for alle betalinger, navnlig i de situationer hvor det vurderes, at det forhold, som indbetalingen vedrører, ikke kan afvente oprettelsen af en separat klientbankkonto.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet noterer sig, at hvidvaskloven, herunder kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer, finder anvendelse på advokater, når advokater yder bistand m.v., der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 13. En advokat forudsættes således i disse tilfælde at have de fornødne identitetsoplysninger m.v. på en klient, når klienten har indestående midler på advokatens samlekklientbankkonto.

Som det fremgår af pkt. 2.15.1., falder advokaters bistand med f.eks. udførelse af retssager og inkassosager omvendt uden for hvidvasklovens område, og advokater er derfor ikke i disse tilfælde forpligtet til at gennemføre kundekendskabsprocedurer i relation til deres klienter.

Der vil således være tilfælde, hvor en advokats klient har midler stående på advokatens samlekklientbankkonto, men hvor advokaten på den ene side ikke selv er forpligtet til at gennemføre kundekendskabsprocedurer i relation til klienten, fordi advokatens bistand m.v. ikke er omfattet af hvidvaskloven, mens advokatens pengeinstitut på den anden side i medfør af hvidvaskloven er forpligtet til at kende identiteten på den reelle ejer (klienten), som har midler stående på advokatens samlekklientbankkonto.

Imidlertid har advokaten – uanset om den bistand m.v., som vedkommende yder, er omfattet af hvidvaskloven eller ej – i medfør af sin tavshedspligt som altovervejende hovedregel alene mulighed for at stille de nødvendige identifikationsoplysninger samt kopi af dokumenter, data eller oplysninger, som advokaten har indhentet til kontrol heraf, til rådighed for sit pengeinstitut, hvis advokaten fra klienten indhenter et samtykke, eller hvis straffelovens § 152 e finder anvendelse.

Både Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder, at det er uhensigtsmæssigt, at en advokat på grund af sin tavshedspligt som udgangspunkt ikke kan stille klientens identifikationsoplysninger samt kopi af dokumenter, data eller oplysninger, som advokaten har indhentet til kontrol heraf, til rådighed for sit pengeinstitut til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendskabsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på advokatens samlektientbankkonto.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder videre, at også i de tilfælde, hvor advokatens klient har midler stående på samlektientbankkontoen, men hvor advokaten ikke selv er forpligtet til at foretage kundekendskabsprocedurer af klienten efter hvidvaskloven, bør advokaten på grund af klientforholdet kunne indhente identitetsoplysninger fra sin klient og stille disse til rådighed for sit pengeinstitut til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendskabsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på samlektientbankkontoen. Erhvervsministeriet og Justitsministeriet har ved afvejningen af, hvem der bør indhente de nødvendige oplysninger fra klienten i denne sammenhæng, navnlig lagt vægt på, at advokaten er nærmest til at kende klienten – og at det derfor også bør være advokaten, der skal kontrollere identiteten på klienten ved hjælp af dokumenter, data eller oplysninger – ligesom det også er advokatens ansvar, at advokatens samlektientbankkonto føres efter bestemmelserne i klientkontovedtægten. Det bemærkes, at lovforslaget ikke i øvrigt berører pengeinstitutternes forpligtelser efter hvidvaskloven i forhold til reglerne om reelle ejere, og at de generelle pligter i henhold til hvidvaskloven, herunder bl.a. kravene i kapitel 2 om risikostyring og kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer, fortsat ikke finder anvendelse på de sager, som advokater behandler, der ikke er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Det foreslås på den baggrund at indføre en bestemmelse i hvidvaskloven om advokaters pligt til at indhente oplysninger på den eller de reelle ejere af betroede midler på en samlektientbankkonto.

Forslaget vil samlet set sikre, at en advokat skal indhente identifikationsoplysninger fra en klient og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet ved indhentelse af kontroldokumenter, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er. Oplysningerne og dokumenterne skal stilles til rådighed for det pengeinstitut, hvori advokatens samlektientbankkonto føres, til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne og dokumenterne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendskabsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på samlektientbank-

kontoen. Forslaget vil desuden medføre, at oplysningerne og dokumenterne kan stilles til rådighed for pengeinstituttet uden, at advokaten derved bryder sin tavshedspligt.

Forslaget vil vanskeliggøre misbrug, der er forbundet med advokaters samlektientbankkonti, da identiteten på de klienter, der indsætter eller modtager midler på advokatens samlektientbankkonto, bliver kendt for pengeinstituttet, der herefter kan inddrage oplysningerne i pengeinstituttets overvågning af transaktioner på kontoen.

Det foreslås, at der indføres en pligt til, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlektientbankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Udtrykket ”reelle ejere” skal forstås i overensstemmelse med hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter.

De oplysninger, der skal indhentes, vil være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra a. Identitetsoplysninger skal således omfatte navn og cpr-nummer el.lign., hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer el.lign. id-nummer, skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato.

I de tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person, vil de oplysninger, som advokaten skal indhente, være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra b. Identitetsoplysninger skal dermed omfatte navn og cvr-nummer el.lign., hvis den juridiske person ikke har et cvr-nummer.

Det foreslås endvidere, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlektientbankkonto skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

I de tilfælde, hvor betroede klientmidler bliver indsat på en samlektientbankkonto af en anden end advokatens klient, f.eks. en modpart som opfølgning på et forlig eller en retsafgørelse eller en inkassodebitør som led i afvikling af skyldforhold, er advokatens klient at anse som den reelle ejer af midlerne. Derfor vil advokaten også efter den foreslåede bestemmelse skulle indhente og kontrollere advokatens klients identitetsoplysninger – og ikke den indbetalende tredjemandes identitetsoplysninger – i disse tilfælde.

Desuden foreslås det, at advokater ved behandling af betroede

de midler på en samlekliebankkonto uden ugrundet ophold efter indbetalingen skal stille de indhentede og kontrollerede identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor.

Endelig foreslås det som konsekvens af den foreslåede bestemmelse at ophæve § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13 og § 14, nr. 1 og 3, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslagets del om ESG-vurderingsforordningen indeholder ændringer, der omhandler oplysninger og personoplysninger, da lovforslaget supplerer ESG-vurderingsforordningen. Finanstilsynet udpeges med lovforslaget som kompetent myndighed til at påse finansielle virksomheders overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i forordningen. Finanstilsynet kan derfor i sit tilsyn eksempelvis komme til at behandle personoplysninger, som modtages uopfordret, der bliver sendt af ATP.

Lovforslagets del om ESAP indeholder ændringer, der omhandler oplysninger og personoplysninger, da de oplysninger, der skal indsendes til ESAP, kan indeholde personoplysninger.

Finanstilsynet indsamler ikke flere oplysninger end, hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, og overholder relevante regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Finanstilsynet skal føre tilsyn med nye krav, der foreslås fastsat i lov om kapitalmarkeder som følge af implementering af ændringer til MiFID II. Tilsynet kan føres inden for Finanstilsynets eksisterende ramme, og der er derfor ikke behov for at tilføre yderligere årsværk til Finanstilsynet.

Lovforslaget vil potentielt medføre, at færre udstedelser vil være omfattet af prospektpligt, hvilket kan medføre, at

Finanstilsynet skal gennemgå og godkende færre prospekter. Omfanget af den administrative lettelse for Finanstilsynet vil afhænge direkte af, hvor mange udbud der i fremtiden fritages for prospektpligt på grund af den nye prospektgrænse, hvilket ikke kan anslås på forhånd. En gennemgang af vækstprospekter, der blev godkendt i Danmark i 2021 og 2022, viser, at to prospekter ville have været undtaget fra prospektpligt med den nye grænse på 12 mio. euro, da de øvrige udbud lå over 12 mio. euro.

Lovforslagets del vedrørende styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed vil medføre, at Finanstilsynet skal udarbejde en procedure for håndtering af karensperioder. Dette forventes at medføre implementeringsmæssige konsekvenser. De implementeringsmæssige konsekvenser kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Der indsættes desuden et krav om afgivelse af interesseerklæringer. Det indebærer, at Finanstilsynet skal behandle interesseerklæringer fra Finanstilsynets ansatte i forbindelse med ansættelsen og løbende én gang årligt. Behandlingen forventes at medføre implementeringsmæssige konsekvenser. De implementeringsmæssige konsekvenser kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

For så vidt angår lovforslagets del om ESAP bemærkes, at denne ikke medfører økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige udover det, der allerede er håndteret i forbindelse med lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Lovforslaget efterlever princip nr. 1 og 4 for digitaliseringsklar lovgivning, da lovforslaget generelt bidrager til at præcisere og klargøre ATP's retsstilling på de berørte områder, ligesom lovforslaget er i overensstemmelse med princip nr. 4 om sammenhæng på tværs, da lovforslaget bidrager til at harmonisere regler på tværs af sektoren nationalt såvel som internationalt. Det samme gør sig gældende vedr. kravene fra følgedirektivet til DORA-forordningen der gælder ensartet for hele finanssektoren. Ensretningen er ligeledes i tråd med princip nr. 4 om at skabe sammenhæng på tværs af lovgivningen ved at bruge ensartede begreber.

For så vidt angår princip nr. 2, 3 og 5-7 for digitaliseringsklar lovgivning, vurderes disse ikke at være af relevans for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del vedrørende styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed vil medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. Lovforslaget vil medføre, at der mellem arbejdsmarkedets parter skal aftales en passende kompensation for de ansatte, der underlægges karensperioder.

der. Formålet er at kompensere den personkreds, der omfattes af karenperioder, for, at de i en vis periode ikke har mulighed for at blive ansat i enheder, som disse karenrestriktioner finder anvendelse på. Finanstilsynet er afgiftsfianstieret, hvorfor en generel forøgelse af Finanstilsynets driftsomkostninger i form af øgede lønomkostninger som følge af en aftale mellem arbejdsmarkedets parter, jf. det foreslåede § 356 c, stk. 1, vil medføre en øget afgiftsbetaling for virksomheder under Finanstilsynets tilsyn. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Lovforslaget indebærer i øvrigt ikke væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes imidlertid at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget vil medføre begrænsede administrative lettelsers for udstedere, da færre virksomheder vil skulle udarbejde prospekter, når grænsen herfor hæves fra 8 mio. euro til 12 mio. euro.

Lovforslagets del om indførelse af mulighed for strukturer med aktier med flere stemmer for visse finansielle virksomheder forventes at medføre yderst begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da de nye muligheder kun forventes at blive anvendt i begrænset omfang.

Oplysningskravene og underretningspligterne, som foreslås indsat som §§ 11-14 i lov om kapitalmarkeder og på tværs af den finansielle regulering, forventes kun at medføre begrænsede administrative omkostninger for erhvervslivet. Der er i vidt omfang tale om oplysninger, der skal gives i dag, ligesom der vil være tale om oplysninger, som let kan fremskaffes af aktieselskaberne. Bestemmelsen om operatørernes pligt til at identificere aktieselskaber med strukturer med aktier med flere stemmer i det foreslåede § 92 a i lov om kapitalmarkeder forventes ligeledes kun at medføre yderst begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den kvartalsvise indberetning om det supplerende kapitalkrav for finansielle konglomerater er ikke nyt, men vil skulle tilpasses de nye regler, og vil derfor kun medføre begrænsede yderligere administrative konsekvenser. Lovforslaget vil potentielt medføre en væsentlig lempelse af kapitalkravene for danske konglomerater. Omfanget af lempelsen afhænger af et konglomerats konkrete forhold.

For så vidt angår lovforslagets del om fastsættelse af krav for investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforeninger og SIKAV'er

om, at virksomhederne skal have mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i EU, der fastlægger virksomhedens forretningsadfærd, medfører dette økonomiske og administrative konsekvenser for de virksomheder, som ikke allerede i dag lever til kravene. I dag er der ikke krav om to fuldtidsansatte personer med bopæl i EU. Konsekvenserne vurderes dog på samfunds niveau at være begrænsede for danske virksomheder.

Lovforslagets § 13 om advokaters indhentelse og kontrol af identitetsoplysninger på reelle ejere, der har midler stående på advokatens samlekklientbankkonto, og tilgængeliggørelse for pengeinstituttet af oplysningerne og dokumentationen forventes at medføre begrænsede positive administrative konsekvenser for erhvervslivet sammenholdt med bestemmelsen som indført ved § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, der med lovforslagets § 14 foreslås ophævet.

Lovforslaget vil medføre, at advokater ved behandling af klienters betroede midler på en samlekklientbankkonto, når klienterne er juridiske personer, alene vil skulle indhente identitetsoplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer, hvilket vurderes at være mindre ressourcekrævende at efterleve end kravet om, at der i disse tilfælde skal indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af den juridiske person.

Lovforslagets øvrige dele forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer til lov om kapitalmarkeder på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksom-

heder (herefter ændringsforordning 2024/2809). Fristen for den nationale gennemførelse af forordningen er den 5. juni 2026.

Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder og om ophævelse af direktiv 2001/34/EF (ændringsdirektiv 2024/2811). Fristen for den nationale implementering af direktivet er den 5. juni 2026, og bestemmelserne skal anvendes fra den 6. juni 2026.

Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en MHF. Fristen for den nationale implementering af direktivet er den 5. december 2026.

Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI), for så vidt angår forebyggelse af interessekonflikter, herunder karenperioder for Finanstilsynets ansatte og medlemmer af Finanstilsynets direktion, handelsforbud for Finanstilsynets ansatte og medlemmer af Finanstilsynets direktion og maksimal embedsperiode for medlemmer af Finanstilsynets direktion. Fristen for den nationale implementering af direktivet er den 10. januar 2026, og bestemmelserne finder anvendelse fra den 11. januar 2026.

Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (herefter konglomeratdirektivet). Dette sker ved, at der nu indføres et supplerende kapitalkrav og en hjemmel til at udpege finansielle konglomerater, jf. lovforslagets § 2, nr. 10 og 11.

Lovforslagets del om FAIF-UCITS II-direktivet vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF. Fristen for den nationale implementering er den 16. april 2026.

Lovforslagets del om centrale modparter vil implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/2994 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt clearede

derivattransaktioner. Fristen for den nationale implementering er den 25. juni 2026.

Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor. Direktivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (DORA-forordningen). Implementeringsfristen var den 17. januar 2025. Lovforslaget har til formål at rette op på den manglende implementering. Implementeringsfristen var den 17. januar 2025. Lovforslaget har til formål at rette op på den manglende implementering.

Lovforslaget supplerer ESG-vurderingsforordningen, ved bl.a. at udpege Finanstilsynet som kompetent myndighed til at sikre ATP's overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen og artikel 13, skt. 3, 1. afsnit, i disclosureforordningen. ESG-vurderingsforordningen finder anvendelse fra den 2. juli 2026.

Lovforslagets del om etableringen af nyt fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) supplerer ESAP-forordningen samt omnibusforordningen, ved bl.a. at udpege Finanstilsynet som indsamlingsorgan og kompetent myndighed til at sikre og påse ATP's indsendelse af oplysninger i henhold til disclosureforordningen. Fristen for at udpege Finanstilsynet som indsamlingsorgan og kompetent myndighed er den 9. januar 2028.

Forslaget til § 8 a i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti styrker gennemsigtigheden om retstilstanden, således at rettighederne og forpligtelserne i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (herefter betalingskontodirektivet) tydeliggøres i dansk ret.

Lovforslaget overholder principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, da implementeringen ikke antages at gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen. Det prioriteres, at danske virksomheder ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatsamfundet, Aiaa A/S, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspen-

sion (ATP), Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, CBS, CEPOS, Computershare. CO:PLAY Advokatpartnerselskab. DAFINA, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Ejendomskredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidræt, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Industri Ejendom, Dansk Iværksætter forening, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Den Sociale Retshjælp, Det økonomiske råds sekretariat (DØRS), Drivkraft Danmark, Den Europæiske Centralbank, e-nettet, EjendomDanmark, Equity Law Advokatanpartsselskab, Eurocard, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske

Revisorer, Foreningen for platformøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, Gode penge, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Kasinoforeningen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mastercard, Mellemfolkeligt Samvirke, MobilePay, Mybanker, Nets A/S, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association, Oxfam IBIS, Parcelhusejernes Landsforening, Penneo A/S, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Spillebranchen, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Transparency International Denmark, Ældre sagen og Ørsted.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Finanstilsynet skal potentielt gennemgå og godkende færre prospekter. De potentielle positive økonomiske konsekvenser forbundet hermed kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets del vedrørende styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed forventes at medføre implementeringsmæssige konsekvenser. De implementeringsmæssige konsekvenser kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Færre udstedelser vil være omfattet af prospektpligt. Omfanget af de positive økonomiske konsekvenser vil afhænge direkte af, hvor mange udbud, der undtages fra prospektpligt på grund af den nye prospektgrænse. Omfanget kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt. Indførelsen af mulighed for strukturer med aktier med flere stemmer for visse finansielle virksomheder forventes	Lovforslagets del vedrørende styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed vil medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. Lovforslagets del om implementering af FAIF II-UCITS II-direktivet vil medføre økonomiske efterlevelseskonsekvenser. Ændringen til § 239 i lov om

	at medføre mindre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Indførelsen af forbud mod at afvise optagelse til handel af et aktieselskabsaktier med den begrundelse, at selskabet har indført en struktur med aktier med flere stemmer, forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget vil medføre en potentielt væsentlig lempelse af kapitalkravene for danske konglomerater. Omfanget af kapitallempelsen afhænger af et konglomeratets konkrete forhold. Lovforslaget har begrænsede positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da advokater ved behandling af klienters betroede midler på en samlekliebankkonto, når klienterne er juridiske personer, alene vil skulle indhente identitetsoplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer.	fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter vil have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Færre udstedelser vil være omfattet af prospektpligt. Omfanget af de positive administrative konsekvenser vil afhænge direkte af, hvor mange udbud, der undtages fra prospektpligt på grund af den nye prospektgrænse. Omfanget kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt. Lovforslaget har begrænsede positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, da advokater ved behandling af klienters betroede midler på en samlekliebankkonto, når klienterne er juridiske personer, alene vil skulle indhente identitetsoplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer.	Oplysningskrav og underretningspligter, som foreslås indsat som §§ 11-14 i lov om kapitalmarkeder, forventes at medføre begrænsede administrative omkostninger for erhvervslivet. Operatørernes pligt til at identificere aktieselskaber med strukturer med aktier med flere stemmer i det foreslåede § 92 a forventes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslagets del om implementering af FAIF-UCITS II-direktivet vil medføre begrænsede administrative udgifter. Nogle virksomheder vil kunne blive pålagt at indsende egnetheds- og hæderlighedsansøgninger for enkelte personer, der ikke i dag er omfattet af sådanne krav. Ændringen til § 239 i lov om

		fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter vil have begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, da Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vil gennemføre visse ændringer til prospektforordningen, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder. Lovforslaget vil derudover implementere visse ændringer til MiFID II, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder og om ophævelse af direktiv 2001/34/EF. Lovforslaget vil i lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en MHF. Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, for så vidt angår forebyggelse af interessekonflikter, herunder karenperioder for Finanstilsynets ansatte og medlemmer af Finanstilsynets direktion, handelsforbud for ansatte i Finanstilsynet og medlemmer af Finanstilsynets direktion og maksimalembedsperiode for medlemmer. Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat.	

	Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF. Lovforslaget vil implementere artikel 1 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner. Lovforslaget vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor. Lovforslaget vil supplere ESG-vurderingsforordningen, ved bl.a. at udpege Finanstilsynet som kompetent myndighed til at sikre ATP's overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen og artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, i disclosureforordningen. Lovforslaget vil supplere ESAP-forordningen samt omnibusforordningen, ved bl.a. at udpege Finanstilsynet som indsamlingsorgan og kompetent myndighed til at sikre og påse ATP's indsendelse af oplysninger i henhold til disclosureforordningen. Lovforslaget understøtter hermed indirekte FNs verdensmål 13 om klimaindsats, da ESG-vurderingsforordningen og ESAP-forordningen, herunder omnibusforordningen, indirekte understøtter klimaindsatsen gennem bedre datadeling og gennemsigtighed. Lovforslaget vil styrke gennemsigtigheden om retstilstanden, således at rettighederne og forpligtelserne i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (betalingskontodirektivet) tydeliggøres i dansk ret.
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja Nej X

pa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1,« udgår.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (1. pkt. i fodnoten til lov om kapitalmarkeder)

Det foreslås i 1. pkt. i fodnoten til lovens titel, at »Euro-

Med dette lovforslag vil bestemmelser, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (herefter betingelses- og oplysningsdirektivet) blive ophævet. Med den foreslåede ændring vil Europa-Parlamentets og Rådets di-

rektiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 udgå af fodnoten til lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås endvidere i *1. pkt.* i *fodnoten* til lovens titel at efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« indsættes »dele af«, og at »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

Denne ændring blev også foreslået med § 6, nr. 1, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, men ved en fejl, blev det i lovens ikrafttrædelsesbestemmelse fastsat, at ændringen skulle træde i kraft den 10. januar 2030, hvilket retligt skulle have været den 29. september 2025. Det har medført, at det ikke har været muligt at foretage de nødvendige ændringer i fodnoten som følge af dette lovforslag. For at rette op på fejlen, foreslås § 6, nr. 1, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 ophævet, jf. lovforslagets § 14, nr. 2. For at sikre et korrekt affattet 1. pkt. i fodnoten til lovens titel, har det derfor været nødvendigt at ophæve ændringen og genindsætte den i nærværende lovforslag.

Ændringen indebærer en tilføjelse til fodnoten om, at lov om kapitalmarkeder indeholder bestemmelser, der gennemfører af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II Review), som indeholder ændringer til MiFID II.

Med ændringen bliver det præciseret, at det alene er dele af MiFID II, der er gennemført i lov om kapitalmarkeder. Desuden vil det med ændringen fremgå af fodnoten til lov om kapitalmarkeder, at loven gennemfører dele af MiFID II, som ændret ved dele af MiFID II Review. Af hensyn til fodnotens omfang blev det ved lov nr. 712 af 20. juni 2025 foreslået, at indsættelsen af MiFID II Review vil erstatte de tidligere oplyste ændringer til MiFID II.

Med dette lovforslag vil også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder og om ophævelse af direktiv 2001/34/EF (herefter ændringsdirektiv 2024/2811), blive implementeret.

Ændringen vil medføre, at det vil fremgå af fodnoten til

lov om kapitalmarkeder, at loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) som bl.a. ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024.

Endelige foreslås det, i *1. pkt.* i *fodnoten* til lovens titel at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

Med lovforslaget vil også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD) blive implementeret. Fodnoten til lov om kapitalmarkeder titel foreslås derfor opdateret som følge heraf.

Med den foreslåede ændring vil det dermed komme til at fremgå af fodnoten til lov om kapitalmarkeder, at loven også gennemfører dele af MVSD.

Til nr. 2 (§ 3, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 3, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, at der i denne lov ved SMV-vækstmarked (vækstmarked for små og mellemstore virksomheder) forstås: En multilateral handelsfacilitet (MHF), der er registreret som et SMV-vækstmarked i overensstemmelse med § 110 i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i § 3, nr. 6, efter »(MHF)« at indsætte »eller et segment heraf«.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, nr. 1, i ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer artikel 4, stk. 1, nr. 12, i MiFID II. Artikel 4, stk. 1, nr. 12, i MiFID II indeholder definitionen af et SMV-vækstmarked, der inden ændringen definerede et SMV-vækstmarked som en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er registreret som et SMV-vækstmarked i overensstemmelse med artikel 33. Definitionen er implementeret i § 3, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder. Definitionen af et SMV-vækstmarked i MiFID II ændres, så det fremgår, at et SMV-vækstmarked også kan være et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF). Da definitionen af SMV-vækstmarked i MiFID II ændres, foreslås det at ændre den implementerende bestemmelse i lov om kapitalmarkeder i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede ændring vil sikre, at definitionen af SMV-vækstmarked i lov om kapitalmarkeder er i overensstemmel-

se med definitionen i MiFID II. Ændringen vil medføre, at et SMV-vækstmarked i lov om kapitalmarkeder defineres som en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller et segment heraf, der er registreret som et SMV-vækstmarked i overensstemmelse med § 110.

Til nr. 3 (§ 3 i lov om kapitalmarkeder)

§ 3 i lov om kapitalmarkeder fastsætter definitioner på en række centrale begreber, der anvendes i loven.

Det foreslås, at der indsættes to nye definitioner i § 3 i lov om kapitalmarkeder, som følge af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD).

Det foreslås således i § 3, nr. 40, at definere aktier med flere stemmer (MVS) som en aktie, der tilhører en særskilt og separat aktieklasse, i hvilken aktierne har flere stemmer pr. aktie end i en anden aktieklasse, og hvor aktierne har stemmeret i beslutninger, der skal tages på selskabets generalforsamling.

Den foreslåede nr. 40 er ny og vil implementere artikel 2, nr. 2, i MVSD, hvor aktier med flere stemmer er defineret.

Den foreslåede nr. 40 vil medføre, at når der anvendes udtrykket aktier med flere stemmer i lov om kapitalmarkeder, vil det være aktier med flere stemmer i overensstemmelse med definitionen i MVSD.

Det foreslåede nr. 40 vil indebære, at der f.eks. ikke kan være tale om stemmeløse aktier. Der kan derfor f.eks. ikke være en opdeling i to aktieklasser, hvor aktionærerne i den ene aktieklasse ikke kan stemme på generalforsamlingen. En opdeling med stemmeløse aktier vil falde uden for definitionen og anvendelsesområdet for strukturer med aktier med flere stemmer, som beskrevet nedenfor.

Det foreslås desuden i § 3, nr. 41, at definere struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur) som en aktiestruktur i aktieselskaber, der indeholder mindst én klasse af aktier med flere stemmer.

Det foreslåede nr. 41 vil implementere artikel 2, nr. 3, i MVSD, hvor en struktur med aktier med flere stemmer er defineret.

Den foreslåede nr. 41 vil medføre, at når der anvendes udtrykket struktur med aktier med flere stemmer i lov om kapi-

talmarkeder, vil det være en struktur med aktier med flere stemmer i overensstemmelse med definitionen i MVSD.

De foreslåede regler i lovforslaget om aktier med flere stemmer vil ikke medføre ændringer i den kendte selskabsretlige aktieklassestruktur i Danmark, som blandt andet er reguleret i § 45, 2. pkt., i selskabsloven, hvorefter vedtægterne kan bestemme, at der skal være forskellige kapitalklasser. Der henvises til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 10, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 10, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2002/71/EF (herefter prospektforordningen) ikke finder anvendelse på udbud af værdipapirer i Danmark, hvis den samlede værdi af udbuddet er under 8 mio. euro, og hvis der ikke anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet, jf. artikel 25 i prospektforordningen. Grænsen på 8 mio. euro behandles over en periode på 12 måneder.

Det foreslås, at § 10, stk. 1, ophæves.

Artikel 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder (herefter ændringsforordning 2024/2809) erstatter artikel 3, stk. 1 og 2, i prospektforordningen. Efter ændringen fremgår det af artikel 3, stk. 2, litra b, at udbud af værdipapirer til offentligheden fritages fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt som nævnt i stk. 1, forudsat at den samlede værdi i Unionen af de udbudte værdipapirer er mindre end 12 mio. euro pr. udsteder eller udbyder beregnet over en periode på 12 måneder. Efter ændringen følger det af den nye artikel 3, stk. 2 a, at medlemsstaterne i stedet kan vælge en fritagelsesgrænse på 5 mio. euro. Da Danmark med det foreslåede vil vælge at følge den nye harmoniserede grænse på 12 mio. euro i prospektforordningen, foreslås det at ophæve § 10, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt i overensstemmelse med prospektforordningen ikke finder anvendelse på udbud af værdipapirer i Danmark, hvis den samlede værdi af udbuddet er under 12 mio. euro pr. udsteder eller udbyder beregnet over en periode på 12 måneder. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (Kapitel 3 a i lov om kapitalmarkeder)

Der gælder ikke i dag særlige regler om oplysningsforpligtelser for aktieselskaber med en struktur med aktier med flere stemmer, hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), herunder et SMV-vækstmarked. Det er derfor hensigtsmæssigt at tilføje en ny overskrift til et nyt kapitel 3 a, som indeholder bestemmelser om de oplysningsforpligtelser for aktieselskaber med en struktur med aktier med flere stemmer, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD).

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 3 a* i lov om kapitalmarkeder om oplysningsforpligtelser for aktieselskaber med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur). Det foreslåede kapitel vil indeholde bestemmelserne §§ 11-14.

Det nye kapitel vil indebære, at oplysningspligterne i henhold til MVSD er samlet under et enkelt kapitel.

MVSD omfatter alene aktieselskaber, herunder partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), idet anpartsselskaber efter selskabslovens § 1, stk. 4, ikke må optage selskabets kapitalandele på en MHF.

Aktieselskaber kan have aktieklasser og dermed have en struktur med aktier med flere stemmer, hvis det er fastsat i vedtægterne, jf. selskabslovens § 45, 2. pkt.

Selvom der ikke er et særligt regelsæt i dag, er der i vidt omfang regler om de pågældende oplysningsforpligtelser forskellige steder i den gældende lovgivning, som også omfatter aktieselskaber med en struktur med aktier med flere stemmer. Der er redegjort nærmere for dette nedenfor til det foreslåede § 13 om oplysningsforpligtelser, hvortil der henvises.

(Til § 11)

Det foreslås, at indsætte en ny bestemmelse i § 11 i lov om kapitalmarkeder, hvoraf det fremgår, at et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på et SMV-vækstmarked, skal, efter indførelse af en MVS-struktur i overensstemmelse med de selskabsretlige regler, medtage de i § 13 nævnte oplysninger i det prospekt, der er nævnt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked og det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt, der er nævnt i forordningens artikel 15 a. Tilsvarende gælder i forhold til

det optagelsesdokument, der er nævnt i artikel 33, stk. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD). Bestemmelsen vedrører forpligtelsen til at medtage visse oplysninger i prospekter og optagelsesdokumenter.

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder blev reglerne for EU-vækstprospekter erstattet med reglerne for det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt. Med ændringen sker der en lempelse for de berørte virksomheder. I nærværende lovforslag er begrebet »EU-vækstprospekt« i MVSD erstattet med begrebet »det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt«. Der er som følge heraf en forskel mellem ordvalget i MVSD og nærværende lovforslag.

Det foreslåede § 11 vil medføre, at et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer, hvis aktier handles på et SMV-vækstmarked, skal give en række oplysninger i prospekter og optagelsesdokumenter, som er nærmere angivet i bemærkningerne til det foreslåede § 13, jf. nedenfor. Bestemmelsen omfatter dog alene aktieselskaber, der som noget nyt indfører strukturer med aktier med flere stemmer efter optagelse til handel på et SMV-vækstmarked. Oplysningsforpligtelserne kommer derfor ikke til at gælde for udstedere, som allerede har strukturer med aktier med flere stemmer.

De oplysninger, der vil skulle gives, omfatter oplysninger om aktieselskabets aktiestruktur med en angivelse af de forskellige aktieklasser, begrænsninger i muligheden for at overdrage aktierne, som selskabet har kendskab til, begrænsninger i stemmerettigheder, som selskabet har kendskab til, og identiteten på aktionærer.

Bestemmelsen vil ligeledes medføre, at aktieselskaber som endnu ikke handles, men som skal handles på et SMV-vækstmarked, skal medtage oplysningerne, hvis de som noget nyt indfører strukturer med aktier med flere stemmer med henblik på at anmode om optagelse til handel på et SMV-vækstmarked. Bestemmelsen vil derfor indebære, at aktieselskaber, som indfører eller ændrer strukturer med aktier med flere stemmer med henblik på at anmode om

optagelse til handel på et SMV-vækstmarked, skal medtage oplysningerne i prospekter og optagelsesdokumenter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 12)

Det foreslås, at indsætte en ny bestemmelse i § 12 i lov om kapitalmarkeder, hvoraf det fremgår, at et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), der ikke er registreret som et SMV-vækstmarked, skal, efter indførelse af en MVS-struktur i overensstemmelse med de selskabsretlige regler, medtage de i den foreslåede § 13 nævnte oplysninger i det prospekt, der er nævnt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked og det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt, der er nævnt i forordningens artikel 15 a. Tilsvarende gælder i forhold til det optagelsesdokument, der kræves i henhold til national ret eller den relevante multilaterale handelsfacilitets (MHF'ens) regler, i tilfælde hvor selskabet offentliggør et sådant prospekt eller dokument.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD). Bestemmelsen vedrører forpligtelsen til at medtage visse oplysninger i prospekter og optagelsesdokumenter.

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder blev reglerne for EU-vækstprospekter erstattet med reglerne for det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt. Med ændringen sker der en lempelse for de berørte virksomheder. I nærværende lovforslag er begrebet »EU-vækstprospekt« i MVSD derfor erstattet med begrebet »det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt«. Der er som følge heraf en forskel mellem ordvalget i MVSD og nærværende lovforslag.

Det foreslåede § 12 vil medføre, at et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer, hvis aktie handles på en MHF, der ikke er registreret som et SMV-vækstmarked, skal medtage de oplysninger i prospekter og optagelsesdokumenter, som er nærmere angivet i den foreslåede bestemmelse i § 13, jf. nedenfor. Bestemmelsen omfatter dog alene aktieselskaber, der som noget nyt indfører strukturer med

aktier med flere stemmer efter optagelse til handel på en MHF. Oplysningsforpligtelserne kommer derfor ikke til at gælde for udstedere, som allerede har strukturer med aktier med flere stemmer.

De oplysninger, der vil skulle gives, omfatter oplysninger om aktieselskabets aktiestruktur med en angivelse af de forskellige aktieklasser, begrænsninger i muligheden for at overdrage aktierne, som selskabet har kendskab til, begrænsninger i stemmerettigheder, som selskabet har kendskab til, og identiteten på aktionærer.

Tilsvarende skal aktieselskaber, som endnu ikke handles, men som skal handles på en sådan MHF, medtage oplysningerne, hvis de som noget nyt indfører strukturer med aktier med flere stemmer, med henblik på at anmode om optagelse til handel på en MHF. Bestemmelsen vil derfor indebære, at aktieselskaber, som indfører eller ændrer strukturer med aktier med flere stemmer med henblik på at anmode om optagelse til handel på en MHF, skal medtage oplysningerne i prospekter og optagelsesdokumenter.

(Til § 13)

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (herefter prospektforordningen), at der er en række oplysningskrav til prospekter.

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder er der kommet en række nye regler for prospekter, herunder til de oplysninger, der skal gives i prospekterne. Der er en række oplysningsforpligtelser i bilagene I til IX, som træder i stedet for de tidligere.

Kommissionen har beføjelse til at supplere bilagskravene ved delegerede retsakter.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 13 i lov om kapitalmarkeder, hvorefter de oplysninger, der er nævnt i §§ 11 og 12, skal bestå af detaljerede oplysninger om de opregnede forhold i de foreslåede nr. 1-4 i bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter

MVSD), for så vidt angår indholdet af oplysningsforpligtelser i prospekter og optagelsesdokumenter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det fremgår af § 13 i lov om kapitalmarkeder, hvilke detaljerede oplysninger, der skal gives i prospekter og optagelsesdokumenter.

Det drejer sig om oplysninger om aktiestrukturen, eventuelle begrænsninger med hensyn til overdragelse af aktier, som selskabet har kendskab til, eventuelle begrænsninger med hensyn til stemmeret, som selskabet har kendskab til, og oplysninger om identiteten på indehavere af aktier med flere stemmer, der besidder mere end 5 pct. af stemmerettighederne for alle aktier i selskabet.

Oplysningerne vil gøre det muligt for investorer at træffe beslutninger på et oplyst grundlag og dermed styrke deres tillid til kapitalmarkederne.

Hvis et selskabs kontrollerende aktionærer ønsker at bevare beslutningskompetencen i selskabet og samtidig tilvejebringe midler fra et offentligt marked, er oplysninger om bl.a. de store aktionærer nødvendige for at give potentielle investorer mulighed for at træffe forsvarlige investeringsbeslutninger.

Det foreslås i § 13, nr. 1, at der skal gives oplysninger om aktieselskabets aktiestruktur med en angivelse af de forskellige aktieklasser, herunder aktier, der ikke er optaget til handel, og oplysninger for hver aktieklasse om det, som fremgår af litra a-c.

Det betyder, at oplysningerne, som aktieselskaber er forpligtet til at give efter nr. 1, vil omfatte oplysninger om aktieselskabets aktiestruktur med en angivelse af de forskellige aktieklasser, herunder aktier, der ikke er optaget til handel, og oplysninger for hver aktieklasse om de i bestemmelsens litra a-c nævnte oplysninger.

Det foreslås i § 13, nr. 1, litra a, at oplysningerne om aktieselskabets aktiestruktur skal omfatte oplysninger om de rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til aktierne i den pågældende klasse.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 3, litra a, nr. i, i MVSD.

Bestemmelsen vil medføre, at det fremgår, at oplysninger om rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til aktierne i den pågældende klasse, skal oplyses i prospekter og optagelsesdokumenter.

Det foreslås, i § 13, nr. 1, litra b, at oplysningerne om ak-

tieselskabets aktiestruktur skal omfatte oplysninger om den procentdel af den samlede aktiekapital eller af det samlede antal aktier, som aktierne i den pågældende klasse udgør.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere aktieklassedirektivets artikel 5, stk. 3, litra a, nr. ii, i MVSD.

Bestemmelsen vil medføre, at det fremgår, at oplysninger om den procentdel af den samlede aktiekapital eller af det samlede antal aktier, som aktierne i den pågældende klasse udgør, skal oplyses i prospekter og optagelsesdokumenter.

Det foreslås i § 13, nr. 1, litra c, at oplysningerne nævnt om aktieselskabets aktiestruktur skal omfatte oplysninger om det samlede antal stemmer, som aktierne i den pågældende klasse udgør.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere aktieklassedirektivets artikel 5, stk. 3, litra a, nr. iii, i MVSD.

Bestemmelsen vil medføre, at det fremgår, at det samlede antal stemmer, som aktierne i den pågældende klasse udgør, skal oplyses i prospekter og optagelsesdokumenter.

Pligten til at give oplysningerne efter den foreslåede § 13, nr. 1, litra a-c, vil synliggøre selskabets aktiestruktur i prospekter og optagelsesdokumenter, herunder bl.a. med angivelse af nærmere oplysninger om rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til aktierne i den pågældende klasse.

Det foreslås i § 13, nr. 2, at der skal gives oplysninger om enhver begrænsning ved overdragelse af aktier, herunder aftaler mellem aktionærer, som selskabet har kendskab til, og som kan medføre sådanne begrænsninger.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 3, litra b, i MVSD.

Den foreslåede pligt til at give oplysningerne i prospekter og optagelsesdokumenter, vil synliggøre enhver begrænsning ved overdragelse af aktier, som selskabet har kendskab til, og som kan medføre sådanne begrænsninger.

Det foreslås i § 13, nr. 3, at der skal gives oplysninger om enhver begrænsning i aktiers stemmerettigheder, herunder aftaler mellem aktionærer, som selskabet har kendskab til, og som kan medføre sådanne begrænsninger.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 3, litra c, i MVSD.

Den foreslåede pligt til at give oplysningerne i prospekter og

optagelsesdokumenter, vil synliggøre enhver begrænsning i aktiers stemmerettigheder, som selskabet har kendskab til, f.eks. oplysninger i vedtægterne om, at bestemte aktionærer kun kan stemme for en bestemt del af deres kapital.

Det foreslås i § 13, nr. 4, at der skal gives oplysninger om identiteten, hvis aktieselskabet har kendskab til den, af de aktionærer, der besidder aktier med flere stemmer (MVS), der udgør mere end 5 pct. af stemmerettighederne for alle aktier i selskabet, og af de fysiske personer eller juridiske enheder, der har ret til at udøve stemmerettigheder på vegne af disse aktionærer, når det er relevant. Er de aktionærer eller personer, der har ret til at udøve stemmerettigheder på aktionærernes vegne, fysiske personer, kræver offentliggørelse af deres identitet kun formidling af deres navne.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 3, litra d, i MVSD.

Den foreslåede pligt til at give oplysningerne i prospekter og optagelsesdokumenter om aktionærer, der besidder aktier med flere stemmer, der udgør mere end 5 pct. af stemmerettighederne (store aktionærer), vil bl.a. understøtte, at investorer kan foretage investeringer på baggrund af en tilstrækkelig indsigt i ejerforholdene.

(Til § 14)

Der er ikke regler om, at aktieselskaber med en struktur med aktier med flere stemmer, hvis aktier handles eller skal handles på en MHF, skal underrette markedsoperatøren om eksistensen af strukturen.

Det foreslås at indsætte en ny § 14 i lov om kapitalmarkeder, hvorefter et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), herunder på et SMV-vækstmarked, skal underrette den relevante markedsoperatør om eksistensen af MVS-strukturen.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 4, 2. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD).

Det følger af artikel 5, stk. 5, 1. og 2. pkt., i MVSD, at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan de pågældende selskaber skal underrette de relevante operatører om eksistensen af strukturer med aktier med flere stemmer. Det følger videre af bestemmelsens 3. pkt., at ESMA ved udarbejdelsen af disse udkast, skal tage hensyn til etablerede

markedsstandarder og velfungerende praksis for identifikation af selskaber med MVS-strukturer.

Det er aktieselskabet, som bærer ansvaret for, at der foretages underretning til den relevante operatør.

Kommissionen har beføjelse til at supplere direktivet med tekniske standarder om, hvordan operatørerne skal identificere aktier i selskaber med MVS-strukturer.

Det var forventet, at ESMA ville fremsende udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder til Kommissionen senest den 5. december 2025. ESMA har dog oplyst, at de er forsinkede, hvorfor de reguleringsmæssige tekniske standarder først vil blive fremsendt på et senere tidspunkt.

Bestemmelsen vil medføre, at et aktieselskab skal underrette den relevante markedsoperatør om eksistensen af en struktur med aktier med flere stemmer, når aktier handles eller skal handles på en MHF.

Der er ikke nærmere formkrav til underretningen, men de reguleringsmæssige tekniske standarder må forventes, at præcisere, hvordan de pågældende selskaber skal underrette de relevante investeringsselskaber og markedsoperatører om eksistensen af disse MVS-strukturer.

Til nr. 6 (§ 50, stk. 7, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 50 i lov om kapitalmarkeder indeholder regler om, at en operatør af et reguleret marked skal give Finanstilsynet meddelelse om alle direkte og indirekte ejere i virksomheden, der ejer en kvalificeret andel i operatøren. Bestemmelsen fastlægger pligten for en operatør af et reguleret marked til at give Finanstilsynet besked om ændringer i kvalificerede andele og Finanstilsynets mulighed for at gøre indsigelse mod sådanne ændringer.

Bestemmelsen viderefører reglerne i §§ 10-10 d i lov om værdipapirhandel m.v. dog med en mindre detaljeret regulering af operatørens forpligtelser.

§ 51 i lov om kapitalmarkeder fastlægger regler om adgangen til at eje og kontrollere betydelige kapitalandele i en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF). Bestemmelsen viderefører reglerne i § 10, stk. 1 og 9, og § 10 a i lov om værdipapirhandel m.v., idet anvendelsesområdet dog er ændret, så bestemmelsen alene omfatter operatører af en MHF eller en OHF og ikke regulerede markeder.

Reglerne i lov om værdipapirhandel m.v. indeholdte en bemyndigelse, hvorefter Finanstilsynet kunne fastsætte regler om, hvornår en erhvervelse skulle medregnes i opgørelsen

af kvalificerede andele. Denne bemyndigelse blev videreført i § 51 angående reglerne om erhvervelse af kvalificerede andele i en MHF eller en OHF, men ikke i § 50 angående reglerne om ejere af kvalificerede andele i en operatør af et reguleret marked, hvilket er en fejl.

Der er fastsat regler om opgørelse af kvalificerede andele i bekendtgørelse nr. 1422 af 5. december 2024 om opgørelse af kvalificerede andele. Det fremgår af § 1, at bekendtgørelsen finder anvendelse ved opgørelsen af kvalificerede andele i medfør af lov om finansiel virksomhed § 61, stk. 1, lov om forsikringsvirksomhed § 87, stk. 1, lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter § 59, stk. 1, og lov om kapitalmarkeder § 51, stk. 1.

Det foreslås, at der i § 50 indsættes et nyt *stk. 7*, hvorefter erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om opgørelsen af kvalificerede andele efter stk. 1.

Derved vil den omtalte bemyndigelse ligeledes blive indsat i § 50, så fejlen rettes. Dette vil medføre, at der vil være hjemmel til at fastsætte regler om opgørelse af kvalificerede andele efter § 50, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 7 (§ 76 a i lov om kapitalmarkeder)

Kapitel 14 i lov om kapitalmarkeder, der omfatter §§ 75-83, handler om optagelse til handel af finansielle instrumenter, suspension eller sletning af et finansielt instrument fra handel på et reguleret marked og overvågning af overholdelsen af reglerne på det regulerede marked. Bestemmelserne i kapitel 14 implementerer bl.a. dele af artikel 51 og 52 i MiFID II, der indeholder bestemmelser om henholdsvis finansielle instrumenters optagelse til handel og suspension af handelen og fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen på et reguleret marked.

Det foreslås at indsatte en ny § 76 a, der fastsætter særlige betingelser for aktiers optagelse til handel på et reguleret marked.

Artikel 1, nr. 4, i ændringsdirektiv 2024/2811 indsætter en ny artikel 51 a, der indeholder særlige betingelser for aktiers optagelse til handel på et reguleret marked. Dette omfatter krav til selskabets markedsværdi eller egenkapital samt krav om, hvor mange aktier der skal være i frit omløb hos offentlige investorer ("free float"). Dele af artikel 51 i MiFID II er implementeret i §§ 75-77 i lov om kapitalmarkeder, mens dele af artikel 52 i MiFID II er implementeret i §§ 78 og 79 i lov om kapitalmarkeder. Det er derfor hensigtsmæssigt, at betingelserne i den nye artikel 51 a i MiFID II vil blive implementeret i en ny § 76 a i lov om kapitalmarkeder. De særlige betingelser for aktiers optagelse til handel skal sup-

plere de generelle bestemmelser om finansielle instrumenters optagelse til handel.

Det foreslås i § 76 a, *stk. 1*, at ved aktiers optagelse til handel, skal en operatør af et reguleret marked stille krav om, at den forventede markedsværdi for det selskab, hvis aktier, der ansøges om optagelse til handel af, eller, hvis denne værdi ikke kan anslås, dette selskabs egenkapital, herunder resultatet, fra det seneste regnskabsår, skal være på mindst 1 mio. euro.

Artikel 51 a, stk. 1, foreslås implementeret i § 76 a, stk. 1, der fastsætter krav om en forventet markedsværdi på mindst 1 mio. euro for det selskab, hvis aktier ønskes optaget til handel på et reguleret marked. Hvis markedsværdien ikke kan anslås, skal det være selskabets egenkapital, herunder resultatet, fra det seneste regnskabsår, der skal være mindst 1 mio. euro.

Det foreslås i § 76 a, *stk. 2*, at stk. 1 ikke finder anvendelse på optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel.

Artikel 51 a, stk. 2, foreslås implementeret i § 76 a, stk. 2, der fastsætter, at kravet til markedsværdi/egenkapital i stk. 1 ikke gælder ved optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel.

Det foreslås i § 76 a, *stk. 3*, at en operatør af et reguleret marked i tillæg til kravet i stk. 1 skal stille krav om, at mindst 10 pct. af den tegnede kapital, som den aktieklasse, der er omfattet af ansøgningen om optagelse til handel, repræsenterer, er ejet af offentligheden på tidspunktet for optagelse til handel.

Artikel 51 a, stk. 4, foreslås implementeret i § 76 a, stk. 3, der fastsætter et minimumsniveau for frit omløb på 10 pct. ("free float-kravet"). Det betyder, at på tidspunktet for aktiernes optagelse til handel, skal mindst 10 pct. af den tegnede kapital, som den aktieklasse, der ønskes optaget til handel, repræsenterer, være ejet af offentligheden. Denne tærskel vurderes at give udstederne fleksibilitet og gøre markederne konkurrencedygtige, samtidig med at der sikres et tilstrækkeligt likviditetsniveau på markedet. Free float-kravet indeholder ikke en geografisk begrænsning om, at den tilstrækkelige spredning skal være i en eller flere medlemsstater.

Det foreslås i § 76 a, *stk. 4*, at hvis der ansøges om optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel, vurderer operatøren af det regulerede marked for at opfylde kravet i stk. 3, om der er tilstrækkelig spredning af aktier i offentligheden i forbindelse med

udstedte aktier og ikke kun i forbindelse med de aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel.

Artikel 51 a, stk. 6, foreslås implementeret i § 76 a, stk. 4, der fastsætter, at ved optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel, vurderer operatøren af et reguleret marked for at opfylde free float-kravet, om der er tilstrækkelig spredning af aktier i offentligheden i forbindelse med udstedte aktier og ikke kun i forbindelse med de aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i lov om kapitalmarkeder indføres særlige betingelser for aktiers optagelse til handel på et reguleret marked.

Artikel 51 a, stk. 3, er kun relevant, hvis markedsværdien i stk. 1 udtrykkes i national valuta og ikke euro, hvorfor den ikke implementeres i lov om kapitalmarkeder. Artikel 51 a, stk. 5, giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte en skønsmæssig vurdering af tilstrækkelig free float som alternativ til det faste krav på 10 pct. af kapitalen i artikel 51 a, stk. 4, men da det foreslås, at stk. 4 implementeres, kræver stk. 5 ikke implementering i lov om kapitalmarkeder. Artikel 51 a, stk. 7, er rettet mod Kommissionen og kræver derfor ikke implementering i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 8 (overskriften før § 83 og § 83 i lov om kapitalmarkeder)

§ 83 i lov om kapitalmarkeder har overskriften »Officiel notering«.

Det fremgår af § 83, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet efter anmodning fra en udsteder af aktier, aktiecertifikater eller obligationer kan træffe beslutning om officiel notering af det pågældende finansielle instrument, hvis det er optaget eller vil blive optaget til handel på et reguleret marked. Af § 83, stk. 2, fremgår det, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for officiel notering af aktier, aktiecertifikater og obligationer efter stk. 1 og om suspension fra officiel notering. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1170 af 31. oktober 2017 om betingelserne for officiel notering.

Det foreslås, at *overskriften* før § 83 ophæves og at § 83 ophæves.

§ 83 implementerer dele af betingelses- og oplysningsdirektivet. Artikel 2 i ændringsdirektiv 2024/2811 ophæver betingelses- og oplysningsdirektivet med virkning fra den 5. december 2026. Derfor bør bestemmelser, der implementerer direktivet, ligeledes ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsen i § 83 ophæves og dermed, at konceptet om officiel notering afskaffes. Ophævelse af § 83, der danner grundlag for bekendtgørelse om betingelserne for officiel notering, vil medføre, at denne bekendtgørelse ligeledes bortfalder ved ophævelse af hjemmelsbestemmelsen.

Da det foreslås at ophæve § 83 i lov om kapitalmarkeder, bør overskriften før § 83 ligeledes ophæves.

Til nr. 9 (§ 92 a i lov om kapitalmarkeder)

De gældende regler for operatører af multilaterale handelsfaciliteter fastsætter ikke regler, hvorefter operatørerne skal identificere aktieselskaber med strukturer med aktier med flere stemmer, der er optaget til handel på den pågældende multilaterale handelsfacilitet.

Reglerne for operatører af multilaterale handelsfaciliteter omfatter efter § 3, nr. 8, i lov om kapitalmarkeder operatører af regulerede markeder og fondsmæglerselskaber, der er meddelt tilladelse efter § 86 i lov om kapitalmarkeder eller § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, og hvis virksomhed består i at drive en MHF.

Det foreslås at indsætte en ny § 92 a i lov om kapitalmarkeder, hvorefter en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) klart skal identificere aktieselskaber med strukturer med aktier med flere stemmer (MVS-strukturer), der er optaget til handel på den pågældende multilaterale handelsfacilitet (MHF), som sådanne.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 5, stk. 4, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD).

Bestemmelsen vil medføre, at operatører af multilaterale handelsfaciliteter klart identificerer, at aktieselskaber, der er optaget til handel på den pågældende multilaterale handelsfacilitet, har en struktur med aktier med flere stemmer. Denne identifikation kan f.eks. opnås ved i sådanne selskabers aktienavn at medtage en markør, der anvendes af markedsoperatører, der driver en MHF. Det kan tilføjes i den unikke tickerkode (tickersymbol), som identificerer det pågældende aktieselskab på MHF'en.

Det følger af artikel 5, stk. 5, 1. pkt., i MVSD, at ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan operatørerne skal

identificere aktier i selskaber med strukturer med aktier med flere stemmer.

Kommissionen har beføjelse til at supplere direktivet med tekniske standarder om, hvordan operatørerne skal identificere aktier i selskaber med MVS-strukturer.

Det var forventet, at ESMA ville fremsende udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder til Kommissionen senest den 5. december 2025. ESMA har dog oplyst, at de er forsinkede, hvorfor de reguleringsmæssige tekniske standarder først vil blive fremsendt på et senere tidspunkt.

MVSD fastsætter ikke nærmere regler om tilsynsmyndighedernes reaktionsmuligheder ved manglende efterlevelse af reglerne.

Det følger af § 211, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf. Finanstilsynet kan give reaktioner såsom påbud og påtaler ved overtrædelse af loven i medfør af § 211.

Finanstilsynet har derfor eksempelvis mulighed for at meddele påbud og påtale ved manglende overholdelse af den foreslåede § 92 a. Dvs. hvis markedsoperatøren ikke foretager den påkrævede identifikation, vil dette kunne munde ud i et påbud eller en påtale.

Til nr. 10 (§ 96 a i lov om kapitalmarkeder)

De gældende regler for operatører af multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er) fastsætter ikke regler, hvorefter operatørerne ikke må afvise optagelse til handel af et aktieselskabs aktier med den begrundelse, at selskabet har indført en struktur med aktier med flere stemmer.

Reglerne for operatører af multilaterale handelsfaciliteter omfatter efter § 3, nr. 8, i lov om kapitalmarkeder operatører af regulerede markeder og fondsmæglerselskaber, der er meddelt tilladelse efter § 86 i lov om kapitalmarkeder eller § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, og hvis virksomhed består i at drive en MHF.

Aktieselskaber kan have aktieklasser og dermed have en struktur med aktier med flere stemmer, hvis det er fastsat i vedtægterne, jf. selskabslovens § 45, 2. pkt.

Det foreslås at indsætte en ny § 96 a i lov om kapitalmarkeder, hvorefter en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) ikke må afvise optagelse til handel af et aktieselskabs aktier med den begrundelse, at selskabet har indført

en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur) i overensstemmelse med de selskabsretlige regler herom.

De selskabsretlige regler, som den foreslåede § 96 a henviser til, er selskabslovens § 45, 2. pkt.

Det foreslåede vil implementere artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD).

Bestemmelsen vil medføre, at operatørerne af multilaterale handelsfaciliteter er forpligtede til at optage et aktieselskabs aktier til handel, selvom den har en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), når alle øvrige betingelser for optagelse til handel er opfyldt.

Til nr. 11 (§ 110, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 110, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at drift af en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked ikke må påbegyndes, før Finanstilsynet har registreret den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) som et SMV-vækstmarked.

Det foreslås i § 110, stk. 1, at der efter »(MHF)« indsættes »eller et segment heraf«, og efter »(MHF'en)« indsættes »eller segmentet heraf«.

Definitionen af et SMV-vækstmarked er ændret ved artikel 1, nr. 1, i ændringsdirektiv 2024/2811, hvorefter et SMV-vækstmarked også kan være et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF). Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, nr. 3, litra a, i ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer artikel 33, stk. 1 og 2, i MiFID II. Ændringen skyldes, at definitionen af et SMV-vækstmarked ændres, hvilket medfører konsekvensændringer af artikel 33, stk. 1 og 2, i MiFID II, så det fremgår, at også et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan registreres som et SMV-vækstmarked, hvis den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) eller segmentet heraf opfylder kravene i artikel 33, stk. 3, henholdsvis stk. 3 a. Det vil sige, at en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er et SMV-vækstmarked, skal overholde kravene i artikel 33, stk. 3, mens en multilateral handelsfacilitet (MHF), hvor et segment heraf er et SMV-vækstmarked, skal overholde kravene i såvel artikel 33, stk. 3 og 3 a.

Artikel 33, stk. 1 og 2, er implementeret i § 110 i lov om kapitalmarkeder, og § 110, stk. 1, bør dermed konsekvensændres i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at også et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan registreres som et SMV-vækstmarked.

Til nr. 12 (§ 110, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 110, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet registrerer en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked, når operatøren af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) opfylder kravene i dette kapitel.

Det foreslås i § 110, stk. 2, at der efter »(MHF)« indsættes »eller et segment heraf«.

Definitionen af et SMV-vækstmarked er ændret ved artikel 1, nr. 1, i ændringsdirektiv 2024/2811, hvorefter et SMV-vækstmarked også kan være et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF). Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ændring implementerer artikel 1, nr. 3, litra a, i ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer i artikel 33, stk. 1 og 2, i MiFID II. Da definitionen af et SMV-vækstmarked ændres, medfører det konsekvensændringer af artikel 33, stk. 1 og 2, i MiFID II, så det fremgår, at også et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan registreres som et SMV-vækstmarked, hvis den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) eller segmentet heraf opfylder kravene i artikel 33, stk. 3, henholdsvis stk. 3 a. Det vil sige, at en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er et SMV-vækstmarked, skal overholde kravene i artikel 33, stk. 3, mens en multilateral handelsfacilitet (MHF), hvor et segment heraf er et SMV-vækstmarked, skal overholde kravene i såvel artikel 33, stk. 3, og 3 a.

Artikel 33, stk. 1 og 2, er implementeret i § 110 i lov om kapitalmarkeder, og § 110, stk. 2, bør dermed konsekvensændres i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at også et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan registreres som et SMV-vækstmarked, hvis kravene i kapitlet overholdes.

Til nr. 13 (§ 111, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder)

§ 111, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder fastsætter kravene til operatøren af en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked. I § 111, stk. 2, fremgår det, at en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan indføre krav, der supplerer kravene i stk. 1.

Det foreslås, at der i § 111 indsættes et nyt stk. 2, hvoraf det fremgår, at en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF), hvor et segment heraf er et SMV-vækstmarked, skal

have regler, systemer og procedurer, der sikrer, at betingelserne i stk. 1 og stk. 2, nr. 1-3, er opfyldt.

Det foreslås i § 111, stk. 2, nr. 1, at det segment, af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en), der er registreret som et SMV-vækstmarked, er klart adskilt fra de andre markedssegmenter, der drives af investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en), hvilket bl.a. er angivet med et andet navn, et andet regelsæt, en anden markedsføringsstrategi og anden markedsføring samt en specifik tildeling af markedsidentifikationskoden til segmentet, der er registreret som et SMV-vækstmarkedssegment.

Det foreslås i § 111, stk. 2, nr. 2, at transaktionerne på det pågældende SMV-vækstmarkedssegment er klart adskilt fra andre markedsaktiviteter inden for den multilaterale handelsfacilitets (MHF'ens) andre segmenter.

Det foreslås i § 111, stk. 2, nr. 3, at efter anmodning fra Finanstilsynet skal den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) fremlægge en samlet liste over de instrumenter, der er noteret på det pågældende SMV-vækstmarkedssegment, samt oplysninger om driften af SMV-vækstmarkedssegmentet, som Finanstilsynet kan anmode om.

Artikel 33, stk. 3, i MiFID II indeholder kravene til en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er et SMV-vækstmarked. Artikel 33, stk. 3, er implementeret i § 111, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Definitionen af et SMV-vækstmarked ændres ved artikel 1, nr. 1, i ændringsdirektiv 2024/2811, så også et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan registreres som et SMV-vækstmarked. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Finanstilsynets hjemmel til at kræve oplysninger fra operatøren fremgår af § 214 i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, nr. 3, litra b, i ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer artikel 33 i MiFID II ved at indsatte et nyt stk. 3 a. Det nye stk. 3 a fastsætter særlige krav for det relevante segment af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en), der er et SMV-vækstmarked, der gælder udover kravene i stk. 3. Dette omfatter krav om, at det segment, der er et SMV-vækstmarked, samt transaktionerne herpå er adskilt fra de andre markedssegmenter og markedsaktiviteter. De særlige krav til segmentet af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) bør derfor implementeres i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i § 111, stk. 2, nr. 1-3, fastsættes særlige krav udover kravene i § 111, stk. 1, som operatøren af en multilateral handelsfacilitet (MHF) skal opfylde, hvis et segment af en multilateral handelsfaci-

litet er registreret som et SMV-vækstmarked. Formålet med kravene er at sikre adskillelsen af segmentet, der er et SMV-vækstmarked, fra resten af den multilaterale handelsfacilitet (MHF).

Til nr. 14 (§ 111, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 111, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, at en operatør at en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan indføre krav, der supplerer kravene i stk. 1.

Det foreslås i § 111, stk. 2, der bliver stk. 3, efter »(MHF)« at indsætte »eller et segment heraf«, og efter »stk. 1« at indsætte »og 2«.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, nr. 3, litra c, i ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer i artikel 33, stk. 4-8, i MiFID II. Da definitionen af et SMV-vækstmarked ændres, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, medfører det konsekvensændringer af artikel 33, stk. 4, i MiFID II, så der efter »MHF'en« er tilføjet »eller et segment heraf«. Artikel 33, stk. 4, er implementeret i § 111, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Der bør derfor også i § 111, stk. 2, der bliver stk. 3, tilføjes »eller et segment heraf«.

Af artikel 33, stk. 4, fremgår det, at en markedsoperatør kan indføre supplerende krav udover kravene i stk. 3. Ændringen af artiklen tilføjer også en henvisning til kravene i stk. 3 a, der indføres ved artikel 1, nr. 3, litra b, i ændringsdirektiv 2024/2811. Se i øvrigt bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 13. Kravene i artikel 33, stk. 3, er implementeret i § 111, stk. 1, mens kravene i artikel 33, stk. 3 a, foreslås implementeret i et nyt stk. 2 til § 111, jf. lovforslaget § 1, nr. 13. Derfor bør § 111, stk. 2, der bliver stk. 3, ligeledes henviser til bestemmelsens stk. 2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller et segment heraf også kan indføre krav, der supplerer de foreslåede krav i stk. 2.

Til nr. 15 (§ 112 i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 112 i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet kan afregistrere en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked, når operatøren, der driver SMV-vækstmarkedet, ansøger om dets afregistrering eller operatøren, der driver SMV-vækstmarkedet, ikke længere opfylder kravene i dette kapital.

Det foreslås i § 112, at der efter »(MHF)« indsættes »eller et segment heraf«.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, nr. 3,

litra c, i ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer i artikel 33, stk. 4-8, i MiFID II. Da definitionen af et SMV-vækstmarked ændres, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, medfører det konsekvensændringer af artikel 33, stk. 5, i MiFID II, så der efter »MHF'en« er tilføjet »eller et segment heraf«. Artikel 33, stk. 5, er implementeret i § 112 i lov om kapitalmarkeder. Derfor bør der også i § 112 tilføjes »eller et segment heraf«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet kan afregistrere en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller et segment heraf som et SMV-vækstmarked, når operatøren, der driver SMV-vækstmarkedet, ansøger om dets afregistrering eller operatøren, der driver SMV-vækstmarkedet, ikke længere opfylder kravene i kapitlet.

Til nr. 16 (§ 113 i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 113 i lov om kapitalmarkeder, at et finansielt instrument fra en udsteder, der er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, kun kan handles på et andet SMV-vækstmarked, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelser. Over for sidstnævnte SMV-vækstmarked er udstederen hverken underlagt forpligtelser i forbindelse med god selskabsledelse eller forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger.

Det foreslås, at § 113 nyaffattes, hvorefter et finansielt instrument fra en udsteder, der er optaget til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kun kan handles på en anden markedsplads, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelse. Er den anden markedsplads et SMV-vækstmarked, er udstederen hverken underlagt forpligtelser i forbindelse med god selskabsledelse eller oplysningskrav indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis med hensyn til dette andet SMV-vækstmarked. Er den anden markedsplads ikke et SMV-vækstmarked, skal udsteder informeres om enhver forpligtelse, som udsteder vil blive underlagt i forbindelse med god selskabsledelse eller oplysningskrav indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis med hensyn til denne anden markedsplads.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, nr. 3, litra c, i ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer i artikel 33, stk. 4-8, i MiFID II. Af artikel 33, stk. 7, fremgik det, at et finansielt instrument, der er optaget til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kun må handles på et andet SMV-vækstmarked, hvis udstederen af det finansielle instrument er blevet informeret og ikke har gjort indsigelse. Bestemmelsen indeholdt dog ikke et tilsvarende krav om manglende indsigelse fra udstederens side, hvis den anden markedsplads er en anden type markedsplads end et SMV-vækstmarked. Kravet om manglende indsigelse fra udstederens side ved handel på et SMV-vækstmarked af vedkom-

mendes instrumenter, der allerede er optaget til handel på et andet SMV-vækstmarked, udvides derfor ved artikel 1, nr. 3, litra c, i ændringsdirektiv 2024/2811 til at omfatte enhver anden type markedsplads for yderligere at mindske risikoen for fragmentering af disse instrumenters likviditet. Hvis et finansielt instrument, der er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, også handles på en anden type markedsplads, bør udstederen opfylde enhver forpligtelse i forbindelse med god selskabsledelse eller forskellige oplysningsforpligtelser, med hensyn til denne anden markedsplads.

Artikel 33, stk. 7, i MiFID II er implementeret i § 113 i lov om kapitalmarkeder. § 113 bør derfor nyaffattes, så den stemmer overens med den ændrede ordlyd af artikel 33, stk. 7.

Den foreslåede ændring vil medføre, at et finansielt instrument fra en udsteder, der er optaget til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kun kan handles på en anden markedsplads, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelse. Hvis den anden markedsplads er et SMV-vækstmarked, er udstederen hverken underlagt forpligtelser i forbindelse med god selskabsledelse eller forskellige oplysningsforpligtelser med hensyn til dette andet SMV-vækstmarked. Hvis den anden markedsplads ikke er et SMV-vækstmarked, skal udsteder informeres om enhver forpligtelse, som udsteder vil blive underlagt i forbindelse med god selskabsledelse eller forskellige oplysningsforpligtelser med hensyn til denne anden markedsplads.

Til nr. 17 (§ 180 a, stk. 6 og 7, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 177, stk. 1, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder, at et betalingssystem, der er undergivet dansk ret, og hvor mindst en deltager har sit hovedsæde i Danmark, kan registreres af Finanstilsynet. Af § 177, stk. 2, følger det, at Finanstilsynet kan kræve registrering af betalingssystemer efter stk. 1, hvor væsentlige hensyn til betalingsafviklingen eller samfundsmæssige hensyn i øvrigt tilsiger dette.

Det følger af § 180 i lov om kapitalmarkeder, at beføjelser efter §§ 176-179 udøves af Danmarks Nationalbank, når der er tale om betalingssystemer, der har væsentlig betydning for betalingsafviklingen eller gennemførelse af Danmarks Nationalbanks pengepolitiske transaktioner.

Det følger af § 180 a, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at it-drift af et detailbetalingssystem, der opfylder betingelserne i § 177, stk. 2, ikke må påbegyndes, før Finanstilsynet har meddelt it-operatøren tilladelse hertil. Kravene for at opnå tilladelse er oplyst i § 180 a, stk. 2. Finanstilsynet varetager opgaven i § 180 a, stk. 1, der er rettet mod it-operatøren af systemet fremfor ejeren af systemet, uanset om systemet er registreret iht. § 177, stk. 2, af Finanstilsynet eller Danmarks Nationalbank.

Det følger af § 180 c, stk. 1, at bestyrelsen i en it-operatør af et detailbetalingssystem skal sikre en effektiv og forsvarlig ledelse af it-operatøren. Bestyrelsen skal herunder vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i forbindelse med it-driften af detailbetalingssystemet på en betryggende måde og i overensstemmelse med it-operatørens forpligtelser i medfør af § 180 g, stk. 1 og 2.

Det følger af § 180 g, stk. 1 og 2, at en it-operatør af et detailbetalingssystem er ansvarlig for, at it-driften af det pågældende detailbetalingssystem udføres på en betryggende måde, og at it-operatøren skal kunne styre de risici, som it-driften af detailbetalingssystemet indebærer, herunder kunne påvise alle væsentlige risici, og indføre effektive foranstaltninger til at modvirke disse risici og have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

En it-operatør af et detailbetalingssystem er defineret i § 3, nr. 30, i lov om kapitalmarkeder som en fysisk eller juridisk person, der er meddelt tilladelse til efter § 180 a at udføre it-drift af et detailbetalingssystem.

Ved et detailbetalingssystem forstås et betalingssystem, hvormed der i væsentligt omfang udføres clearing af betalinger i danske kroner mellem enkeltpersoner, virksomheder og offentlige myndigheder og mellem disse personer indbyrdes. Det følger af § 3, nr. 29, i lov om kapitalmarkeder.

§ 180 a, § 180 c, stk. 1, og § 180 g, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder er danske særregler, som er indført i lov om kapitalmarkeder med lov nr. 2382 af 14. december 2021. Det skyldes, at der i modsætning til de fleste andre virksomheder på det finansielle område, ikke er fastsat EU-regler, der fastsætter tilladelseskrav eller regulerer muligheden for at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser af it-drift af et detailbetalingssystem.

Formålet med reglerne er at give Finanstilsynet mulighed for at udøve myndighedskontrol over en it-operatør af et betalingssystem, der varetager væsentlige danske detailbetalinger, uanset om operatøren af systemet er beliggende i Danmark eller et hvilket som helst andet land. Det er af afgørende betydning for danske borgere og virksomheder, at betalingssystemer fungerer sikkert og effektivt, da dette er en forudsætning for, at udbetaling af løn og pension, betaling for køb af varer og betaling af regninger kan foretages uden væsentlige forsinkelser.

It-operatører, der har tilladelse i medfør af § 180 a, kan udpeges som operatør af finansiell digital infrastruktur, jf. § 333 i lov om finansiell virksomhed. Det medfører, at virksomheden omfattes af en række krav i kapitel 19 c i lov om finansiell virksomhed, der i vid udstrækning modsvarer kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DO-RA).

Det foreslås i § 180 a, stk. 6, 1. pkt., at Finanstilsynet, efter anmodning fra en ejer af et detailbetalingssystem, der opfylder betingelserne i § 177, stk. 2, kan dispensere fra kravet om, at it-operatøren af samme detailbetalingssystem, skal opnå tilladelse fra Finanstilsynet, jf. stk. 1.

Det følger af § 180 a, stk. 1, at it-drift af et detailbetalingssystem, der opfylder betingelserne i § 177, stk. 2, ikke må påbegyndes, før Finanstilsynet har meddelt it-operatøren tilladelse hertil. I forhold til vurderingen af, hvornår der er tale om et detailbetalingssystem, der opfylder betingelserne i § 177, stk. 2, vil dette være tilfældet, hvor betalingssystemet har væsentlig betydning for betalingsafviklingen, eller af andre årsager for eksempel af forbrugerhensyn har stor samfundsmæssig betydning, jf. bemærkningerne til § 177, stk. 2, jf. Folketingstindende 2016-2017, tillæg A, L 155 som fremsat, side 274.

En ejer af et detailbetalingssystem er den juridiske person, der ejer systemet og er ansvarlig for det tilhørende aftalegrundlag.

Detailbetalingssystemer vil i flere tilfælde være ejet af de finansielle virksomheder, der foretager betalinger via systemet. It-driften kan derimod være udført af en leverandør, eller dennes eventuelle underleverandører. Denne leverandør eller underleverandør kan være beliggende i andre lande end Danmark, såvel indenfor som udenfor EU/EØS.

En it-operatør af et detailbetalingssystem er den virksomhed, der udfører it-driften af detailbetalingssystemet. Afhængigt af de nærmere omstændigheder kan ejeren og operatøren være den samme juridiske person, der kan være et direkte leverandørforhold mellem ejeren og operatøren, og der kan være et indirekte leverandørforhold mellem ejeren og operatøren, i det tilfælde hvor operatøren er underleverandør til den virksomhed, der har det direkte leverandørforhold til ejeren.

Det foreslåede vil indebære, at en ejer af et detailbetalingssystem omfattet af § 177, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder kan ansøge Finanstilsynet om dispensation for, at operatøren kan undtages fra tilladelseskravet, da ejeren påtager sig forpligtelser på vegne af operatøren, og skal sikre at Finanstilsynet fortsat kan modtage de nødvendige informationer om it-operatøren til brug for Finanstilsynets vurdering af, at forholdene i § 180 c og § 180 g, stk. 1 og 2, er opfyldt.

Denne mulighed vil særligt være relevant i det tilfælde, hvor operatøren er beliggende uden for Danmark. Ejeren, der

er beliggende i Danmark, vil i det tilfælde kunne indgive ansøgningen på vegne af operatøren. Det er en forudsætning herfor, at de privatretlige aftaler mellem ejere og leverandør, og dennes eventuelle underleverandører, giver mulighed for, at ejeren kan indgive ansøgningen på vegne af den virksomhed som forestår it-driften og derved virker som operatøren.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan meddele dispensation, hvis ejeren af detailbetalingssystemet kan sikre, at Finanstilsynet kan modtage oplysninger om it-operatøren af detailbetalingssystemet, der i det væsentlige modsvarer de oplysninger, Finanstilsynet ville have modtaget, hvis it-operatøren var under tilsyn.

En dispensation vil indebære, at operatøren ikke er forpligtet til at opnå tilladelse, jf. § 180 a, og derfor vil kunne forestå it-driften af et detailbetalingssystem uden tilladelse fra Finanstilsynet.

Den foreslåede bemyndigelse skal som udgangspunkt anvendes restriktivt. Det vil sige, at der skal være tungtvejende grunde til at anvende bestemmelsen. Dette vil være tilfældet, hvor det vil forekomme urimeligt byrdefuldt at lade tilladelseskravet finde anvendelse. Det vil for eksempel være tilfældet, hvor it-operatøren af systemet allerede er omfattet af tilsvarende regler, der sikrer et it-sikkerhedsniveau, der er sammenligneligt med, hvad der ville være tilfældet, hvis tilladelseskravet blev anvendt.

Det foreslås i § 180 a, stk. 6, 2. pkt., at en dispensation kræver, at it-operatøren er beliggende indenfor Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og at ejeren sikrer, at Finanstilsynet fortsat kan modtage de nødvendige informationer om it-operatøren til brug for Finanstilsynets vurdering af, at forholdene i § 180 c og § 180 g, stk. 1 og 2, er opfyldt.

Det foreslåede vil medføre, at det er en betingelse, at it-operatøren er beliggende indenfor EU/EØS. Det skal sikre, at it-operatøren grundlæggende er forpligtet af de samme EU-retlige rammer om eksempelvis persondatabeskyttelse og net- og informationssikkerhed, som hvis den havde været beliggende i Danmark.

Det foreslåede vil medføre, at dispensationsbemyndigelsen kun vil kunne anvendes i det tilfælde, hvor ejeren af detailbetalingssystemet kan redegøre for, at operatøren er omfattet af regler, hvis indhold er tilsvarende indholdet i § 180 c og § 180 g, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder, og at ejeren vil være i stand til løbende at give Finanstilsynet alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, hvilke it-risici de tilsluttede finansielle virksomheder løber i relation til den anvendte leverandør, og dennes underleverandører.

Finanstilsynet skal vurdere betingelserne i § 180 g, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med de nærmere specificerede krav i kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed. Det skyldes, at reglerne i § 180 g, stk. 1 og 2, skal ses i sammenhæng med kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed, da it-operatører af detailbetalingssystemer sædvanligvis udpeges som operatører af finansiel digital infrastruktur, jf. § 333 i lov om finansiel virksomhed, og derved omfattes af hele kapitel 19 c. Opnår en it-operatør tilladelse, vil denne derfor være omfattet af kapitel 19 c, og Finanstilsynet vil modtage alle de oplysninger, som kapitlet forudsætter. Det er derfor en forudsætning for opnåelse af dispensation, at ejeren af detailbetalingssystemet sikrer, at Finanstilsynet vil kunne få oplysninger, der i det væsentlige modsvarer disse oplysninger.

Kravene til it-sikkerhed i kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed svarer i vid udstrækning til kravene i DORA. Kapitel 19 c fastsætter regler for en it-operatørs foranstaltninger til styring af it- og cyberrisici. Foranstaltningerne omfatter it-operatørens politikker for risikoanalyse og informationssystemsikkerhed, håndtering af hændelser og planer for driftskontinuitet, herunder krisestyring. Det omfatter også it-operatørens ramme for risikostyring af forsyningskædesikkerhed og sikkerhed i forbindelse med erhvervelse, udvikling og vedligeholdelse af net- og informationssystemer. Derudover omfatter det it-operatørens politikker og procedurer til styring af cybersikkerhedsrisici og adgangs-kontrol.

Finanstilsynet skal bruge oplysningerne i sit tilsyn med de finansielle virksomheder, der er tilsluttet detailbetalingssystemet. Finanstilsynet skal bruge oplysningerne til at vurdere, om de tilsluttede finansielle virksomheder løbende vurderer og forholder sig til de risici, det medfører for dem at den pågældende operatør forestår it-driften af detailbetalingssystemet, f.eks. i form af betryggende beredskabsplaner. Dette indgår i Finanstilsynets løbende tilsyn med de finansielle virksomheder.

Det vil således være en forudsætning for meddelelse af dispensation, at ejeren af systemet sikrer, at Finanstilsynet kan modtage de nødvendige oplysninger om it-operatøren. Enten direkte fra it-operatøren, eller hvor it-operatøren er underleverandør, via den virksomhed som ejeren har indgået en leverandøraftale med. Betingelsen skal sikre, at Finanstilsynet fortsat modtager alle de nødvendige oplysninger til at kunne vurdere, hvilke it-risici de finansielle virksomheder har, da selve it-operatøren ikke vil være omfattet af Finanstilsynets tilsyn. Det er særlig vigtigt, hvis operatøren ligger uden for Danmark, fordi Finanstilsynet i det tilfælde ikke har mulighed for at udøve nogen form for jurisdiktion overfor it-operatøren, hvorfor ejerens evne til at sikre Finanstilsynet de nødvendige oplysninger vil være afgørende. Det vil være en forudsætning, at de privatretlige aftaler mellem ejeren og leverandøren, herunder dennes eventuelle underleveran-

dører, giver tilstrækkelig mulighed for, at ejeren kan give Finanstilsynet de nødvendige oplysninger om operatøren.

Drift af detailbetalingssystemer er ikke reguleret på EU-niveau, og det fremgår af DORA, at forordningen ikke finder anvendelse for betalingssystemer. I euro-zonen er sådanne systemer, der har systemisk betydning, i stedet omfattet af overvågning og tilsyn af Den Europæiske Centralbank, ECB, som følge af Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 795/2014 af 3. juli 2014 om overvågningskrav for systemisk vigtige betalingssystemer (herefter SIPS-forordningen). SIPS-forordningen implementerer CPMI-IOSCO-principperne for finansielle markedsinfrastrukturer (PFMI). CPMI-IOSCO-principperne indeholder krav til en ejers styring af kritiske leverandører.

For at undgå, at it-operatører omfattes af dobbeltregulering indføres dispensationsadgangen. En it-operatør beliggende i et andet land indenfor EU/EØS kan være forpligtet af tilsvarende lovgivningsmæssige rammer, som operatører beliggende i Danmark, f.eks. i form af SIPS-forordningen. Hvis it-operatøren kan sikre et tilsvarende sikkerhedsniveau og adgang til tilsyn, som det er tilfældet for it-operatører i Danmark, bør de derfor kunne levere deres tjenester i Danmark på samme vilkår som i de øvrige EU-lande. På den måde undgås det at opstille foranstaltninger, der hindrer den frie bevægelighed, og anerkender at it-operatører der er etableret indenfor et EU/EØS-land, kan tilbyde sine tjenesteydelser i Danmark, såfremt de er omfattet af lovgivning, som sikrer et tilsvarende sikkerhedsniveau, der ville følge efter gældende dansk ret.

I forbindelse med en ansøgning om dispensation vil ejeren på vegne af operatøren skulle kunne redegøre for, at operatørens konkrete implementering af de forpligtelser, der eksempelvis følger af SIPS-forordningen og CPMI-IOSCO-principperne, svarer til et sikkerhedsniveau, der ville være opnået ved overholdelse af § 180 c og § 180 g, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder og derigennem kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed.

Danmarks Nationalbank overvåger registrerede betalingssystemer i Danmark, jf. kapitel 32 i lov om kapitalmarkeder. Danmarks Nationalbank fører overvågning i Danmark efter CPMI-IOSCO-principperne. Det foreslåede vil ikke ændre Danmarks Nationalbanks opgaver eller de hjemler, Nationalbanken har til at udføre opgaverne. Danmarks Nationalbanks overvågning foretages af ejeren af det registrerede betalingssystem.

En dispensation vil medføre, at Finanstilsynet også skal indhente oplysninger fra ejeren af detailbetalingssystemet. Med henblik på at undgå dobbelt myndighedskontrol og unødvendige administrative byrder for virksomhederne, forudsættes det, at Finanstilsynet og Nationalbanken samarbej-

der. Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet har i dag en samarbejdsaftale (MoU), der fastsætter rammerne for samarbejdet.

Det foreslås i § 180 a, stk. 7, at Finanstilsynet kan ophæve en meddelt dispensation, hvis betingelsen i stk. 6, 2. pkt., ikke længere er opfyldt.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne træffe afgørelse om at ophæve dispensationen på et senere tidspunkt. Det vil få den konsekvens, at tilladelseskravet i § 180 a vil have virkning, og en fortsat it-drift af systemet vil udgøre ulovlig virksomhed. Overtrædelse af § 180 a, stk. 1, straffes med bøde. Det følger af § 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Det vil i det tilfælde være it-operatøren, der udfører den tilladelsespligtige aktivitet, som er den ansvarlige.

Dispensationen vil således kunne ophæves, hvis ejeren af systemet ikke længere kan sikre, at Finanstilsynet har mulighed for at modtage de nødvendige oplysninger om it-operatørens foranstaltninger og kontrolramme for styring af it- og cyberrisici, eksempelvis hvis operatøren nægter at udlevere dem. Dispensationen vil ligeledes kunne ophæves, hvis it-operatøren flytter it-driften til et land udenfor EU/EØS.

En afgørelse om at ophæve dispensation kan have meget indgribende karakter for både ejere og it-operatøren af detailbetalingssystemet samt de finansielle virksomheder, der anvender systemet til at gennemføre betalinger. Medmindre forholdet er af meget væsentlig karakter, eksempelvis hvis it-operatøren tilbageholder oplysninger om forhold, der i væsentlig grad udgør en trussel mod betalingssystemets stabilitet, forudsættes det derfor, at ophævelse af en dispensation kun bliver aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og at dette ikke er sket.

Til nr. 18 (overskriften før § 222, § 222 og § 232, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder)

§ 222 i lov om kapitalmarkeder har overskriften »Delegation«.

§ 222 i lov om kapitalmarkeder indeholder regler om muligheden for delegation af Finanstilsynets beføjelser efter § 83, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 83, stk. 2, til en operatør af et reguleret marked. Finanstilsynet har delegeret sine kompetencer efter § 83, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder til Nasdaq Copenhagen A/S ved bekendtgørelsen nr. 1180 af 2. november 2017 om delegation af beføjelser til Nasdaq Copenhagen A/S.

§ 232 i lov om kapitalmarkeder indeholder regler om muligheden for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Er-

hvervsankenævnet. Det fremgår af § 232, stk. 4, at stk. 1-3 også gælder for afgørelser truffet af virksomheder, der udøver beføjelser på Finanstilsynets vegne i medfør af § 222.

Det foreslås, at *overskriften* før § 222 ophæves, og at § 222 og § 232, stk. 4, ophæves.

Finanstilsynets beføjelser efter § 83 i lov om kapitalmarkeder handler om beslutning om officiel notering af finansielle instrumenter, der er optaget eller vil blive optaget til handel på et reguleret marked. § 83 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Derfor bør bestemmelser om delegation af beføjelser efter § 83 ligeledes ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen om regler for delegation af Finanstilsynets beføjelser efter § 83, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 83, stk. 2, ophæves. Ophævelse af § 222, der danner grundlag for bekendtgørelse om delegation af beføjelser til Nasdaq Copenhagen A/S vil medføre, at denne bekendtgørelse bortfalder. Bekendtgørelsen omhandler kun beføjelser iht. officiel notering, og ophævelsen vil derfor ikke få andre konsekvenser for de generelle aktiviteter i Nasdaq Copenhagen A/S.

Det foreslås at ophæve § 222 i lov om kapitalmarkeder. Da der efter det foreslåede ikke vil være hjemmel til, at virksomheder kan træffe afgørelser på vegne af Finanstilsynet i medfør af § 222, vil bestemmelsen om klageadgang for sådanne afgørelser ikke længere være relevant.

Derfor bør overskriften til § 222 også ophæves. Samtidig bør bestemmelser, der henviser til § 222, ligeledes ophæves.

Til nr. 19 (§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 247 i lov om kapitalmarkeder fastsætter hvilke bestemmelser i lov om kapitalmarkeder, der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 247, stk. 1, efter »76« at indsætte », § 76 a, stk. 1 og 3«, og efter »§ 111, stk. 1« at indsætte »og 2«.

§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder implementerer bl.a. artikel 70, stk. 3, litra a, i MiFID II, der fastlægger, hvilke bestemmelser i MiFID II, hvis overtrædelse som minimum skal betragtes som en tilsidesættelse af direktivet. § 247, stk. 1, strafbelægger bl.a. §§ 75 og 76, § 77, stk. 2, § 78, stk. 1-3, og §§ 79-82, der alle er bestemmelser i kapitel 14 i lov om kapitalmarkeder, som handler om optagelse til handel, suspension, sletning og overvågning.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets

§ 1, nr. 7, hvor der vil blive indsat en ny § 76 a, der vil implementere de særlige krav til aktiers optagelse til handel i den nye artikel 51 a i MiFID II. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil. Stk. 1 og 3 i den foreslåede § 76 a bør ligeledes strafbelægges i overensstemmelse med de generelle bestemmelser om finansielle instrumenters optagelse til handel.

Derudover er § 111, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, som handler om krav til operatøren af en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er et SMV-vækstmarked, også strafbelagt i § 247, stk. 1. Lovforslagets § 1, nr. 13, indsætter et nyt § 111, stk. 2, der fastsætter hvilke krav, som et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF), der er et SMV-vækstmarked, skal overholde udover kravene i stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede § 111, stk. 2, bør ligeledes strafbelægges i overensstemmelse med de generelle krav til operatøren af en multilateral handelsfacilitet (MHF) som er et SMV-vækstmarked i § 111, stk. 1.

Lovforslaget vil medføre, at overtrædelse af § 76 a, stk. 1 og 3, og § 111, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Af den foreslåede § 76 a, stk. 1, fremgår det, at ved aktiers optagelse til handel, skal en operatør af et reguleret marked stille krav om, at den forventede markedsværdi for det selskab, hvis aktier der ansøges om optagelse til handel af, eller, hvis denne værdi ikke kan anslås, dette selskabs egenkapital, herunder resultatet, fra det seneste regnskabsår, skal være på mindst 1 mio. euro.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 76 a, stk. 1, er operatøren af et reguleret marked. Den strafbare handling består i at undlade at stille det pågældende krav til selskabets forventede markedsværdi eller egenkapital ved dets aktiers optagelse til handel.

Af den foreslåede § 76 a, stk. 3, fremgår det, at en operatør af reguleret marked i tillæg til kravet i stk. 1 skal stille krav om, at mindst 10 pct. af den tegnede kapital, som den aktieklasse, der er omfattet af ansøgningen om optagelse til handel, repræsenterer, er ejet af offentligheden på tidspunktet for optagelse til handel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 76 a, stk. 3, er operatøren af et reguleret marked. Den strafbare handling består i at undlade at stille det pågældende krav om offentlighedens ejerskab ved aktiers optagelse til handel.

Af den foreslåede § 111, stk. 2, fremgår det hvilke krav, som et segment af en multilateral handelsfacilitet (MHF), der

er et SMV-vækstmarked, skal overholde udover kravene i stk. 1. Kravene omfatter, at segmentet, der er et SMV-vækstmarked, skal være klart adskilt fra resten af MHF'en, at transaktionerne på SMV-vækstmarkedssegmentet er adskilt fra resten af MHF'en, og at MHF'en på Finanstilsynets anmodning skal fremlægge en liste over instrumenter, der er noteret på SMV-vækstmarkedssegmentet, og oplysninger om driften af segmentet.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 111, stk. 2, er operatøren af den multilaterale handelsfacilitet (MHF), hvor et segment heraf er et SMV-vækstmarked. Den strafbare handling består i ikke at overholde et eller flere af fastsatte krav til segmentet. En overtrædelse kan for eksempel bestå i, at operatøren driver SMV-vækstmarkedet under samme navn og/eller med samme markedsføring som resten af MHF'en, eller ikke holder transaktionerne på segmentet adskilt fra resten af MHF'en.

Til nr. 20 (§ 253 c i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 253 c i lov om kapitalmarkeder strafbelægger de overtrædelser af prospektforordningen, som i medfør af artikel 38, stk. 1, i prospektforordningen skal kunne sanktioneres af de nationale kompetente myndigheder.

Det foreslås i § 253 c, at »artikel 14, stk. 1 og 2,« og »artikel 15, stk. 1,« udgår.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, nr. 24, i ændringsforordning 2024/2809, som ændrer artikel 38, stk. 1, 1. afsnit, litra a, i prospektforordningen. Ved ændringen udgår både artikel 14 og 15 fra oplistningen af bestemmelser i prospektforordningen, der skal være strafbelagt i national ret. Det skyldes, at både artikel 14 og 15 i prospektforordningen ophæves, jf. artikel 1, nr. 11 og 13, i ændringsforordning 2024/2809. Idet artikel 14 og 15 i prospektforordningen ophæves, bør disse bestemmelser ligeledes udgå af oplistningen i § 253 c i lov kapitalmarkeder.

Ændringen vil medføre, at artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 15, stk. 1, i prospektforordningen ikke længere vil være strafbelagt i lov om kapitalmarkeder, fordi bestemmelserne ophæves i prospektforordningen.

Til § 2

Til nr. 1 (1. pkt. i fodnoten til lov om finansiell virksomhed)

Fodnoten til lov om finansiell virksomhed indeholder en opregning af de direktiver og forordninger, der helt eller delvist er gennemført i loven.

Det foreslås i 1. pkt. i fodnoten til lovens titel at ænd-

re »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024« til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

Med lovforslaget vil dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD), blive implementeret. Fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel foreslås derfor opdateret som følge heraf.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om finansiel virksomhed, at loven implementerer dele af MVSD.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 6, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed indeholder definitioner af de væsentligste begreber om opgørelse af finansielle virksomheders solvens.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 11* i § 5, stk. 6, som tilføjer »supplerende kapitalkrav i overensstemmelse med § 125« til definitionerne.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet supplerende kapitalkrav bliver defineret, så der ikke opstår tvivl om begrebets anvendelse.

For nærmere om definitionen henvises til det foreslåede § 125 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 13, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 13 i lov om finansiel virksomhed stiller krav til aktiekapitalen i finansielle virksomheder, herunder

for indbetaling, aktieklasser, indløsning og sikkerhedsstillelse, ligesom den giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte egne regler.

Det følger af § 13, stk. 2, at i pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder kan deling af aktiekapitalen eller anpartskapitalen i klasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted, jf. dog stk. 3.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at ændre »stk. 3« til »stk. 3 og 4«.

Forslaget er en konsekvens af den nye § 13, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, hvor der indføres en ny undtagelse til stk. 2, som indebærer, at det gældende stk. 3-6 bliver stk. 4-7.

Med den nye § 13, stk. 3, udvides adgangen til at have strukturer med aktier med flere stemmer, idet pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af sine aktier på en multilateral handelsfacilitet (MHF).

Den nuværende undtagelse i § 13, stk. 3, der med lovforslaget bliver § 13, stk. 4, bibeholdes med de ændringer der fremgår af lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 4 (§ 13, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 13 i lov om finansiel virksomhed stiller krav til aktiekapitalen i finansielle virksomheder, herunder for indbetaling, aktieklasser, indløsning og sikkerhedsstillelse, ligesom den fastsætter Finanstilsynets mulighed for at fastsætte egne regler.

Det følger af den gældende § 13, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at i pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter, og finansielle holdingvirksomheder kan deling af aktiekapitalen eller anpartskapitalen i klasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted, jf. dog stk. 3.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3*, hvorefter pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en multilateral handelsfacilitet (MHF).

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 3, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD), hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at et selskab, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, har ret til at indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse af sine aktier til handel på en MHF. Selskabet har ret til at indføre en MVS-struktur, inden det anmoder om optagelse til handel af sine aktier på en MHF, jf. artikel 3, stk. 2, i MVSD.

Bestemmelsen vil medføre, at pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder under nærmere betingelser kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af sine aktier på en MHF.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 13, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af den gældende § 13, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, at der i realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, i vedtægterne kan ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med og uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi.

Det foreslås, at der i § 13, stk. 3, der med lovforslaget bliver § 13, stk. 4, indsættes et 3. pkt., hvorefter 1. og 2. pkt. ikke gælder for virksomheder omfattet af stk. 3.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den nye stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, hvoraf det følger, at pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af sine aktier på en MHF.

Forslaget vil implementere artikel 3, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD). Artikel 3, stk. 1, 1. pkt., i MVSD indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at et selskab, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller

en MHF, har ret til at indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse af sine aktier til handel på en MHF. Artikel 3, stk. 2, i MVSD indebærer, at selskabet har ret til at indføre en MVS-struktur, inden det anmoder om optagelse til handel af sine aktier på en MHF.

Lovforslaget vil medføre, at § 13, stk. 3, der med lovforslaget bliver til stk. 4, ikke begrænser mulighederne for at indføre strukturer med aktier med flere stemmer i overensstemmelse med den foreslåede § 13, stk. 3. Den gældende § 13, stk. 3, 1. og 2. pkt., der med lovforslaget bliver til stk. 4, 1. og 2. pkt., som gælder for realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, regulerer derfor ikke de tilfælde, der er omfattet af det foreslåede stk. 3. Dvs. bestemmelserne regulerer ikke adgangen til, at et pengeinstitut, realkreditinstitut m.v., kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af sine aktier på en MHF i henhold til den foreslåede § 13, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 13, stk. 5, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af den gældende § 13, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, at der i realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, i vedtægterne kan ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med og uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi.

Det følger af den gældende § 13, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, at hvis et realkreditinstitut, der er omdannet til et aktieselskab, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, udsteder stemmeløse aktier, jf. lovens stk. 3, finder selskabslovens § 73 om indløsningsret for minoritetsaktionærer og selskabslovens § 70 om indløsningsret for hovedaktionæren ikke anvendelse for disse aktier. Hvis realkreditinstituttet har en eller flere aktieklasser optaget til handel på et reguleret marked eller en alternativ markedsplads og en aktiepost overdrages som led i et overtagelsestilbud, finder 1. pkt. ikke anvendelse.

Det foreslås i § 13, stk. 4, 1. pkt., der bliver § 13, stk. 5, 1. pkt., at ændre »stk. 3« til »stk. 4«.

Forslaget er en konsekvens af, at der i lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås indsat et nyt stk. 3, som medfører, at den gældende stk. 3 bliver stk. 4.

Til nr. 7 (§ 14, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 10 i lov om finansiel virksomhed, at virksomheder skal have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab for at udføre den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Det følger af den gældende § 14, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet giver tilladelse, når en række betingelser er opfyldt. Disse betingelser fremgår af § 14, stk. 1, nr. 1-9.

Det foreslås at indsætte et nyt § 14, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter ansøgeren, som søger tilladelse efter § 10, stk. 1, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, der er bosiddende i Den Europæiske Union, og som fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 64, stk. 1, eller § 64 c, stk. 9.

Det foreslåede vil medføre, at et investeringsforvaltningsselskab for at opnå tilladelse og til enhver tid efterfølgende skal have mindst to fysiske personer ansat på fuld tid til at fastlægge investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd. Det omfatter virksomhedens forretningsmodel og strategiske beslutninger forbundet med at drive forretningen. Personer, som fastlægger forvalterens forretningsadfærd, vil i praksis ofte være direktionsmedlemmer, bestyrelsesmedlemmer eller ansatte, som er en del af den faktiske ledelse.

Ændringen forventes i praksis at medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde vil have to fuldtidsansatte medlemmer af direktionen.

Det foreslåede vil medføre, at mindst to af de fysiske personer, som udpeges til at fastlægge et investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd vil skulle være ansat på fuld tid i investeringsforvaltningsselskabet. I dag er der ikke et krav om, at hverken medlemmer af direktionen eller bestyrelsen skal være fuldtidsansat, men der er et krav om, at de skal afsætte tilstrækkeligt tid til at varetage sit hverv. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et investeringsforvaltningsselskab vil fortsat skulle opfylde kravene i § 64 a i lov om finansiel virksomhed om afsættelse af tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som bestyrelsesmedlem eller sin stilling som direktør i den pågældende virksomhed.

Fuld tid skal forstås som det antal timer, det er kutyme i branchen for en fuldtidsansat at være ansat til. Der er dog ikke noget til hinder for, at de fysiske personer, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, også varetager andre opgaver, da det ikke er tanken, at

man ikke må varetage andre opgaver, så længe der afsat tilstrækkelige ressourcer til at fastlægge forretningsadfærden.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at de fysiske personer, som udpeges til at fastlægge et investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8, vil skulle være bosiddende i Den Europæiske Union. Kravet skal være opfyldt fra ansættelsens start og løbende gennem hele ansættelsen.

Ved bosiddende i Den Europæiske Union skal forstås, at vedkommende har sit sædvanlige opholdssted i Den Europæiske Union.

Det foreslåede vil desuden medføre, at de fysiske personer, der fastlægger et investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, vil skulle opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1, eller § 64 c, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed. Kravene skal være opfyldt ved ansættelsens start og løbende gennem hele ansættelsen. For nærmere om egnetheds- og hæderlighedskravene henvises til bemærkningerne til den gældende § 64 i lov om finansiel virksomhed samt bemærkningerne til det foreslåede i § 64 c, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 2, stk. 3, litra a, nr. i, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet). I direktivet bruges begrebet ”forretningspolitik”, som en oversættelse af ”conduct of the business”, men i lovforlaget bruges i stedet begrebet forretningsadfærd.

Til nr. 8 (§ 64 c, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, 2) skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen, 3) ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, 4) ikke må have indgivet begæring

om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og 5) ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det fremgår af det gældende § 64, stk. 2, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør for en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det fremgår af det gældende § 64, stk. 3, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det fremgår af det gældende § 64, stk. 4, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det fremgår af det gældende § 64, stk. 5, 1. pkt., at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Det foreslås i § 64 c at indsætte et nyt *stk. 9*, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter § 64, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et investeringsforvaltningsselskab, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8.

Det foreslåede vil medføre, at de fysiske personer, som fastlægger et investeringsforvaltningsselskabs forretningsadfærd efter det foreslåede § 14, stk. 1, nr. 8, vil skulle opfylde kravene i § 64, stk. 1-5.

Det foreslåede vil medføre, at personer, der er udpeget efter det foreslåede § 14, stk. 1, nr. 8, skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, og skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Det foreslåede vil endvidere medføre at personer, udpeget efter det foreslåede § 14, stk. 1, nr. 8, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle

lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Personen må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

§ 64, stk. 2, finder nu anvendelse på personer udpeget efter § 14, stk. 1, nr. 8, så når en person ansættes til at fastlægge et investeringsforvaltningsselskabs forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

§ 64, stk. 3, finder anvendelse, så kravet om, at hvis Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen, også vil gælde for personer udpeget efter det foreslåede § 14, stk. 1, nr. 8.

§ 64, stk. 4, finder anvendelse, så muligheden for at give betingede afgørelser også vil gælde for personer udpeget efter det foreslåede § 14, stk. 1, nr. 8. Det vil dog være et krav, at der altid er mindst to fysiske personer ansat i investeringsforvaltningsselskabet, som er ubetinget godkendt, som skal være udpeget til at fastlægge investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8.

§ 64, stk. 5, finder anvendelse, så personer udpeget efter § 14, stk. 1, nr. 8, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i stillingen i investeringsforvaltningsselskabet og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Overtrædelse af § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 2 og 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. § 373, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil implementere dele af artikel 2, stk. 3, litra a, nr. i, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsstyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF UCITS II-direktivet), som ændrer i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i

værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Til nr. 9 (§ 106 a, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 106 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et depotselskab for en dansk UCITS har en række forpligtigelser, som den skal sikre, er overholdt. Det omfatter bl.a. nr. 6 i bestemmelsen, hvoraf det følger, at køb og salg af aktiver, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.

Det foreslås at nyaffatte § 106 a, stk. 1, nr. 6, så køb og salg af andre aktiver end de, som er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.

Med den foreslåede ændring vil det blive præciseret, at kravene til køb og salg af aktiver efter § 106 a, stk. 1, nr. 6, ikke omfatter aktiver, som er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Med § 1, nr. 50, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love, blev den tidligere § 106 a, stk. 1, nr. 6, ophævet. Herefter blev det tidligere nr. 7 til nr. 6 i bestemmelsen.

Denne tidligere og nu ophævede § 106 a, stk. 1, nr. 6, medførte, at et depotselskab overfor en dansk UCITS var forpligtet til at sikre, at køb og salg af de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter skete i overensstemmelse med § 70 i lov om investeringsforeninger m.v. Da § 106 a, stk. 1, nr. 6, blev ophævet, blev der ikke foretaget en korrekt konsekvensændring af § 106 a, stk. 1, nr. 7, som blev nr. 6, og derfor blev de instrumenter, der er nævnt i bilag 2, utilsigtet omfattet af den nugældende § 106 a, stk. 1, nr. 6.

Med lovforslaget rettes der dermed op på en utilsigtet retsstilling, så det fastslås, at de i bilag 2 nævnte instrumenter i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter ikke er omfattet af et depotselskabs forpligtigelse overfor en UCITS i form af at sikre, at køb og salg foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.

Til nr. 10 (§ 125 i lov om finansiel virksomhed)

Konglomerater er i dag ikke underlagt krav om at opfylde et supplerende kapitalkrav i dansk lovgivning. I stedet skal

modervirksomheden foretage et fradrag. Beregningen af fradraget afhænger af, om modervirksomheden i konglomeratet skal følge artikel 36, stk. 1, litra i, og artikel 48 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR), eller om konglomeratet har fået tilladelse efter artikel 49, stk. 1, i CRR. I tilfælde af, at en sådan tilladelse er givet, fremgår metoden for beregning af fradraget af § 10 i bekendtgørelse nr. 2155 af 3. december 2020 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov. Efter denne bestemmelse skal der foretages fradrag for en forholdsmæssig andel af forsikringsdatterselskabets solvenskapitalkrav, justeret med den direkte eller indirekte ejede andel af kapital i forsikringsdatterselskabet. Uanset fradragsmetode, skal den del af modervirksomhedens besiddelser, der ikke fradrages, risikovægtes efter reglerne i artikel 46, 48 og 49 i CRR.

Det foreslås at indsætte en ny § 125 i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås i *stk. 1*, at et finansielle konglomerat, jf. § 307 b, skal opfylde et supplerende kapitalkrav.

Formålet med ændringen er at sikre, at den danske implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (herefter konglomeratdirektivet) bliver mere direktivnær.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at konglomerater fremover skal opfylde et supplerende kapitalkrav, som vil bestå af summen af kapitalkrav i konglomeratets regulerede enheder. Dette vil ske i stedet for at foretage fradrag. Dette krav skal dækkes af et kapitalgrundlag på konglomeratplan. Særligt for kapitalgrundlaget på konglomeratplan gælder, at der skal ske eliminering for dobbeltanvendelse af kapital. Det vil sige, at kapital indenfor konglomeratet, f.eks. modervirksomhedens besiddelser af aktiekapital i dattervirksomheden, elimineres.

Finanstilsynet vil løbende føre tilsyn med konglomeratets overholdelse af det supplerende kapitalkrav. Finanstilsynet vil have forskellige reaktionsmuligheder ved brud på det supplerende kapitalkrav, og disse vil gradvist blive mere indgribende for instituttet.

Finanstilsynet vil ikke umiddelbart som under gældende ret kunne inddrage tilladelsen hos modervirksomheden i konglomeratet alene som følge af brud på det supplerende kapitalkrav. Hvis et konglomerat bryder med det supplerende kapitalkrav, samtidig med at konglomeratet bryder med andre krav, hvorefter reaktionsmuligheden er inddragelse af tilladelsen, vil det stadig være muligt for Finanstilsynet at inddrage tilladelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, i konglomeratdirektivet.

Det foreslås i § 125, stk. 2, at det supplerende kapitalkrav og kapital til dækning heraf opgøres kvartalsvis, og resultatet af opgørelsen indberettes til Finanstilsynet.

Der findes allerede i dag en pligt i artikel 433 a, stk. 1, litra a, og artikel 438, stk. 1, litra g, i CRR til, at konglomerater årligt skal offentliggøre deres supplerende kapitalkrav og kapitalprocent. Kapitalprocenten beregnes som det supplerende kapitalkrav sat i forhold til det supplerende kapitalgrundlag.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at tilsynet med overholdelse af det supplerende kapitalkrav sker løbende. Frekvensen for indberetning er den samme, som der i dag kræves ved indberetning af kapitalgrundlag og kapitalgrundlagskrav på institutniveau for virksomheder i den finansielle sektor.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 6, stk. 2, 5. afsnit, i konglomeratdirektivet.

Det foreslås i § 125, stk. 3, at i finansielle konglomerater finder § 124, stk. 1, med de formødne tilpasninger anvendelse for det supplerende kapitalkrav. Den øverste modervirksomhed i konglomeratet påser overholdelsen af denne bestemmelse.

Det foreslås, at bestemmelsen skal finde anvendelse med de tilpasninger, der er nødvendige for at tage højde for, at et konglomerat er en del af en anderledes koncernstruktur end et selvstændigt penge- eller realkreditinstitut. Der vil herudover være nogle andre risici, der skal afdækkes af de interne procedurer til risikomåling og risikostyring på konglomeratniveau, grundet koncernstrukturen, end på institutniveau, jf. § 124. Det påhviler ifølge § 125, stk. 3, modervirksomheden at overholde denne foreslåede bestemmelse på konglomeratniveau.

Det fremgår af § 124, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at ledelsen i kreditinstitutter skal sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og interne risikoprocedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af kapitalgrundlaget. Forpligtigelsen til løbende at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og kontrol findes i dag kun for koncerner, der alene opererer indenfor hhv. forsikringssektoren eller bank- og investeringsservice-sektoren.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at procedurerne for at sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, også skal underkastes regelmæssig intern kontrol sådan, at de altid er fyldestgørende. Forpligtigelsen

til at sikre, at konglomeratet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække det supplerende kapitalkrav i § 125, stk. 1, og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring, vil påhvile ledelsen i konglomeratets modervirksomhed, dvs. direktion og bestyrelse.

Konglomeratets risikovurderingsprocedure skal bl.a. indeholde periodisk gennemgang af strategier og politikker, strategier til opfyldelse af kapitalkrav, procedurer for velintegreerede risikoovervågningssystemer og ordninger for udarbejdelse af genopretningsplaner. Konglomeratets interne kontrolmekanismer skal bl.a. omfatte mekanismer med henblik på identifikation og overvågning af risici og mekanismer for forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer.

Bestemmelsen har ikke til hensigt at skabe hjemmel til at pålægge et tillæg til det supplerende kapitalkrav.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, og artikel 9, stk. 1, i konglomeratdirektivet.

Det foreslås i § 125, stk. 4, at opfylder et finansielt konglomerat ikke det supplerende kapitalkrav, eller er der sandsynlighed for, at kravet bliver brudt, kan Finanstilsynet påbyde modervirksomheden i konglomeratet at begrænse udlodning. Udlovningsbegrænsninger omfatter handlingerne nævnt i § 125 b, stk. 5.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet får beføjelser til at kunne stille krav om udlovningsbegrænsning med henblik på at afhjælpe den situation, konglomeratet er i eller er på vej imod.

Forslaget vil indebære, at modervirksomheder kan blive påbudt at begrænse udlodning, hvis konglomeratet ikke overholder, eller der er sandsynlighed for, at konglomeratet ikke vil overholde det supplerende kapitalkrav, som foreslået i § 125, stk. 1. Det er sandsynligt, at kravet ikke vil overholdes, hvis det forventes at instituttets situation vil ændres i nær fremtid, og at dette medfører, at kravet ikke længere vil være overholdt.

Udlovningsbegrænsninger kan omfatte udlodning af egentlig kernekapital, betaling af variabel løn, skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse og forpligtelse til at betale variabel løn og betalinger, der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter. Disse handlinger følger af § 125 b, stk. 5, nr. 1-3, i lov om finansiell virksomhed. Det er de samme begrænsninger, som gælder for penge- og realkreditinstitutter, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 16, stk. 1, 1. afsnit, i konglomeratdirektivet.

Efter gældende regler sker udlodningsbegrænsningen automatisk via reglerne for modervirksomhedens kapital og det fradrag for konglomeratdelen, der er foretaget heri.

Det foreslås i § 125, stk. 5, at opfylder et finansielt konglomerat ikke det supplerende kapitalkrav finder § 125 c og § 125 d, stk. 1, med de fornødne tilpasninger anvendelse. Den øverste modervirksomhed i konglomeratet påser overholdelsen af denne bestemmelse.

Det foreslåede vil medføre, at konglomerater, som bryder med det supplerende kapitalkrav, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. De regler, der allerede gælder vedrørende kapitalbevaringsplaner for penge- og realkreditinstitutter, der bryder med det kombinerede kapitalbufferkrav, findes i § 125 c i lov om finansiell virksomhed. Det vil påhvile modervirksomheden at overholde denne foreslåede bestemmelse.

Formålet med forslaget er at sætte et krav om at udarbejde en kapitalbevaringsplan som en nødvendig foranstaltning, der skal medvirke til at afhjælpe den situation, som konglomeratet befinder sig i, når der sker brud på det supplerende kapitalkrav. Kapitalbevaringsplanen skal bl.a. indeholde et estimat for udviklingen i konglomeratets balanceposter, plan og tidsramme for at øge konglomeratets kapitalgrundlag og en plan for udlodning gennem handlingerne nævnt i § 125 b, stk. 5, nr. 1-3.

I tillæg til kapitalbevaringsplanen skal ledelsen i konglomeratet også give oplysninger efter § 125 d, stk. 1. Anvendelsen af bestemmelsen vil ske med de tilpasninger, der er nødvendige for, at det passer på konglomeraters koncernstruktur. Ledelsen skal eksempelvis give oplysninger om størrelsen af konglomeratets kapital, forventet overskud, og hvordan der forventes at ske udlodning af overskuddet.

Efter gældende regler følger dette krav af reglerne for modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 16, stk. 1, 1. afsnit, i konglomeratdirektivet.

De foreslåede § 125, stk. 1-5, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 2, nr. 17. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 17.

Det foreslås i § 125, stk. 6, at Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelse af det supplerende kapitalkrav og kapital til dækning heraf.

Konglomeratdirektivets bilag I indeholder tre mulige beregningsmetoder til at bestemme det supplerende kapital-

krav. Det påhviler tilsynsmyndighederne at beslutte, hvilken metode der skal anvendes. Der findes desuden en række muligheder for, at tilsynsmyndighederne kan vælge at undtage bestemte enheder fra at indgå i beregningen af det supplerende kapitalkrav, jf. artikel 6, stk. 5, i konglomeratdirektivet.

Konglomeratdirektivets bilag I indeholder også en række tekniske principper for kapitalgrundlaget på konglomeratplan, som skal bruges til at dække det supplerende kapitalkrav.

Det foreslås, at Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte og nærmere beskrive beregningsmetoder for opgørelse af et kapitalgrundlag på konglomeratniveau i en bekendtgørelse.

Beregningsmetoderne, som beskrives i bilag I til konglomeratdirektivet, er præciseret i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 342/2014 af 21. januar 2014 om supplerende regler til bl.a. konglomeratdirektivet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (§ 307 b i lov om finansiell virksomhed)

Der findes i dag ikke regler i lov om finansiell virksomhed om identifikation eller udpegning af konglomerater.

I praksis udpeger Finanstilsynet finansielle konglomerater. Dette er bl.a. til brug for ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), som gennem Det Fælles Udvalg for finansielle konglomerater årligt offentliggør en liste over de konglomerater, som er udpeget i EU/EØS-landene. Finanstilsynet bidrager til listen med input om danske konglomerater.

Det foreslås at indsætte et nyt *afsnit VIII b* i lov om finansiell virksomhed. Afsnittet vil indeholde regler for identifikation af finansielle konglomerater.

Det foreslås at indsætte en ny § 307 b i det foreslåede afsnit.

Det foreslås i § 307 b, stk. 1, at Finanstilsynet én gang årligt udpeger de koncerner, der er finansielle konglomerater, jf. stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet én gang årligt

skal udpege de koncerner, som kan identificeres som konglomerater.

Formålet med den nye bestemmelse er at indsætte en udtrykkelig hjemmel i lov om finansiel virksomhed til, at Finanstilsynet kan identificere og udpege finansielle konglomerater. Det foreslås, at udpegning foretages årligt af hensyn til konglomeratdirektivets intention om at undgå for pludselige skift i, hvilken regulering koncerner skal følge.

Finanstilsynet vil årligt udpege nye konglomerater og vurdere, om eksisterende konglomerater fortsat opfylder alle tre betingelser oplistet i bestemmelsens foreslåede stk. 2. Finanstilsynet underretter modervirksomheden i spidsen for en koncern i tilfælde af udpegning som konglomerat, eller hvis koncernen ikke længere er udpeget som konglomerat.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 4, stk. 1, i konglomeratdirektivet.

Det foreslås i § 307 b, stk. 2, at en koncern udpeges som et finansielt konglomerat, hvis de tre oplistede betingelser er opfyldt.

Der foreslås således tre betingelser for, at en koncern falder indenfor definitionen af et konglomerat. Alle tre betingelser skal være opfyldt, hvis koncernen skal udpeges som konglomerat.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at koncernen skal ledes af en finansiel virksomhed som defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, litra a eller b.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at mindst én af dattervirksomhederne i koncernen skal være et forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab.

Det medfører, at en koncern kun kan blive udpeget som finansielt konglomerat, hvis der i koncernen både er aktiviteter i bank- og investeringsservicesektoren og i forsikringssektoren.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at de konsoliderede aktiviteter i enhederne i koncernen inden for hhv. forsikringssektoren og bank- eller investeringsservicesektoren, skal anses for at være væsentlige.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 2, nr. 14, litra a, i konglomeratdirektivet.

Det foreslås i § 307 b, stk. 3, at Finanstilsynet fastsætter

nærmere regler for, hvornår konsoliderede aktiviteter i koncernen anses for at være væsentlige.

Konglomeratdirektivets artikel 3 indeholder en række tærskler til identifikation af konglomerater. Tærsklerne bruges til at afgøre, hvorvidt de konsoliderede aktiviteter er væsentlige. Der er bl.a. opstillet tærskler for, hvornår balancesummen og solvenskravene i henholdsvis bank- eller investeringsservicesektoren og forsikringssektoren udgør en væsentlig størrelse af konglomeratets samlede balancesum og solvenskrav. Der er også opsat minimumstærskler for den mindste sektor, så denne kan undtages, hvis sektoren, uanset dens relative størrelse til konglomeratets samlede balance, er lille.

Artiklen indeholder også mulighed for, at tilsynsmyndighederne kan vælge at udelukke en eller flere kapitalinteresser i opgørelsen af sektorenes væsentlighed i konglomeratet. Tilsynsmyndighederne kan vælge først at foretage udpegning, hvis tærsklerne er overholdt i 3 på hinanden følgende år. Undtagelserne revurderes årligt.

Det foreslås, at Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte og nærmere beskrive tærsklerne og kriterierne for udelukkelse af bestemte kapitalinteresser, hvis de ikke anses for væsentlige, i en bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (§ 333, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 333, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter kriterierne for, at en virksomhed kan udpeges af Finanstilsynet som operatør af digital finansiel infrastruktur. Det fremgår af § 333, stk. 1, nr. 2, at det er et kriterie, at virksomhedens væsentligste aktiviteter består i at drive, administrere eller udvikle tjenester, der er nødvendige for kritiske og vigtige forretningsfunktioner i virksomheder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, som operatører af finansielle digitale infrastrukturer.

§ 333 blev oprindeligt indsat i lov om finansiel virksomhed ved § 1, nr. 26, i lov nr. 481 af 22. maj 2024 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love.

Det foreslås i § 333, stk. 1, nr. 2, at », som operatører af finansielle digitale infrastrukturer« udgår.

Idet § 333, stk. 1, fastsætter kriterierne for, at en virksomhed

kan udpeges som operatør af digital finansiel infrastruktur, giver det ikke mening, at det i § 333, stk. 1, nr. 2, er et krav at virksomhedens væsentligste aktiviteter består i at drive, administrere eller udvikle tjenester, der er nødvendige for kritiske og vigtige forretningsfunktioner i virksomheder, som operatører af finansielle digitale infrastrukturer. Der er tale om en sproglig fejl.

Ved at lade », som operatører af finansielle digitale infrastrukturer« udgå af kriteriet i § 333, stk. 1, nr. 2, fjernes et element, der ikke giver mening og er uden betydning for, om det funktionelle kriterie er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der rettes op på en sproglig fejl. Ændringen vil ikke have betydning for bestemmelsens materielle indhold.

Til nr. 13 (§ 351, stk. 4, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde visse penge- og realkreditinstitutter at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i et pengeinstitut eller realkreditinstitut, for så vidt angår de roller, som Finanstilsynet egnethed- og hæderlighedsgodkender den pågældende rolle, og hvor personen ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Det følger bl.a. af § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring samt tilstrækkeligt godt omdømme til at varetage hvervet eller stillingen som medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed at tilføje et 4. pkt., hvorefter Finanstilsynet kan påbyde et investeringsforvaltningsselskab at afsætte en ansat, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 9, ikke kan bestride stillingen.

Den foreslåede bestemmelse vil udvide § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed og medføre, at Finanstilsynet kan påbyde et investeringsforvaltningsselskab at afsætte en ansat, der fastlægger forretningsadfærden, i form af forretningsmodel og strategiske beslutninger knyttet hertil, hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke længere er tilstrækkelig egnethed- og hæderlig.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 8, der udvider anvendelsesområdet for § 64 c til også at omfatte investeringsforvaltningsselskaber. Den foreslåede

ændring vil indebære, at Finanstilsynet vil få samme reaktionsmulighed overfor ansatte der fastlægger forretningsadfærden i et investeringsforvaltningsselskab, som i dag gælder for nøglepersoner i et penge- eller realkreditinstitut, et SIFI eller et G-SIFI.

Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbudet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i § 351, stk. 1, 1. pkt., påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv, jf. § 351, stk. 2. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Til nr. 14 (§ 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller en ansat, der er identificeret som nøgleperson i henhold til kravene i § 64 c, i lov om finansiel virksomhed, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren eller nøglepersonen ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som sætter kravene i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed i kraft for de relevante nøglepersoner. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det følger af § 64, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller stilling på betryggende måde.

Det foreslås i § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at indsætte et nyt punktum efter 3. pkt., hvorefter Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller ansat i et investeringsforvaltningsselskab, der fastlægger selskabets forretningsadfærd i medfør af § 14, stk. 1, nr. 8, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, eller at den ansatte i investeringsforvaltningsselskabet ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil udvide § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed og medføre, at Finanstilsynet kan påbyde et investeringsforvaltningsselskab at afsætte en direktør eller en ansat, der fastlægger forretningsadfærden,

hvis der er rejst tiltale mod vedkommende i en straffesag for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning som kompromitterer personens egnethed eller hæderlighed, indtil straffesagen er afgjort ved endelig afgørelse, såfremt domfældelse vil føre til, at personen ikke anses for at opfylde kravet i § 64, stk. 1, nr. 3, om strafansvar der indebærer en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage stilling på en betryggende måde, og dermed ikke anses for at være tilstrækkelig hæderlig. Såfremt personen frifindes, kan personen genindtræde.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 8, der udvider anvendelsesområdet for § 64 c til også at omfatte investeringsforvaltningsselskaber.

Til nr. 15 (§§ 356 a-c i lov om finansiell virksomhed)

(Til § 356 a)

Der gælder i dag ikke en maksimal embedsperiode for medlemmer af Finanstilsynets direktion. Det følger af de almindelige ansættelsesretlige regler, at en ansat kan afskediges, som følge af tjenesteforseelse, stillingsnedlæggelse, opgavebortfald, uegnethed eller sygdom. Afgørelse om afsked skal følge forvaltningslovens regler om saglighed, dokumentation, begrundelse og partshøring, og for tjenestemænd også reglerne om tjenstligt forhør i tjenestemandsløven. Der må ikke lægges vægt på usaglige hensyn ved afskedigelse af en ansat. Dansk ret indeholder ikke specifikke bestemmelser, som udtømmende opremser samtlige mulige afskedigelsesgrunde, men både begrebet tjenesteforseelse og begrebet uegnethed kan dække over flere forhold og vurderes altid i forhold til den konkrete stilling.

Medlemmerne af Finanstilsynets direktion er ansat på åremålskontrakter, og ansættelsen udløber derfor efter det givne åremål, medmindre der indgås aftale om forlængelse for en vis periode ligesom der kan ske genansættelse. Det gælder også for direktøren for Finanstilsynet, der efter bestemmelsen i § 345, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, udpeges af erhvervsministeren. Direktøren udpeges efter høring af bestyrelsen.

Hvis et medlem af Finanstilsynets direktion bliver dømt for en alvorlig strafbar handling, kan medlemmet afskediges af erhvervsministeren. Det følger af artikel 4 a, stk. 2, 2. afsnit, 2. pkt., 2. led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI). Det medfører ikke nogen ændring i den nuværende retstilstand.

Der gælder et generelt dekorumkrav for offentligt ansatte. Dekorum er udtryk for et værdighedskrav. Dekorum

vurderes i forhold til stillingens art og indhold, og der må ligeledes i vurderingen tages hensyn til de omgivelser, hvori hvervet udføres. Afskedigelse med baggrund i brud på dekorum kan f.eks. ske i forbindelse med den ansattes strafbare handlinger, men værdighedskravet kan også være overtrådt, selvom den ansattes handling ikke er strafbar efter straffeloven eller anden lovgivning.

CRD VI artikel 4 a, stk. 2, 2. afsnit, 3. pkt., foreskriver, at årsagerne til afskedigelse af et medlem af det kompetente ledelsesorgan skal offentliggøres, medmindre det pågældende medlem af den kompetente myndigheds ledelsesorgan gør indsigelse mod offentliggørelsen. Sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste er i henhold til offentlighedslovens § 21, stk. 2, undtaget fra aktindsigt. Dog er oplysninger om den ansattes navn, stilling, uddannelse, lønmæssige forhold m.v. omfattet af loven, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 3, 1. pkt.

Endvidere følger det af offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt., at retten til aktindsigt, for så vidt angår ansatte i chefstillinger, omfatter oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsler eller derover, inden for et tidsrum af 2 år efter, at den endelige afgørelse er truffet.

Det betyder, at oplysninger om selve den disciplinære reaktion, dvs. ansættelsesmyndighedens skrivelse med den endelige afgørelse, er omfattet af offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt.

Begrundelsen for en disciplinær afskedigelse af et direktionsmedlem kan således ikke undtages fra aktindsigt, uanset om udlevering vil være imod den pågældendes ønske.

CRD VI går videre i artikel 4 a, stk. 2, 2. afsnit, 3. pkt., hvor det fastslås, at årsagen bag afskedigelsen skal offentliggøres, medmindre det pågældende medlem af Finanstilsynets direktion gør indsigelse. Offentliggørelsesreglen i CRD VI har ikke indvirkning på offentlighedsloven og de almindelige regler om aktindsigt. Der skal fastsættes interne procedurer vedrørende offentliggørelse af begrundelsen for en eventuel afskedigelse efter CRD VI.

Direktivets præcisering af, at medlemmer af en kompetent myndigheds ledelsesorgan skal udnævnes på grundlag af offentliggjorte kriterier, der er objektive og gennemsigtige, og at disse medlemmer kan afskediges, hvis de ikke længere opfylder kriterierne for udnævnelse eller er blevet dømt for en alvorlig strafbar handling, foreslås ikke implementeret direkte i lovteksten, da dette allerede er gældende ret.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 356 a, hvorefter medlemmer af Finanstilsynets direktion, som har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, ikke må fortsætte i deres stilling i mere end 14 år.

Det foreslåede gælder alene for medlemmer af direktionen, som har ansvar for tilsyn med institutter efter CRD VI. Det foreslåede finder desuden alene anvendelse på ansættelsesforhold, der påbegyndes efter den 11. januar 2026. For direktionsmedlemmer, som er medlemmer af direktionen før 11. januar 2026, aktiveres reglen om maksimal embedsperiode på 14 år, hvis stillingen efter opslag genbesættes efter 11. januar 2026 af samme direktionsmedlem. En forlængelse af et direktionsmedlems åremålsansættelse efter 11. januar 2026 vil derimod ikke aktivere 14 års-reglen. Reglen om maksimal embedsperiode på 14 år er absolut. Det betyder, at hvis et medlem af direktionen skifter mellem to stillinger med ansvar for tilsyn efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, vil begge perioder tælle med i den samlede maksimale periode på 14 år.

Det foreslåede er en implementering af artikel 4 a, stk. 2, 2. afsnit, 1. pkt., i CRD VI.

Det foreslåede § 356 a finder alene anvendelse på ansættelsesforhold, der påbegyndes efter den 11. januar 2026.

For direktionsmedlemmer, som er medlemmer af direktionen før 11. januar 2026, aktiveres 14 års-reglen, hvis stillingen efter opslag genbesættes af samme direktionsmedlem. En forlængelse af et direktionsmedlems åremålsansættelse efter 11. januar 2026 vil derimod ikke aktivere 14 års-reglen.

Det fremgår af artikel 4 a, stk. 9, i CRD VI, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) senest den 10. juli 2026 udsteder retningslinjer til de kompetente myndigheder om forebyggelse af interessekonflikter og om deres uafhængighed på grundlag af international bedste praksis.

(Til § 356 b)

Ansatte i Finanstilsynet må efter bestemmelsen i § 356, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed ikke for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger, jf. § 77, stk. 1. Erhvervsministeren skal for Finanstilsynets direktør, vicedirektører og dermed ligestillede udarbejde retningslinjer om indberetning af formuedispositioner, jf. § 356, stk. 2, 2. pkt.

Formålet med Finanstilsynets interne retningslinjer er at fastlægge rammerne for de ansattes arbejde i Finanstilsynet. Retningslinjerne indeholder bl.a. en række regler om de

ansattes mulighed for bijob, handel med værdipapirer samt indberetning og godkendelse af lån og kreditter.

De gældende interne retningslinjer fastsætter, at nyansatte i Finanstilsynet senest samtidig med, at de tiltræder jobbet, skriftligt skal indberette om de har beholdninger af finansielle instrumenter, beholdningens indhold og eventuelle optjente rettigheder til medarbejderaktier fra en medarbejderaktieordning hos en tidligere arbejdsgiver.

Det foreslås, at indsætte en ny bestemmelse i § 356 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med eller har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, ikke må handle med finansielle instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, og virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber.

Det foreslåede er en implementering af artikel 4 a, stk. 3, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjefilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI).

Virkningen af det foreslåede vil være, at der som supplement til den gældende § 356 om forbud mod at deltage i spekulationsforretninger og de generelle markedsmisbrugsregler, fastsættes et handelsforbud i lov om finansiel virksomhed, som vil gælde for Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter. Handelsforbuddet vil omfatte finansielle instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, og virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber.

Det foreslås i stk. 2, at stk. 1 ikke finder ikke anvendelse på:

- 1) finansielle instrumenter, der forvaltes af tredjeparter, forudsat at indehaverne af disse instrumenter er afskåret fra at gribe ind i forvaltningen af porteføljen, eller
- 2) investeringer i kollektive investeringsordninger.

Det foreslåede er en implementering af artikel 4 a, stk. 3, litra a, nr. 1 og 2, i CRD VI.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil gælde to undtagelser til handelsforbuddet i stk. 1, for henholdsvis handel

med finansielle instrumenter, der forvaltes af tredjeparter og investeringer i kollektive investeringsordninger.

For så vidt angår den første undtagelse for handel med finansielle instrumenter, der forvaltes af tredjeparter, svarer denne til Finanstilsynets gældende interne retningslinjer, hvorefter ansatte for egen regning kan handle med finansielle instrumenter, hvor man alene har mulighed for at basere sine dispositioner på sædvanlige markedsvilkår, og ikke kan udnytte viden, som man får kendskab til gennem sit arbejde i Finanstilsynet. Det indebærer, at man må foretage investeringer, når investeringsansvaret er overladt til en anden, og man ikke har indflydelse på konkrete investeringsdispositioner.

Den anden undtagelse vedrører placering af midler i investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger, hedgeforeninger og andre kollektive investeringsordninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynets ansatte, jf. *stk. 1*, forud for ansættelsen eller udpegelsen og efterfølgende en gang om året skal udfylde en interesseerklæring, der indeholder oplysninger om de pågældendes besiddelser i form af aktier, værdipapirer, obligationer, investeringsforeninger, investeringsfonde, blandede fonde, hedgefonde og børshandlede fonde.

Det foreslåede er en implementering af artikel 4 a, *stk. 7*, i CRD VI.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynets ansatte i lighed med det der gælder for ansatte i dag, forud for ansættelsen eller udpegelsen skal udfylde en erklæring, der skal indeholde oplysninger om de pågældendes besiddelser i form af aktier, værdipapirer, obligationer, investeringsforeninger, investeringsfonde, blandede fonde, hedgefonde og børshandlede fonde, som kan give anledning til interessekonflikter. Som noget nyt skal Finanstilsynets ansatte desuden indgive interesseerklæringen årligt.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan kræve, at ansatte, jf. *stk. 1*, som på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen eller senere ejer finansielle instrumenter, der kan give anledning til interessekonflikter, inden for en rimelig tidshorisont sælger eller afhænder sådanne finansielle instrumenter.

Det foreslåede er en implementering af artikel 4 a, *stk. 8, 1. pkt.*, i CRD VI.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan kræve, at ansatte eller medlemmer af ledelsesorganet, der på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen eller senere ejer

finansielle instrumenter, der kan give anledning til interessekonflikter, inden for en rimelig tidshorisont sælger eller afhænder sådanne finansielle instrumenter. Finanstilsynets beføjelse om at det kan kræves, at ansatte eller medlemmer af ledelsesorganet skal sælge eller afhænde finansielle instrumenter, går videre end den eksisterende praksis efter Finanstilsynets interne retningslinjer, hvorefter Finanstilsynet udelukkende skal give en tilladelse til salg eller afhændelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan tillade, at ansatte, jf. *stk. 1*, sælger eller afhænder finansielle instrumenter, som de ejede på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen, uden at det er et brud på handelsforbuddet i *stk. 1*.

Det foreslåede er en implementering af artikel 4 a, *stk. 8, 2. pkt.*, i CRD VI.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet uanset handelsforbuddet i *stk. 1*, kan tillade efterfølgende salg eller afhændelse af finansielle instrumenter, som den ansatte ejede på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen. Det foreslåede har til formål at sikre, at ansatte ikke sælger eller afhænder finansielle instrumenter som følge af den viden, de kan få kendskab til gennem deres arbejde i Finanstilsynet. Dette svarer til den praksis, der allerede gælder i dag. Finanstilsynet kan tilsvarende tillade at ansatte sælger eller afhænder finansielle instrumenter, som de har erhvervet efter deres ansættelse eller udpegning, f.eks. ved arv eller gave.

Det fremgår af artikel 4 a, *stk. 9*, i CRD VI, at EBA senest den 10. juli 2026 udsteder retningslinjer til de kompetente myndigheder om forebyggelse af interessekonflikter og om deres uafhængighed på grundlag af international bedste praksis.

(Til § 356 c)

Der gælder i dag ikke en lovmæssig regulering af karenperioder for tiden efter embedsperiodens ophør for medlemmer af Finanstilsynets direktion.

Aftalen om vidensklausuler fra 2020, der er indgået mellem Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF) og Erhvervsministeriet, fastsætter imidlertid en karenperiode for Finanstilsynets chefer. Aftalen udmønter initiativ nr. 14 i *Aftale om styrkelse af indsatsen mod finansiell kriminalitet* af 27. marts 2019 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Karenperioden for Finanstilsynets direktion er seks måneder, underdirektører har en tre måneders karenperiode og for kontorchefer er karenperioden to måneder. Aftalen fast-

sætter endvidere en nærmere regulering af en gradueret kompensation efter stillingsniveau.

Det foreslås, at indsætte en ny bestemmelse i § 356 c, stk. 1, hvorefter Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med eller har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, i en karensperiode ikke må lade sig ansætte af eller acceptere nogen form for kontrakt om levering af erhvervsmæssige tjenesteydelser med institutter, hvor den ansatte har været direkte involveret i tilsyn eller beslutningstagning, herunder virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber. Tilsvarende gælder ansættelse i enheder, der udøver lobby- og fortalervirksomhed rettet mod Finanstilsynet vedrørende spørgsmål, som den ansatte var ansvarlig for under sin ansættelse eller i sin embedsperiode.

Det foreslåede vil medføre, at ansatte i Finanstilsynet, herunder medlemmer af direktionen, som har tilsynsansvar, og medarbejdere som fører tilsyn efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI) i en vis periode ikke har mulighed for at blive ansat i virksomheder eller enheder, som de foreslåede karensrestriktioner finder anvendelse på.

Karensperioden gælder også ansættelse hos underleverandører til institutter, som har ansvar for tilsyn med institutter efter CRD VI, medmindre vedkommende er fuldstændig afskåret fra at deltage i leveringen af disse tjenesteydelser i karensperioden. Som eksempel på sådanne enheder, der leverer tjenesteydelser, er datacentraler, advokatfirmaer og revisionshuse.

Det foreslåede vil understøtte, at Finanstilsynet er uafhængigt, når det tilrettelægger sit tilsyn, i gennemførelsen heraf og i sin behandling af sager. Fastsættelse af karensperioder vil sikre en implementering af artikel 4 a, stk. 3, litra b, i CRD VI.

Det foreslås i stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om karensperioder, jf. stk. 1, herunder begyndelsestidspunkt og varighed.

Det foreslåede vil indebære, at erhvervsministeren kan fastsætte den nærmere udmøntning af kravet om karensperioder. Bemyndigelsen agtes udnyttet til at fastsætte personkredsen, der omfattes af karensrestriktionen, karensperiodens begyndelsestidspunkt og varighed, og regler om at Finanstilsynets ansatte skal være afskåret fra at have adgang

til fortrolige eller følsomme oplysninger i de respektive karensperioder.

Det fremgår af artikel 4 a, stk. 9, i CRD VI, at EBA senest den 10. juli 2026 udsteder retningslinjer til de kompetente myndigheder om forebyggelse af interessekonflikter og om deres uafhængighed på grundlag af international bedste praksis.

Til nr. 16 (§ 361, stk. 2, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 361, stk. 2, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed, at udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 27.500 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.700 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret.

Det foreslås, at § 361, stk. 2, nr. 13, ophæves.

Det foreslås i § 1, nr. 8, at § 83 i lov om kapitalmarkeder, og dermed muligheden for officiel notering, ophæves. Da konceptet for officiel notering ophæves, bør bestemmelsen om afgift i forbindelse med officiel notering ligeledes ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at reglerne om afgift for officiel notering ophæves. Ophævelsen sker med virkning fra den 6. juni 2026, jf. lovforslagets § 15, stk. 7.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en straffebestemmelse, som fastsætter, hvilke overtræder af loven og EU-forordninger, der kan straffes.

Det foreslås i § 373, stk. 1, efter »§ 124, stk. 1, 2 og 5,« at indsætte »§ 125, stk. 1-5,«.

Det foreslåede vil medføre at overtrædelse af § 125, stk. 1-5, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjekterne er modervirksomheden og medlemmer af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion. Efter stk. 1 består den straffbare handling i, at konglomeratet ikke opfylder det supplerende kapitalkrav. Efter stk. 2 består den straffbare handling i, at det supplerende kapitalkrav og kapital til dækning heraf ikke opgøres kvartalsvis, eller at der ik-

ke foretages indberetning af det supplerende kapitalkrav og kapital til dækning heraf til Finanstilsynet. Efter stk. 3 består den strafbare handling eksempelvis i, at medlemmer af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke sikrer, at konglomeratet har tilstrækkeligt med midler til den videre drift samt undlader at gennemføre løbende kontrol heraf. Efter stk. 4 består den strafbare handling i, at virksomheden foretager udlodning, efter Finanstilsynet har udstedt påbud om at begrænse udlodning. Efter stk. 5 består den strafbare handling eksempelvis i, at modervirksomhedens bestyrelse eller direktion undlader at udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet inden for den angivne frist.

Det følger af § 273, stk. 5, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven fremgår, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, som oftest medlemmer af ledelsen. Ved valg af ansvarssubjekt rejses tiltalen som udgangspunkt mod den juridiske person. Der kan i nogle tilfælde være anledning til også at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Til nr. 18 (§ 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år, jf. dog stk. 10.

Det følger af § 373, stk. 10, at forældelsesfristen dog er 10 år for overtrædelse af en række oplyste bestemmelser i loven og EU-forordninger.

Det foreslås i § 373, stk. 10, efter »§ 124, stk. 1 og 2,« at indsætte »§ 125, stk. 1-5,«.

Det foreslåede vil indebære, at forældelsesfristen for strafansvar ved overtrædelse af den foreslåede § 125, stk. 1-5, fastsættes til 10 år.

Fælles for de relevante stykker i bestemmelsen er, at de kan være alvorlige og vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med. Dette kan skyldes, at en konstatering af en overtrædelse ofte vil kræve gennemgang af omfattende materiale og længerevarende undersøgelser. Dette kan eksempelvis være, hvis bestyrelse eller direktion i moder-

virksomheden ikke har tilstrækkelig kontrol med midler til den videre drift af konglomeratet.

Formålet med den foreslåede forældelsesfrist er således at sikre en øget og styrket håndhævelses- og sanktioneringsmulighed over for overtrædelser, som kan være vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med.

Til § 3

Til nr. 1 (1. pkt. i fodnoten til lovens titel i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende fodnote til lov om investeringsforeninger m.v. indeholder i 1. pkt. en opstilling af de direktiver og ændringsdirektiver, som er implementeret helt eller delvist i loven.

Det foreslås at nyaffatte *1. pkt. i fodnoten* til lovens titel for at sikre en korrekt affattet fodnote, således at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositar-funktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme,

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024.

Den foreslåede ændring vil videreføre det gældende 1. pkt. i fodnoten til lovens titel og tilføje, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, som bl.a. ændrer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Nyaffattelsen foreslås på baggrund af, at det nye tilføjede til 1. pkt. i fodnoten, ikke kunne indsættes i den gældende fodnote grundet § 3, nr. 1, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporterings-

linjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), jf. § 22, stk. 6, da denne ændring først træder i kraft den 16. april 2026. For at sikre, at 1. pkt. er korrekt affattet, er det derfor nødvendigt at nyaffatte 1. pkt. i fodnoten til lovens titel.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre et korrekt affattet 1. pkt., og at det fremgår af fodnoten, at loven vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner.

Til nr. 2 (§ 2, nr. 29, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 2 i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder de centrale definitioner i loven.

En central modpart (CCP) er ikke i dag defineret som et selvstændigt begreb i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås i § 2, nr. 29, at definere en central modpart (CCP) i overensstemmelse med artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter EMIR) defineres en CCP som en juridisk person, der interverner mellem modparterne i aftaler, som handles på et eller flere finansielle markeder, og bliver køber over for enhver sælger og sælger over for enhver køber.

Den foreslåede definition vil medføre, at det vil blive tydeligt, hvad der falder ind under begrebet centrale modparter.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, som indsætter et nyt artikel 2, stk. 1, litra v, i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Til nr. 3 (§ 9, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 9, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet tillader en investeringsforening at udøve virksomhed, hvis den opfylder en række betingelser, som oplistet i nr. 1-12.

Det foreslås at indsætte et nyt § 9, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter investeringsforeningen eller administrationsselskabet, hvis investeringsforeningen har delegeret den daglige ledelse hertil, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i Den Europæiske Union, der fastlægger investeringsforeningens forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 57, stk. 1-3, jf. § 57, stk. 9.

Den foreslåede ændring vil indebære, at den effektive udførelse af investeringsforeningens virksomhed vil skulle foretages af mindst to personer, som opfylder betingelser om at have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling og desuden har et tilstrækkelig godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed i overensstemmelse med betingelserne fastsat i § 57 i lov om investeringsforeninger m.v. Disse personer vil desuden skulle være ansat på fuld tid af investeringsforeningen, hvilket også kan ske indirekte via ansættelse i administrationsselskabet, for at opfylde kravet om fuldtidsansættelse. Det er dog ikke et krav, at vedkommende ikke må varetage andre opgaver i investeringsforeningen eller administrationsselskabet, men kontrakten skal være på fuld tid, dvs. hvad der sædvanligvis er fuld tid i denne branche. Disse personer skal desuden være bosiddende i Den Europæiske Union.

Fuld tid forstås som det antal timer, der er kutyme i branchen for en fuldtidsansat at være ansat til.

Bosiddende i Den Europæiske Union skal forstås i den forstand, at de har deres sædvanlige opholdssted i Den Europæiske Union.

De foreslåede ændringer vil implementere dele af artikel 2, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsstyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-

direktivet), som ændrer artikel 29, stk. 1, 2. afsnit, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Til nr. 4 (§ 10, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 10, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet tillader en SIKAV at udøve virksomhed, hvis den opfylder en række betingelser, som oplistet i nr. 1-10.

Det foreslås at indsætte et nyt § 10, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter SIKAV'en eller administrationsselskabet, hvis SIKAV'en har delegeret den daglige ledelse hertil, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i Den Europæiske Union, der fastlægger SIKAV'ens forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 57, stk. 1-3, jf. § 57, stk. 9.

Den foreslåede ændring vil indebære, at den effektive udførelse af SIKAV'ens virksomhed vil skulle foretages af mindst to personer, som opfylder betingelser om at have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling og desuden har et tilstrækkelig godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed i overensstemmelse med betingelserne fastsat i § 57 i lov om investeringsforeninger m.v.

Personer, som fastlægger SIKAV'ens forretningsadfærd, vil i praksis ofte være direktionsmedlemmer eller ansatte, som er en del af den faktiske ledelse. Ændringen forventes i praksis at medføre, at en investeringsforening vil have to fuldtidsansatte medlemmer af direktionen.

Disse personer vil desuden skulle være ansat på fuld tid af SIKAV'en, hvilket også kan ske indirekte via ansættelse i investeringsforvaltningsselskabet, for at opfylde kravet om fuld tids ansættelse. Det er dog ikke et krav, at vedkommende ikke må varetage andre opgaver i SIKAV'en eller administrationsselskabet, men kontrakten skal være på fuld tid, dvs. hvad der sædvanligvis er fuld tid i denne branche. Disse personer skal desuden være bosiddende i Den Europæiske Union.

Fuld tid forstås som det antal timer, der er kutyme i branchen for en fuldtidsansat at være ansat til.

Bosiddende i Den Europæiske Union skal forstås i den forstand, at de har deres sædvanlige opholdssted i Den Europæiske Union.

De foreslåede ændringer vil implementere dele af artikel 2, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsstyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer artikel 29, stk. 1, 2. afsnit, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Til nr. 5 (§ 48 a, stk. 1, nr. 3, litra c, 2. pkt., og nr. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 48 a i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder regler om aflønning af medlemmer af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte i en investeringsforening, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, samt at bestyrelsen skal sikre sig, at en række betingelser er opfyldt i den forbindelse.

Det følger af § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra c, 2. pkt., at investeringsforeningen på anmodning fra Finanstilsynet skal godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9.

Det følger af § 48 a, stk. 1, nr. 6, at investeringsforeningen kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt udbetaling af den variable løndel ikke giver investeringsforeningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Det foreslås i § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra c, 2. pkt., og i nr. 6 at ændre »§ 9, stk. 1, nr. 9« til »§ 9, stk. 1, nr. 10«.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, hvor der indsættes et nyt nummer, som medfører at nr. 4-12 bliver nr. 5-13.

Den foreslåede ændring af § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra c, og nr. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., er alene en konsekvensændring. Der er således ikke tale om nogen materielle ændringer.

Til nr. 6 (§ 57, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 57, stk. 1-3, i lov om investeringsforeninger m.v. fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til med-

lemmer af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller SIKAV. Disse krav er også kaldet fit and proper-krav. Egnethedskravet følger af § 57, stk. 1, hvorefter medlemmer af ledelsen til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. § 57, stk. 1-8, indeholder bl.a. reglerne om, at Finanstilsynet påser om kravene i § 57, stk. 1-3, er opfyldt og træffer afgørelse herom, samt regler om betinget godkendelse, oplysningspligten, hvis forholdene ændrer sig m.v.

Det foreslås i § 57 i lov om investeringsforeninger m.v. at indsætte et nyt *stk. 9*, hvorefter stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse for personer omfattet af de foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4.

Det foreslåede vil medføre, at § 57, stk. 1-3, fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for personer, der efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, er udpeget til at fastlægge en investeringsforenings forretningsadfærd, eller efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 4, er udpeget til at fastlægge en SIKAV's forretningsadfærd.

Kravene i § 57, stk. 1-3, vil indebære, at personerne udpeget efter de foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4, til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, og til enhver tid skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at personer udpeget efter de foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Personen må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at personer udpeget efter de foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4, ikke på grund af sin økonomiske situation eller via en virksomhed, som vedkommende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, må have påført eller påføre forvalteren eller de fonde, som forvalteren forvalter, tab eller risiko for tab.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at personer udpeget efter de foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4, ikke må have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at når en person tiltræder sin stilling, efter de foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4, som den der fastlægger en investeringsforening eller SIKAV's forretningsadfærd, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 57, stk. 1-3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride stillingen i den pågældende virksomhed.

Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i § 57, stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen, jf. § 57, stk. 5.

Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til stillingen, jf. de foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Ved vurderingen af, om personen lever op til kravene i § 57, stk. 1-3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Personerne vil derudover være omfattet af forpligtelsen i § 57, stk. 7, til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 3 i forbindelse med deres indtræden i forvalterens virksomhed og forhold som nævnt i stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

De foreslåede ændringer vil implementere dele af artikel 2, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsstyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer artikel 29, stk. 1, 2. afsnit, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Til nr. 7 (§ 147, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 147, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at en afdeling højst må investere sin formue i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern inden for en række grænser oplistet i nr. 1-4.

Det fremgår af den gældende § 147, stk. 1, nr. 1, at grænsen er 5 pct. af afdelingens formue. Denne grænse kan dog

forhøjes til 10 pct., hvis den samlede værdi af investeringer, der overstiger 5 pct., ikke overstiger 40 pct. af afdelingens formue. Ved beregning af grænsen på 40 pct. medregnes de af nr. 2-4 omfattede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter ikke som investeringer, der overstiger 5 pct.

Det fremgår af de gældende § 147, stk. 1, nr. 2-4, hvilke grænser der gælder i særlige tilfælde som undtagelser til § 147, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 147, stk. 1, nr. 1, efter 2. pkt. som nyt punktum at indsætte »Grænsen på 40 pct. gælder ikke for indskud i eller transaktioner med afledte finansielle instrumenter med finansielle institutioner, der er underlagt tilsyn.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at grænsen på 40 pct. i § 147, stk. 1, nr. 1, ikke finder anvendelse ved indskud i eller transaktioner med afledte finansielle instrumenter med finansielle institutioner, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede ændring vil rette op på en manglende implementering af dele af artikel 52, stk. 2, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Den foreslåede ændring vil desuden implementere artikel 1, stk. 2, litra b, nr. i, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024, som ændrer indledningen i artikel 52, stk. 2, 1. afsnit, i UCITS-direktivet.

Til nr. 8 (§ 152, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 152, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at såfremt en afdeling anvender afledte finansielle instrumenter, som handles OTC, må modpartsrisikoen på kontraktmodparten ikke overstige 10 pct. af afdelingens formue, hvis modparten er et kreditinstitut, der opfylder betingelserne i § 141, stk. 1, eller 5 pct. af afdelingens formue i andre tilfælde.

Det foreslås at nyaffatte § 152, stk. 1, således, at såfremt en afdeling anvender afledte finansielle instrumenter i en transaktion, der ikke cleares centralt af en central modpart, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modpart og transaktionsregistre, eller som er anerkendt i henhold til samme forordnings artikel 25, må afdelingens risikoeksponering mod kontraktmodparten ikke overstige

1) 10 pct. af afdelingens formue, hvis modparten er et kreditinstitut, der opfylder betingelserne i § 141, stk. 1, eller

2) 5 pct. af afdelingens formue i andre tilfælde.

Den foreslåede ændring vil medføre, at transaktioner, der cleares af en central modpart (CCP), ikke fremover vil være underlagt grænserne for, hvor stor risikoeksponeringen mod kontraktmodparten må være i forbindelse med transaktioner med afledte finansielle instrumenter.

Risikoeksponeringen mod kontraktmodparten refererer til den samlede risiko, en afdeling har, når de indgår finansielle aftaler med en modpart, hvor der er risiko for, at modparten ikke kan opfylde sine forpligtelser.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 1, stk. 2, litra, a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994, som ændrer indledningen i artikel 52, stk. 1, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet).

Til nr. 9 (§ 172, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 172, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet kan påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en direktør inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 57, stk. 2 og 3, ikke kan bestride stillingen.

Det fremgår af den gældende § 172, stk. 3, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet kan påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiell lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 57, stk. 3, nr. 1.

Det foreslås i § 172, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., at der efter »direktør« indsættes », eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden,«.

Det foreslåede vil medføre, at ansatte, der fastlægger forretningsadfærden i en investeringsforening, jf. det foreslåede i § 9, stk. 1, nr. 4, vil blive omfattet af § 172, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt.

Det vil betyde, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en ansat, der fastlægger investeringsforeningens forretningsadfærd, jf. det foreslåede i § 9, stk. 1, nr. 4, inden for en af Finanstilsynet

fastsat frist, hvis denne efter § 57, stk. 2 og 3, ikke kan bestride stillingen.

Det vil også betyde, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en ansat, der fastlægger investeringsforeningens forretningsadfærd, jf. det foreslåede i § 9, stk. 1, nr. 4, når der er rejst tiltale mod den ansatte i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiell lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 57, stk. 3, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1 (1. pkt. i fodnoten til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Fodnoten til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder en opgørelse af de direktiver og forordninger, der er helt eller delvist gennemført i loven.

Det foreslås i 1. pkt. i fodnoten til lovens titel at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024« til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2023, EU-Tidende, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt clearede derivattransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024«.

Med dette lovforslag vil dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD) blive implementeret.

Med dette lovforslag vil også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder og om ophævelse af direktiv 2001/34/EF (herefter ændringsdirektiv 2024/2811) blive implementeret.

Slutteligt vil dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direk-

tiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner blive implementeret.

Fodnoten til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters titel foreslås derfor ændret.

Med den foreslåede ændring vil det dermed fremgå af fodnoten til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at loven vil implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024, som bl.a. ændrer i IFD, og dele af MVSD.

Til nr. 2 (§ 10, nr. 67, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 10 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, indeholder de centrale definitioner i loven.

En central modpart (CCP) er ikke i dag defineret som et selvstændigt begreb i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås i § 10, nr. 67, at definere en central modpart (CCP) i overensstemmelse med artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter EMIR) defineres en CCP, som en juridisk person, der intervenserer mellem modparterne i aftaler, som handles på et eller flere finansielle markeder, og bliver køber over for enhver sælger og sælger over for enhver køber.

Den foreslåede definition vil medføre, at det vil blive tydeligt, hvad der falder ind under begrebet centrale modparter.

Den foreslåede ændring vil implementere dele af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner. Denne indsætter et nyt artikel 3, stk. 1, nr. 34, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af

direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (herefter IFD).

Til nr. 3 (§ 26, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 26 stiller krav om og til aktiekapitalen i fondsmæglerselskaber, herunder om indbetaling, aktieklasser og sikkerhedsstillelse, ligesom den giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte egne regler.

Det følger af den gældende § 26, stk. 3, at deling af fondsmæglerselskabers aktiekapital i aktieklasser med forskellig stemmeværdi ikke kan finde sted.

Det foreslås, at § 26, stk. 3, ophæves.

Det foreslåede vil gøre det muligt for fondsmæglerselskaber at indføre en struktur med aktier med flere stemmer.

Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. sikre overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD). Artikel 3, stk. 1, 1. pkt., i MVSD indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at et selskab, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, har ret til at indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse af sine aktier til handel på en MHF. Artikel 3, stk. 2, i MVSD indebærer, at selskabet har ret til at indføre en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), inden det anmoder om optagelse til handel af sine aktier på en MHF.

Det foreslåede vil generelt medføre, at fondsmæglerselskaber i overensstemmelse med de almindelige selskabsretlige regler om aktieklasser kan indføre en MVS-struktur. Dermed fjernes det eksisterende danske forbud mod stemmeklasser helt og ikke kun i en grad, der sikrer overensstemmelse med MVSD.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 239, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af den gældende § 239, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at foretage nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at et

fondsmæglerselskab vil overtræde en række bestemmelser inden for 12 måneder.

Der findes ikke i dag regler, hvorefter Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti.

Det foreslås at indsætte et nyt § 239, stk. 2, hvorefter Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7 a i forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre. Kravet kan pålægges, hvis Finanstilsynet finder, at en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet får en beføjelse til pålægge et fondsmæglerselskab at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af clearingkonti. En for høj koncentrationsrisiko vil dermed kunne undgås, så risikoen for investeringsforeningen begrænses. Hvis man ikke følger et sådan påbud, vil det være muligt for Finanstilsynet at gøre brug af yderligere eller andre tiltag eksempelvis politianmeldelse.

Reglerne for clearingkonti fremgår af artikel 7 a i EMIR, hvorefter modparter, der er omfattet af clearingforpligtelsen i samme forordning, skal have mindst én aktiv konto hos en central modpart (CCP).

Finanstilsynet skal i hvert enkelt tilfælde, hvor bestemmelsen anvendes, konkret vurdere koncentrationsrisikoen, der opstår som følge af eksponeringer mod en central modpart.

Ændringen vil implementere artikel 3, stk. 5, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, som tilføjer artikel 39, stk. 2, litra n, i IFD.

Til nr. 5 (§ 246 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af bilag 1, afsnit B, nr. 5, til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at et investeringsselskab kan få tilladelse til at tilbyde investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende finansielle instrumenter som eksempelvis aktier.

Det gælder, at investeringsselskaber er forpligtiget til at handle ærligt, redeligt og professionelt og i investeringsselskabernes kunders bedste interesse. Der er i dag ikke fastsat rammer for, hvad dette indebærer med hensyn til indholdet i investeringsanalyser fra tredjeperson.

Det foreslås at indsætte en ny § 246 a, hvorefter Finanstilsynet kan udstede advarsler for at informere offentligheden om, at udstedersponsorerede analyser ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser. Det gælder hvor analyser, der er betegnet som udstedersponsorerede analyser, og som distribueres af et investeringsselskab, ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet kan advare offentligt om udstedersponsorerede analyser distribueret fra et investeringsselskab, som ikke lever op til EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser. Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder og om ophævelse af direktiv 2001/34/EF indføres der således bestemmelser om, at udstedersponsorerede analyser skal udarbejdes i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset.

ESMA udarbejder i den forbindelse reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge dette EU-adfærdskodeks for udstedersponsorerede analyser. Dette adfærdskodeks skal fastsætte standarder for uafhængighed og objektivitet og præcisere procedurer og foranstaltninger til effektiv identifikation, forebyggelse og offentliggørelse af interessekonflikter.

For at sikre, at udstedersponsorerede analyser, der er betegnet som sådanne, udarbejdes i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser, vil Finanstilsynet med implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 skulle kontrollere, at investeringsselskaber, der udarbejder eller distribuerer sådanne analyser, har indført organisatoriske ordninger til at sikre en sådan overholdelse.

Overholder et investeringsselskab ikke dette foreslåede EU-adfærdskodeks, vil Finanstilsynet kunne suspendere distributionen af analyserne og dertil kunne advare offentligheden om, at de udstedersponsorerede analyser på trods af deres betegnelse ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser.

Den foreslåede ændring vil implementere dele af artikel

1, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, som indsætter litra x i artikel 69, stk. 2, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Til § 5

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om forsikringsvirksomhed)

Fodnoten til lov om forsikringsvirksomhed indeholder en opregning af de direktiver, som helt eller delvist er gennemført i loven.

Det følger bl.a. af fodnoten, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet).

I den oprindelige hovedlov nr. 718 af 13. juni 2023 blev Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder fejlagtigt indsat i fodnoten til lovens titel to gange.

Det foreslås i *fodnoten* til lovens titel, at »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1,« udgår, at »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, nr. L 333, side 153-163«, og at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af

det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

Første del af den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 kun fremgår én gang af fodnoten til lovens titel, og formålet er at sikre en korrekt affattet fodnote.

Den foreslåede ændring af fodnoten vil endvidere medføre, at der indsættes en henvisning til implementeringen af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor. Denne henvisning tilføjes, idet lovforslaget vil implementere dele af artikel 2, stk. 1, i direktivet, der vedrører ændringer til artikel 41, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Direktivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DORA-forordningen).

Med lovforslaget vil dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD), blive implementeret. Fodnoten til lov om forsikringsvirksomheds titel foreslås derfor ændret.

Med den sidste del af ændringen til fodnoten til lovens titel vil det dermed også fremgå af fodnoten til lov om forsikringsvirksomhed, at loven vil implementere dele af MVSD.

Til nr. 2 (§ 40, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 40 i lov om forsikringsvirksomhed stiller krav til aktiekapitalen i forsikringssselskaber, herunder for indbetaling, aktieklasser og sikkerhedsstillelse, ligesom den giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte egne regler.

Det følger af § 40, stk. 2, at i forsikringsselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted.

Det foreslås i § 40, stk. 2, at der efter »sted« indsættes », jf. dog stk. 3«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det nye stk. 3, jf. lovforslaget § 5, nr. 3, hvor adgangen til at have strukturer med aktier med flere stemmer udvides, og hvor de tidligere stk. 3 og 4 bliver stk. 4 og 5.

Til nr. 3 (§ 40 stk. 3, lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 40 i lov om forsikringsvirksomhed stiller krav til aktiekapitalen i forsikringsselskaber, herunder for indbetaling, aktieklasser og sikkerhedsstillelse, ligesom den giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte egne regler.

Det følger af den gældende § 40, stk. 2, at i forsikringsselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted.

Det foreslås at indsatte et nyt *stk. 3*, hvorefter forsikringsselskaber, der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en multilateral handelsfacilitet (MHF).

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 3, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD). Artikel 3, stk. 1, 1. pkt., i MVSD indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at et selskab, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, har ret til at indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse af sine aktier til handel på en MHF. Artikel 3, stk. 2, i MVSD indebærer, at selskabet har ret til at indføre en MVS-struktur, inden det anmoder om optagelse til handel af sine aktier på en MHF.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forsikringsselskaber under nærmere betingelser kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af sine aktier på en MHF.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 132, stk. 1, nr. 8, i lov om forsikringsvirksomhed)

§ 132, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter krav om, at et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Dette inkluderer bl.a. betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området efter § 132, stk. 1, nr. 8.

§ 132, stk. 1, implementerer bl.a. artikel 41, stk. 4, i Solvens II.

Det foreslås i § 132, stk. 1, nr. 8, at efter »it-området« indsættes »og for gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger navnlig hvad angår net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DORA-forordningen).

DORA-forordningen fastsætter ensartede krav til sikkerheden i de net- og informationssystemer, der understøtter finansielle enheders forretningsprocesser. DORA-forordningen finder direkte anvendelse på gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, men ikke på gruppe 2-forsikringsselskaber. Gruppe 2-forsikringsselskaber skal have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området i overensstemmelse med de nærmere regler fastsat i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. udstedt i medfør af bl.a. § 132, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Ved net- og informationssystem forstås efter § 2, nr. 1, i lov om net- og informationssikkerhed for domænenavnsystemer og visse digitale tjenester a) elektronisk kommunikationsnet i form af radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur, der anvendes til formidling af tjenester, b) enhver anordning eller gruppe af indbyrdes forbundne eller beslægtede anordninger, hvoraf en eller flere ved hjælp af et program udfører automatisk behandling af digitale data, eller c) digitale data, som lagres, behandles, fremfindes eller overføres af elementer i litra a og b med henblik på deres drift, brug, beskyttelse og vedligeholdelse.

Bestemmelsen vil implementere dele af artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af

14. december 2022, der er et folgedirektiv til DORA-forordningen, der ændrer i artikel 41, stk. 4, i Solvens II.

Finanstilsynet er udpeget som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af DORA-forordningen, jf. § 259 i lov om forsikringsvirksomhed.

DORA-forordningen har fundet anvendelse siden den 17. januar 2025.

Til nr. 5 (§ 168, 1. pkt., og § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 168, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, at der er truffet afgørelse efter § 167, stk. 1, kan Finanstilsynet indgå aftale med tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 217, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014.

Det følger af § 169, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet i fællesskab med andre relevante tilsynsmyndigheder skal indhente udtalelse fra koncernen, inden der træffes afgørelse om, hvilken af flere medlemsstaters tilsynsmyndigheder der er koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i de særlige tilfælde omfattet af artikel 247, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014.

Det følger af § 169, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at hvis Finanstilsynet er udpeget som koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), påhviler det Finanstilsynet at meddele en begrundet afgørelse til koncernen og tilsynskollegiet i tilfælde, hvor Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel 247, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014.

I den oprindelige hovedlov nr. 718 af 13. juni 2023 blev ordet direktiv fejlagtig indsat i § 168, 1. pkt., og § 169, stk.

1, 1. pkt., og stk. 2, i henvisningen til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014.

Det foreslås i § 168, 1. pkt., og § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, at ændre »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014« til »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014«.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at § 168, 1. pkt., og § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, er korrekt affattet.

Den foreslåede ændring vil medføre korrekt henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014. Der rettes op på en sproglig fejl.

Til nr. 6 (§ 322 i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 40, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget, herunder regler om indløsning og erhvervelse af egne udstedte instrumenter for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber.

Det følger af § 322 i lov om forsikringsvirksomhed, at regler fastsat i medfør af § 1, stk. 3, 2. pkt., § 6, § 13, stk. 6, § 18, stk. 1 og 3, § 19, stk. 2, § 20, stk. 3, § 21, stk. 6, §§ 37 og 42, § 43, stk. 2, 3, 7 og 9, § 56, § 56 a, § 60, stk. 4, § 60 a, stk. 2, § 61, stk. 9, § 64 b, stk. 4, § 65, stk. 2, § 70, stk. 6, § 71, stk. 2, § 72 b, stk. 6, § 77 i, § 108, stk. 6, § 126 b, stk. 5, § 126 c, stk. 6, § 126 e, stk. 5 og 6, § 126 g, stk. 2, § 128, stk. 2 og 3, § 128 a, § 143, stk. 1, nr. 1-3, § 167, stk. 6, § 175 b, stk. 10, § 181, stk. 1, § 183, stk. 6, § 188, stk. 3, § 192, 2. pkt., § 195, stk. 3, § 196, § 199, stk. 12 og 13, §§ 205 og 242, § 248, stk. 2, § 248 a, stk. 5, § 248 b, stk. 3, § 283, stk. 3, §§ 347 a, 371 og 372 a, § 373, stk. 4, 5 og 13, § 373 a, stk. 1, og § 417 b, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 3, § 20, stk. 2, § 27, stk. 3, § 29, stk. 4, § 30, stk. 7, § 40, stk. 4, §§ 60 og 66, § 67, stk. 2-4, § 70, stk. 2, § 71 a, § 74, stk. 4, § 77, stk. 2, § 87, stk. 2, § 95, stk. 6, § 96, stk. 2, § 109, stk. 5, § 132, stk. 2, § 134, stk. 6, § 139, stk. 5, § 152, § 153, stk. 5, § 154, stk. 6, § 155, stk. 7, § 157, stk. 2, § 158, stk. 4 og 5, § 160, stk. 2, § 161, § 162, nr. 1-3, § 164, stk. 3, § 166, stk. 10, § 172, stk. 1, § 185, stk. 3, § 189, stk. 4, § 190, § 193, stk. 13 og 14, §§ 196 og 218, § 219, stk. 6, § 223, stk. 5, § 224, stk. 3, § 225, stk. 2, §§ 301, 305 og 308, § 320, stk. 1, og § 332, stk. 6.

Der er endnu ikke udstedt en bekendtgørelse med hjemmel i § 40, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed. Der er derimod udstedt bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital

for gruppe 2-forsikringsselskaber og om opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber med hjemmel i § 13, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, som ved tilblivelsen af lov om forsikringsvirksomhed, blev videreført i § 40, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed. Bekendtgørelsen er fortsat i kraft i overensstemmelse med overgangsbestemmelsen i § 322 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås i § 322, at ændre »§ 40, stk. 4« til »§ 40, stk. 5«.

Forslaget er en konsekvens af, at der i lovforslagets § 5, nr. 3, foreslås indsat et nyt stk. 3 i § 40, som vil medføre, at det gældende stk. 4 bliver stk. 5.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 11, stk. 3, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvornår Finanstilsynet giver en virksomhed tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde.

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 3, nr. 3, at en af betingelserne for tilladelse er, når fastlæggelsen af forvalterens forretningsadfærd altid foretages af mindst to personer fra ledelsen af forvalteren.

Det foreslås, at nyaffatte § 11, stk. 3, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så det følger, at forvalteren har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, der fastlægger forvalterens forretningsadfærd, som er bosiddende i Den Europæiske Union, og som opfylder kravene i § 13, stk. 1-3, jf. § 13, stk. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forvalterens forretningsadfærd i form af forretningsmodel og strategiske beslutninger knyttet hertil, skal fastlægges af mindst to personer, som opfylder betingelserne i § 13, stk. 1-3, fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en forvalter af alternative investeringsfond. Personer, som fastlægger forvalterens forretningsadfærd, vil i praksis ofte være direktionsmedlemmer, bestyrelsesmedlemmer eller ansatte, som er en del af den faktiske ledelse.

Ændringen forventes i praksis at medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde vil have to fuldtidsansatte medlemmer af direktionen.

Egnethedskravet følger af § 13, stk. 1, hvorefter medlemmer

af ledelsen til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Udover kravene til egnethed kræves med stk. 2, at vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme og er hæderlig. Det indebærer bl.a. med stk. 3, at vedkommende ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelser af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning på en sådan måde, at overtrædelserne indebærer en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller stilling på en betryggende måde. Det indebærer også, at vedkommendes økonomiske situation enten personlige økonomiske situation eller ved ejerskab af virksomhed eller væsentlig indflydelse på kan påvirke forvalteren negativt. Desuden må vedkommende ikke have udvist eller udvise en adfærd, der giver grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på en forsvarlig måde.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at de to personer, som udpeges til at fastlægge forvalterens forretningsadfærd, jf. § 11, stk. 3, nr. 3, vil skulle være ansat på fuld tid.

Fuld tid forstås som det antal timer, der er kutyme i branchen for en fuldtidsansat at være ansat til.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at de to personer, som udpeges til at fastlægge en forvalters forretningsadfærd, jf. § 11, stk. 3, nr. 3, vil skulle være bosiddende i Den Europæiske Union.

Bosiddende i Den Europæiske Union skal forstås i den forstand, at de har deres sædvanlige opholdssted i Den Europæiske Union.

De foreslåede ændringer vil implementere dele af artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer artikel 8, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (herefter FAIF-direktivet).

Til nr. 2 (§ 13, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 13, stk. 1-3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en forvalter af alternative investeringsfond. Disse krav er også kaldet fit and proper-krav. Egnethedskravet følger af §

13, stk. 1, hvorefter medlemmer af ledelsen til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. § 13, stk. 4-8, indeholder bl.a. reglerne om, at Finanstilsynet påser om kravene i § 13, stk. 1-3, er opfyldt og træffer afgørelse herom, samt regler om betinget godkendelse, oplysningspligten, hvis forholdene ændrer sig m.v.

Det foreslås i § 13, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at indsætte et nyt *stk. 9*, hvorefter stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse på personer omfattet af § 11, stk. 3, nr. 3.

Det foreslåede vil medføre, at de personer, som fastlægger en forvalters forretningsadfærd efter det foreslåede § 11, stk. 3, nr. 3, vil skulle opfylde alle kravene i § 13, stk. 1-8.

Med det foreslåede § 13, stk. 9, vil § 13, stk. 1-8, udvides, til også at gælde for personer uden for direktionen og bestyrelsen, hvis der udpeges personer uden for direktionen og bestyrelsen til at fastlægge forvalterens forretningsadfærd.

Det foreslåede vil medføre, at § 13, stk. 1-3, fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for personer, der efter § 11, stk. 3, nr. 3, er udpeget til at fastlægge forvalterens forretningsadfærd. Kravene indebærer, at personerne udpeget efter § 11, stk. 3, nr. 3, til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, og til enhver tid skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at personer udpeget efter § 11, stk. 3, nr. 3, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Personen må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at personer udpeget efter § 11, stk. 3, nr. 3, ikke på grund af sin økonomiske situation eller via en virksomhed, som vedkommende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, må have påført eller påføre forvalteren eller de fonde, som forvalteren forvalter, tab eller risiko for tab.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at personer, udpeget, jf. § 11, stk. 3, nr. 3, ikke må have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at inden en person, jf. § 11, stk. 3, nr. 3, indtræder i stillingen, som den der fastlægger en forvalters forretningsadfærd, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 13, stk. 1-3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride stillingen i den pågældende virksomhed.

Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i § 13, stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen, jf. § 13, stk. 5.

Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til stillingen, jf. § 11, stk. 3, nr. 3, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen lever op til kravene i stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Personerne, der fastlægger forvalterens forretningsadfærd, vil være omfattet af forpligtelsen i stk. 8, til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 3 i forbindelse med deres indtræden i forvalterens virksomhed og forhold som nævnt i stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

De foreslåede ændringer vil implementere dele af artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer artikel 8, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (herefter FAIF-direktivet).

Til nr. 3 (§ 98 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 98 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. omhandler, at en forvalter med tilladelse med registreret hjemsted i Danmark, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde, som ikke er fra et EU/EØS-land m.v., til professionelle investorer i Danmark eller et EU/EØS-land m.v., skal opfylde alle lovens krav samt regler udstedt i medfør af loven med undtagelse af reglerne i kapitel 13 og 14. Det fremgår af § 192, stk. 3, i lov om forvaltere af

alternative investeringsfonde m.v., at bestemmelsen sættes i kraft af ministeren. Dette er ikke sket endnu.

§ 98 vil implementere artikel 35, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltelse af alternative investeringsfonde (herefter FAIF-direktivet). Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen for at implementere dele af artikel 1, stk. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer artikel 35, stk. 2, litra b og c, i FAIF-direktivet. Det medfører ændringer i den nuværende bestemmelses nr. 2 og 3, men fordi bestemmelsen endnu ikke er sat i kraft, er det nødvendigt at nyaffatte bestemmelsen helt.

Det foreslås således at videreføre den gældende § 98, 1. pkt., hvorefter en forvalter med tilladelse med registreret hjemsted i Danmark, der ønsker at markedsføre andele i de i § 97 nævnte fonde til professionelle investorer i Danmark, et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal opfylde alle lovens krav samt regler udstedt i medfør af loven med undtagelse af reglerne i kapitel 13 og 14.

Det foreslås i nr. 1, at der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond, jf. § 97, nr. 1, eller masterfonden for feederfonden, jf. § 97, nr. 2, har sit registrerede hjemsted, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder bl.a. at overvåge systemiske risici.

Betingelsen er en videreførelse af den nuværende bestemmelse.

Det foreslås i nr. 2, at det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, ikke må være identificeret som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Denne betingelse er nyaffattet og vil medføre, at en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter inden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark med markedsføringspas, ikke må være etableret i et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af

det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (herefter hvidvaskdirektivet).

Det foreslås endelig som den tredje betingelse i nr. 3, at det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Betingelsen er en delvis videreførelse af den nuværende bestemmelse, hvor alene den sidste del er ny og vil implementere dele af artikel 1, stk. 14, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 35, stk. 2, litra c, i FAIF-direktivet.

Det foreslåede nr. 3 vil medføre, at en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter inden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark med markedsføringspas, ikke må være etableret i et land, der anses for ikke at være samarbejdsvillig på skatteområdet.

Den foreslåede § 98 skal sikre, at den information, som er nødvendig for at føre et effektivt tilsyn med forvalteren og den markedsførte fond, er til stede. Derudover skal reglen sikre, at de oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med skattemyndighedernes arbejde samt andet myndighedsarbejde, der involverer et behov for information om finansielle transaktioner og formuer, udveksles.

Efter § 192, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastsætter erhvervs- og vækstministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af den oprindelige § 98. Det skyldes, at artikel 66, stk. 3, jf. artikel 67, stk. 6, i FAIF-direktivet fastslår, at direktivets artikel 35 og 37-41 først skal sættes i kraft efter, at EU-Kommissionen har udstedt en delegeret retsakt, der fastsætter datoen for, hvornår de nævnte artikler skal finde anvendelse. Det foreslås igen, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 98. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 15, stk. 13.

Til nr. 4 (§ 117 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 117 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. omhandler de nødvendige supplerende betingelser, der skal være opfyldt for, at Finanstilsynet kan meddele en for-

valter med registreret hjemsted i et tredjeland tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Det fremgår af § 192, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at bestemmelsen sættes i kraft af ministeren. Dette er ikke sket endnu.

§ 117 vil implementere dele af artikel 37 og 40 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (herefter FAIF-direktivet). Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen for at implementere dele af artikel 1, stk. 16, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer artikel 37, stk. 7, litra e og f, samt indsætter et nyt afsnit til artikel 37, stk. 7, i FAIF-direktivet. Det medfører ændringer i den nuværende bestemmelses nr. 2 og 3, samt et nyt stk. 2, men fordi bestemmelsen endnu ikke er sat i kraft, er det nødvendigt at affatte bestemmelsen på ny.

Det foreslås at videreføre den gældende § 117, stk. 1, nr. 1, hvorefter der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet, de kompetente myndigheder i de berørte alternative investeringsfondes hjemlande og tilsynsmyndighederne i det land, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, der sikrer en effektiv udveksling af oplysninger, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

Det foreslåede § 117, stk. 1, nr. 1, vil medføre, at det er en betingelse for, at Finanstilsynet kan meddele en forvalter med registreret hjemsted i et tredjeland tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, at der er indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet, de kompetente myndigheder i de berørte alternative investeringsfondes hjemlande og tilsynsmyndighederne i det land, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted. Samarbejdsaftalerne skal sætte Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici. Det er en forudsætning for, at samarbejdsaftalerne kan påberåbes af forvalteren, at aftalerne sikrer en udveksling af oplysninger, der sætter Finanstilsynet i stand til at kunne udføre sine opgaver i henhold til denne lov. Vurderingen af aftalerne foretages af Finanstilsynet, når forvalteren søger om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Det forhold, at en aftale én gang er indgået, udelukker ikke, at Finanstilsynet kan anlægge den vurdering, at aftalen i praksis ikke har vist sig tilstrækkelig effektiv, hvorefter tilsynet vil kunne nægte yderligere forvaltere tilladelse med baggrund i de samme samarbejdsaftaler.

Det foreslåede § 117, stk. 1, nr. 1, vil implementere artikel

37, stk. 7, litra d, og artikel 40, stk. 2, litra a, i FAIF-direktivet.

Det foreslås i § 117, stk. 1, nr. 2, at det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, ikke må være identificeret som værende et højrisikoland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Denne betingelse er nyaffattet og vil medføre, at det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, ikke må være identificeret som værende et højrisikoland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (herefter hvidvask-direktivet).

Det foreslåede § 117, stk. 1, nr. 2, vil implementere dele af artikel 1, stk. 16, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 37, stk. 7, litra e, i FAIF-direktivet.

Det foreslås i § 117, stk. 1, nr. 3, at det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, skal have indgået en aftale med Danmark, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Det foreslåede § 117, stk. 1, nr. 3, vil medføre, at en forvalter af en alternativ investeringsfond, ikke må være etableret i et land, der anses for ikke at være samarbejdsvillig på skatteområdet. Det skal ses i lyset af EU-medlemsstaternes fælles indsats vedrørende ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Betingelsen er en delvis videreførelse af den nuværende bestemmelse, hvor alene den sidste del er ny og vil implementere dele af artikel 1, stk. 16, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 37, stk. 7, litra f, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende § 117, stk. 1, nr. 4, hvorefter Finanstilsynets tilsynsopgaver ifølge denne lov hverken forhindres af et tredjelandes love eller administrative bestemmelser, som forvalteren er underlagt, eller af begrænsninger i de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, som gælder for det pågældende tredjeland tilsynsmyndigheder.

Det foreslåede stk. 1, nr. 4, vil medføre, at Finanstilsynets effektive gennemførelse af sine tilsynsopgaver i henhold til loven ikke må forhindres af et tredjelandes love eller administrative bestemmelser, som forvalteren er underlagt, eller af begrænsninger i de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, som gælder for de pågældende tredjelandes tilsynsmyndigheder.

Det foreslåede stk. 1, nr. 4, vil implementere artikel 37, stk. 7, litra g, i FAIF-direktivet.

Det foreslås i § 117, stk. 2, at identificeres det tredjeland, hvor en forvalter med tilladelse efter stk. 1, har sit registrerede hjemsted, som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. stk. 1, nr. 2, eller tilføjes det til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. stk. 1, nr. 3, efter meddelelse af tilladelse, skal forvalteren inden for en passende frist træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen for så vidt angår de alternative investeringsfonde, den forvalter, under behørig hensyntagen til investorernes interesser. Denne periode må ikke være længere end to år.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at hvis tredjelandet, som en forvalter er etableret i, efter at have fået tilladelse, bliver tilføjet som højrisikoland efter det foreslåede stk. 1, nr. 2, eller ikkesamarbejdsvillig skattejurisdiktion efter det foreslåede stk. 1, nr. 3, skal tredjelandet træffe foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen. De foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen, skal være gennemført inden for to år.

Det foreslåede stk. 2 vil implementere artikel 1, stk. 16, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt afsnit til artikel 37, stk. 7, i FAIF-direktivet.

Efter § 192, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastsætter erhvervs- og vækstministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af den oprindelige § 117. Det skyldes, at artikel 66, stk. 3, jf. artikel 67, stk. 6, i FAIF-direktivet fastslår, at direktivets artikel 35 og 37-41 først skal sættes i kraft efter, at EU-Kommissionen har udstedt en delegeret retsakt, der fastsætter datoen for, hvornår de nævnte artikler skal finde anvendelse. Det foreslås igen, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 117. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 15, stk. 13.

Til nr. 5 (§ 128 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 128 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde

m.v. indeholder regler for de tilfælde, hvor en forvalter med registreret hjemsted i et tredjeland, som har fået tildelt Danmark som referenceland, ønsker at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond i et EU/EØS-land m.v. til professionelle investorer.

§ 128 vil implementere dele af artikel 39 og 40 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (herefter FAIF-direktivet). Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen for at implementere dele af artikel 1, stk. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer artikel 40, stk. 2, 1. afsnit, litra b og c, i FAIF-direktivet. Det medfører ændringer i den nuværende bestemmelses stk. 2, nr. 2 og 3, men fordi bestemmelsen endnu ikke er sat i kraft, er det nødvendigt af nyaffatte bestemmelsen helt.

Det foreslås at videreføre den gældende § 128, stk. 1, hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, som har fået tildelt Danmark som referenceland, og som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til § 11, jf. § 116, der ønsker at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond som forvalteren forvalter, til professionelle investorer i Danmark eller et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indgive en skriftlig anmeldelse herom til Finanstilsynet for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren planlægger at markedsføre. Anmeldelsen skal udfærdiges på et sprog, der er gængs i den internationale finansverden. Det kan f.eks. være engelsk. Det valgte sprog skal således kunne læses af modtager.

Samtlige forvaltere, der har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til FAIF-direktivet, har et såkaldt »markedsføringspas«, dog skal dette for forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland ses i lyset af de overgangsregler, der gælder herom. Det vil sige, at tilladelsen til at forvalte alternative investeringsfonde giver forvalteren ret til at markedsføre andele til professionelle investorer i alle EU/EØS-lande m.v. på nærmere angivne vilkår. Hermed er det hensigten, at FAIF-direktivet skal styrke kapitalens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser i det indre marked.

Markedsføringspasset gælder kun markedsføring til professionelle investorer. Hermed er det en afgørende forskel i FAIF-direktivet, om markedsføringen sker til professionelle eller detailinvestorer, jf. definitionen i § 3, stk. 1, nr. 39 og 42, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde

m.v. FAIF-direktivet følger den sædvanlige definition af en detailkunde i henhold til EU-retten.

Markedsføring til detailinvestorer følger nationale regler, hvorfor forvaltere ikke har et retskrav efter FAIF-direktivet på at kunne markedsføre sig til private investorer. Dog må andre EU/EØS-lande m.v. ikke forskelsbehandle alternative investeringsfonde fra EU/EØS-landes m.v. markedsføring til detailinvestorer.

Den foreslåede § 128 implementerer markedsføringspasset for forvaltere fra tredjelande. Det foreslåede stk. 1 vedrører således en forvalter med registreret hjemsted i et tredjeland, der har fået tildelt Danmark som referenceland, og som har fået tilladelse af Finanstilsynet. Bestemmelsen vedrører det tilfælde, at forvalteren ønsker at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond i et EU/EØS-land m.v. til professionelle investorer. Det foreslåede stk. 1 foreskriver, at forvalteren skal indgive en anmeldelse til Finanstilsynet herom for hver fond, forvalteren planlægger at markedsføre i et EU/EØS-land m.v. De oplysninger, som forvalteren skal indgive, følger af det foreslåede stk. 4, såfremt markedsføringen af fonden skal ske i Danmark og det foreslåede stk. 7, såfremt markedsføringen af fonden skal ske i et andet EU/EØS-land m.v. Anmeldelsen skal udfærdiges på et sprog, der er gængs i den internationale finansverden. Det kan f.eks. være engelsk.

Den foreslåede § 128, stk. 1, vil implementere artikel 39, stk. 2 og 4, og artikel 40, stk. 3 og 5, i FAIF-direktivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at er den alternative investeringsfond, som forvalteren ønsker at markedsføre i henhold til stk. 1, fra et tredjeland, skal følgende betingelser være opfyldt:

1) Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond er etableret, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

2) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

3) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og

som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Bestemmelsen vil medføre, at hvis den alternative investeringsfond, som forvalteren ønsker at markedsføre i henhold til stk. 1, er fra et tredjeland, dvs. ikke er etableret i et EU/EØS-land m.v., skal tre betingelser være opfyldt.

Den foreslåede betingelse i *nr. 1* er en videreførelse af den nuværende bestemmelse og vil medføre at det er en betingelse, at der er indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond er etableret, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

Den foreslåede betingelse i *nr. 2* er nyaffattet og vil medføre, at en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter uden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark med markedsføringspas, ikke må være etableret i et højrisikotredjeland, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Den foreslåede betingelse i *nr. 3* vil medføre, at en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter uden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark med markedsføringspas, ikke må være etableret i et land, der anses for ikke at være samarbejdsvillig på skatteområdet.

Det foreslåede nr. 3 er en delvis videreførelse af den nuværende bestemmelse, hvor alene den sidste del er ny og vil implementere dele af artikel 1, stk. 17, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 40, stk. 2, 1. afsnit, litra c, i FAIF-direktivet.

Det foreslåede stk. 2 vil implementere artikel 40, stk. 2, litra a-c, i FAIF-direktivet, og dele af artikel 1, stk. 17, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 40, stk. 2, 1. afsnit, litra b og c, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 3*, som pålægger forvalteren, der ønsker at markedsføre en alternativ investeringsfond i Danmark efter stk. 1, at vedlægge den dokumentation og de oplysninger, der fremgår af det foreslåede stk. 3, nr. 1-7.

Det foreslås i *nr. 1*, at anmeldelsen skal omfatte en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre og oplysning om, hvor fondene er etableret. Det foreslås i *nr. 2*, at anmeldelsen skal vedlægges hver fonds regler eller vedtægter. Det foreslås i *nr. 3*, at anmeldelsen skal indeholde en angivelse af hver fonds depositar. Det foreslås i *nr. 4*, at anmeldelsen skal indeholde en beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer. Det foreslås i *nr. 5*, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om, hvor master-fonden er etableret, hvis en af fondene er en feeder-fond. Det foreslås i *nr. 6*, at anmeldelsen skal indeholde eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre. Det foreslås i *nr. 7*, at anmeldelsen skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i fonden markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at levere investeringsydelser i forbindelse med fonden.

Det foreslåede stk. 3 vil implementere artikel 39, stk. 2, 2. afsnit, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 4*, hvorefter Finanstilsynet senest 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse om markedsføring i Danmark i henhold til stk. 1, skal give forvalteren meddelelse om, hvorvidt forvalteren kan påbegynde markedsføringen af den eller de alternative investeringsfonde i Danmark. Afslag på markedsføring må kun meddeles, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren i øvrigt ikke overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Forvalteren kan påbegynde markedsføring af den alternative investeringsfond i Danmark fra den dato, hvor Finanstilsynet har underrettet forvalteren om, at markedsføring kan påbegyndes.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet har en frist på 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse til at meddele forvalteren, om denne kan påbegynde den ønskede markedsføring i Danmark. Finanstilsynet vil kun kunne give afslag, hvis Finanstilsynet vurderer, at forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke er i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven. Det samme kan Finanstilsynet, hvis forvalteren i øvrigt ikke overholder loven og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslåede stk. 4 vil implementere artikel 39, stk. 3, og artikel 40, stk. 4, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 5*, hvorefter Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, at forvalteren har fået

tilladelse til at markedsføre andele i den alternative investeringsfond i Danmark. Er fonden fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder.

Det foreslåede stk. 5 vil implementere artikel 40, stk. 4, 2. afsnit, og artikel 39, stk. 6, 2. afsnit.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 6*, som fastslår hvilken dokumentation og oplysninger, som skal vedlægges anmeldelsen, når den alternative investeringsfond ønskes markedsført i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *nr. 1*, at anmeldelsen skal omfatte en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre og oplysning om, hvor fondene er etableret. Det foreslås i *nr. 2*, at anmeldelsen skal vedlægges hver fonds regler eller vedtægter. Det foreslås i *nr. 3*, at anmeldelsen skal indeholde en angivelse af hver fonds depositar. Det foreslås i *nr. 4*, at anmeldelsen skal indeholde en beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer. Det foreslås i *nr. 5*, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om, hvor master-fonden er etableret, hvis en af fondene er en feederfond. Det foreslås i *nr. 6*, at anmeldelsen skal indeholde eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre. Det foreslås i *nr. 7*, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om den eller de medlemsstater, hvor forvalteren har til hensigt at markedsføre andele til professionelle investorer for hver fond. Det foreslås i *nr. 8*, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at markedsføre fonde og eventuelle oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i hver fond markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at levere investeringsydelser i forbindelse med fonden.

Det foreslåede stk. 6 vil implementere artikel 39, stk. 4, og artikel 40, stk. 5, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet senest 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse om markedsføring i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som opfylder betingelserne i stk. 6, skal fremsende anmeldelsen til de kompetente myndigheder i det land, hvor det er hensigten, at den alternative investeringsfond skal markedsføres. Finanstilsynet fremsender kun anmeldelsen, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond

er i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør heraf, og forvalteren i øvrigt overholder loven og regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet vedlægger en erklæring om, at forvalteren har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde med en investeringsstrategi, som den pågældende alternative investeringsfond følger.

Det foreslåede stk. 7 vil implementere artikel 39, stk. 5, og artikel 40, stk. 6, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 8*, som angiver, at når Finanstilsynet har sendt anmeldelsen til de kompetente myndigheder i værtslandet, jf. stk. 7, underretter Finanstilsynet straks forvalteren om fremsendelsen. Forvalteren kan påbegynde markedsføringen af den alternative investeringsfond i værtslandet efter at have modtaget denne underretning.

Det foreslåede stk. 8 vil implementere artikel 39, stk. 3, 1. afsnit, 3. pkt., og artikel 40, stk. 4, 1. afsnit, 3. pkt., i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 9*, hvorefter Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om at forvalteren kan påbegynde markedsføring af andele i den alternative investeringsfond i værtslandet, jf. det foreslåede stk. 8. Er fonden fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndighed.

Det foreslåede stk. 9 vil implementere artikel 39, stk. 3, 2. afsnit, og artikel 40, stk. 7, 2. afsnit, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 10*, hvorefter forvalteren skriftligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der sker væsentlige ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til det foreslåede stk. 3 eller 6. For planlagte ændringer skal underretningen ske senest 1 måned inden, ændringerne iværksættes. Uforudsete ændringer skal meddeles til Finanstilsynet straks efter, at ændringen har fundet sted.

Det foreslåede stk. 10 vil implementere artikel 39, stk. 9, 1. afsnit, og artikel 40, stk. 10, 1. afsnit, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 11*, som angiver, at medfører de planlagte ændringer, at forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere vil overholde denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, kan Finanstilsynet påbyde forvalteren, at denne ikke må iværksætte ændringerne. Finanstilsynet skal meddele forvalteren

dette straks efter modtagelse af meddelelsen i det foreslåede stk. 10.

Det foreslåede stk. 11 vil implementere artikel 39, stk. 9, 2. afsnit, og artikel 40, stk. 10, 2. afsnit, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 12*, som angiver, at iværksættes en planlagt ændring på trods af Finanstilsynets meddelelse efter det foreslåede stk. 11, eller hvis der har fundet en uforudset ændring sted, hvorved forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren på anden måde ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt forbyde markedsføring af den alternative investeringsfond eller inddrage forvalterens tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, jf. § 17.

Det foreslåede stk. 12 vil implementere artikel 39, stk. 9, 3. afsnit, og artikel 40, stk. 10, 3. afsnit, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 13*, som angiver, at er de meddelte ændringer ikke i strid med reglerne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, underretter Finanstilsynet straks Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, hvis ændringerne vedrører ophør af markedsføring af visse alternative investeringsfonde eller markedsføring af yderligere fonde, og, hvis det er relevant, de kompetente myndigheder i de værtslande, hvor fondene markedsføres.

Det foreslåede stk. 13 vil implementere artikel 39, stk. 9, 4. afsnit, og artikel 40, stk. 10, 4. afsnit, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at videreføre den gældende *stk. 14*, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om formen og indholdet af anmeldelser efter det foreslåede stk. 1 og formen for den skriftlige underretning, som forvalteren skal indsende efter stk. 10.

Denne foreslåede hjemmelsbestemmelse i stk. 14 er indsat med henblik på, at Finanstilsynet kan udstede regler, der gennemfører regler, som EU-Kommissionen forventes at udstede vedrørende formen af underretningen, jf. artikel 39, stk. 10, og artikel 40, stk. 16, i FAIF-direktivet.

Efter § 192, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastsætter erhvervs- og vækstministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af den oprindelige § 128. Det skyldes, at artikel 66, stk. 3, jf. artikel 67, stk. 6, i FAIF-direktivet fastslår, at direktivets artikel 35 og 37-41 først skal sættes i kraft efter, at EU-Kommissionen har udstedt en delegeret retsakt, der fastsætter datoen for, hvornår de

nævnte artikler skal finde anvendelse. Det foreslås igen, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 128. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 15, stk. 13.

Til nr. 6 (§ 168, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 168, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen i en forvalter inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2 og 3, ikke kan bestride stillingen.

Det foreslås i § 168, stk. 1, i lov om alternative investeringsfonde m.v., at der efter »direktionen« indsættes », eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden,«.

Det foreslåede vil medføre, at ansatte, der fastlægger forretningsadfærden i forvalteren i form af forretningsplan og strategiske beslutninger knyttet hertil, jf. det foreslåede i § 11, stk. 3, nr. 3, vil blive omfattet af § 168, stk. 1, hvorved Finanstilsynet kan afsætte vedkommende under visse forudsætninger.

Finanstilsynet vil med det foreslåede have mulighed for at påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen eller en ansat, der fastlægger forvalterens forretningsadfærd, hvis vedkommende ikke kan bestride stillingen i henhold til § 13, stk. 2 og 3. Det vil sige, hvis vedkommende ikke længere er tilstrækkelig hæderlig.

Til nr. 7 (§ 168, stk. 3, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 168, stk. 3, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen, når der er rejst tiltale mod medlemmet af direktionen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 3, nr. 1.

Det foreslås at nyaffatte § 168, stk. 3, 1. pkt., således, at Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen, eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 3, nr. 1.

Det foreslåede vil medføre, at ansatte, der fastlægger forretningsadfærden i forvalteren, jf. det foreslåede i § 11, stk. 3, nr. 3, vil blive omfattet af § 168, stk. 3.

Det foreslåede vil betyde, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte en ansat, der fastlægger forvalterens forretningsadfærd, jf. det foreslåede i § 11, stk. 3, nr. 3, når der er rejst tiltale mod den ansatte i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, som kompromitterer vedkommendes egnethed eller hæderlighed, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 3, nr. 1.

Til nr. 8 (§ 192, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 192 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er lovens ikrafttrædelsesbestemmelse. Det fremgår af § 192, stk. 3, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 97-108 og 111-129, § 181, stk. 6, og § 197, nr. 8.

Det foreslås i § 192, stk. 3, at ændre »§§ 97-108 og 111-129« til »§§ 97, 99-108, 111-116, 118-127 og 129«.

Det foreslåede vil medføre, at §§ 98, 117 og 128 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ikke længere fremgår af hovedlovens ikrafttrædelsesbestemmelse. Dette skyldes, at §§ 98, 117 og 128 med lovforslagets § 6, nr. 3-5, nyaffattes.

§§ 98, 117 og 128 foreslås nyaffattet som følge af at sikre korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), som ændrer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (herefter FAIF-direktivet).

Da §§ 98, 117 og 128 endnu ikke er sat i kraft, jf. § 192, stk. 3, er det nødvendigt at nyaffatte bestemmelserne helt.

Det foreslås i lovforslagets § 15, stk. 13, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 98, 117 og 128. Det skyldes, at artikel 66, stk. 3, jf. artikel 67, stk. 6, i FAIF-direktivet fastslår, at direktivets artikel 35 og 37-41 først skal sættes i kraft efter, at EU-Kommissionen har udstedt en delegeret retsakt, der fastsætter datoen for, hvornår de nævnte artikler skal finde anvendelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6, nr. 3-5, og § 15, stk. 13, og bemærkningerne hertil.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 27, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Den gældende § 27, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter bl.a., hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås at der i § 27, *stk. 1, 2. pkt.*, efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« indsættes », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

Formålet med det foreslåede er, at der indsættes en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (herefter ESG-vurderingsforordningen).

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiell virksomhed udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til bilag 3, punkt 1, i ESG-vurderingsforordningen. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også i markedsføringskommunikationen indsatte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 (herefter disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overens-

stemmelse med sektorlovgivning, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. ATP, jf. artikel 3, nr. 5, litra h, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen vil gennemføre artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 2 (§ 27, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Den gældende § 27, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter bl.a., hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås at i § 27, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »og regler udstedt i medfør heraf« til », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf«.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (herefter ESAP-forordningen) og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen.

Finanstilsynet vil med bestemmelsen skulle påse indsendelsen af oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (herefter disclosureforordningen) med

det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.14 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 27 e i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 27 e i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven, regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer eller regler udstedt i medfør heraf kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det vil sige, at bestemmelsen indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 27 e efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« at indsætte », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

Formålet med det foreslåede er, at der indsættes en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (herefter ESG-vurderingsforordningen), hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter af afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at ATP, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 4 (§ 27 n i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Det foreslås i § 27 n, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (herefter disclosureforordningen) med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer

og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 18 a, stk. 3, i disclosureforordningen, der er indsat i medfør af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (herefter omnibusforordningen).

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med det foreslåede vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet i forvejen er indsamlingsorgan for den relevante EU-retsakt i medfør af den foreslåede § 27 n, stk. 1. Er der tale om en juridisk person, skal denne have sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer

og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.14 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 32 a, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Den gældende bestemmelse i § 32 a, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastslår hvilke overtrædelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (herefter disclosureforordningen) der kan straffes med bøder, medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning.

Det foreslås, at der i § 32 a, stk. 2, efter »artikel 13, stk. 1« indsættes »og 3, 1. afsnit«.

Det fremgår af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU) 2019/2088 og 2023/2859 (herefter ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager skal samtidig også offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i markedsføringskommunikationen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er ATP, hvis denne udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation af et produkt omfattet af disclosureforordningen. Den straffbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger der følger af bilag 3, punkt 1, i ESG-vurderingsforordningen, når ATP videregiver en ESG-vurdering

til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation omkring produktet.

Til nr. 6 (§ 32 a, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Den gældende bestemmelse i § 32 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastslår hvilke overtrædelser af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Det foreslås at indsætte et nyt § 32 a, stk. 3, hvorefter overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslåede vil medføre, at overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen kan straffes med bøde.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen indeholder krav om, at hvis en reguleret finansiell virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til bilag 3, punkt 1, i ESG-vurderingsforordningen. Videre skal den finansielle virksomhed samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (herefter disclosureforordningen).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er ATP.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke på sin hjemmeside offentliggør oplysningerne, der fremgår af bilag 3, punkt 1, til ESG-vurderingsforordningen, når ATP udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og ATP videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være

anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomheden ikke på sin hjemmeside offentliggør oplysningerne der fremgår af bilag 3, punkt 1, til ESG-vurderingsforordningen, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 8

Til nr. 1 (1. pkt. i fodnoten til lovens titel i lov om firmapensionskasser)

Den gældende fodnote til titlen i lov om firmapensionskasser indeholder en opregning af de direktiver og forordninger, som loven helt eller delvist gennemfører.

Det foreslås i 1. pkt. i fodnoten til lovens titel efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1,« indsættes »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, nr. L 333, side 153-163,«.

Det foreslåede vil medføre, at der indsættes en henvisning til, at der med denne lov foretages en implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor. Denne henvisning tilføjes, idet lovforslaget vil implementere dele af artikel 8 i direktivet, der vedrører ændringer til artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (herefter IORP II-direktivet). Direktivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554

om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DORA-forordningen).

Til nr. 2 (§ 29, stk. 1, nr. 8, i lov om firmapensionskasser)

§ 29, stk. 1, i lov om firmapensionskasser fastsætter krav om, at en firmapensionskasse skal have effektive former for virksomhedsstyring. Dette inkluderer bl.a. betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området efter § 29, stk. 1, nr. 8.

§ 29, stk. 1, vil implementere blandt andet artikel 21, stk. 5, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i § 29, stk. 1, nr. 8, efter »it-området« at indsætte »og, når det er relevant, navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en firmapensionskasse skal have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger navnlig hvad angår net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med DORA-forordningen, når det er relevant. DORA-forordningen foreskriver i artikel 2, stk. 3, litra c, at forordningen ikke finder anvendelse på firmapensionskasser, som forvalter pensionsordninger, som tilsammen ikke har mere end 15 medlemmer i alt. Derfor gælder kravene i den foreslåede bestemmelse heller ikke for disse firmapensionskasser.

DORA-forordningen fastsætter ensartede krav til sikkerheden i de net- og informationssystemer, der understøtter finansielle enheders forretningsprocesser.

Ved net- og informationssystem forstås efter § 2, nr. 1, i lov om net- og informationssikkerhed for domænenavnsystemer og visse digitale tjenester a) elektronisk kommunikationsnet i form af radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur, der anvendes til formidling af tjenester, b) enhver anordning eller gruppe af indbyrdes forbundne eller beslægtede anordninger, hvoraf en eller flere ved hjælp af et program udfører automatisk behandling af digitale data, eller c) digitale data, som lagres, behandles, fremfindes eller overføres af elementer i litra a og b med henblik på deres drift, brug, beskyttelse og vedligeholdelse.

Bestemmelsen vil implementere dele af artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, der er et følgedirektiv til DORA-forordningen, der ændrer i artikel 21, stk. 5, i IORP II-direktivet.

Finanstilsynet er udpeget som kompetent myndighed til at

påse overholdelsen af DORA-forordningen, jf. § 97 i lov om firmapensionskasser.

DORA-forordningen har fundet anvendelse siden den 17. januar 2025.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 8 a i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti)

Det fremgår af artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (herefter betalingskontodirektivet), at medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter ikke forskelsbehandler forbrugere, der har lovligt ophold i Unionen, på grund af deres nationalitet eller bopæl eller af nogen anden grund omhandlet i artikel 21 i chartret, når sådanne forbrugere ansøger om eller anvender en betalingskonto i Unionen. Betingelserne for at have en betalingskonto med basale funktioner må på ingen måde medføre forskelsbehandling.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om god skik for finansiell virksomhed, at en finansiell virksomhed skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

Forskelsbehandling i strid med betalingskontodirektivets artikel 15 vil også være i strid med kravet om, at en finansiell virksomhed skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder efter § 3 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.

Bestemmelsen i § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder er en generalklausul, der omfatter alle diskriminerende grunde, der er nævnt i artikel 15 i betalingskontodirektivet, herunder i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheders artikel 21 (chartret). Generalklausulens formulering om, at en finansiell virksomhed skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder, indebærer, at al adfærd nævnt i betalingskontodirektivets artikel 15, det være sig ulovlig forskelsbehandling i relation til forbrugernes ansøgning om eller anvendelse af en betalingskonto eller forskelsbehandling i relation til basale betalingskonti, vil være i strid med bekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Det fremgår af chartrets artikel 21, stk. 1, at enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt. Det fremgår endvidere af chartrets artikel 21, stk. 2, at inden for

traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af deres særlige bestemmelser er enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet forbudt.

Det foreslås at indsætte et nyt *kapitel 3 a* i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti om forbud mod forskelsbehandling i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti. Det foreslåede kapitel indeholder den foreslåede bestemmelse § 8 a.

Det foreslås i § 8 a, at et pengeinstitut ikke må forskelsbehandle forbrugere med lovligt ophold i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, på grund af forbrugernes nationalitet, bopæl eller af anden grund omhandlet i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når forbrugerne ansøger om eller anvender en betalingskonto i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Betingelserne for at have en basal betalingskonto må på ingen måde medføre forskelsbehandling.

Bestemmelsen vil styrke gennemsigtigheden om retstilstanden, således at rettighederne og forpligtelserne i artikel 15 i betalingskontodirektivet tydeliggøres i dansk ret.

Der er ikke tiltænkt nogen materiel ændring af retstilstanden, idet forskelsbehandling i strid med betalingskontodirektivets artikel 15 er i strid med kravet om, at en finansiell virksomhed skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder efter § 3 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et pengeinstitut ikke må forskelsbehandle forbrugere med lovligt ophold i EU/EØS på grund af forbrugernes nationalitet, bopæl eller forhold nævnt i chartrets artikel 21, når forbrugerne ansøger om eller anvender en betalingskonto i EU/EØS. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at betingelserne for at have en basal betalingskonto på ingen måde må medføre forskelsbehandling.

Den foreslåede § 8 a omfatter både forskelsbehandling i forbindelse med ansøgning og anvendelse af en betalingskonto samt i forbindelse med betingelserne for at have en basal betalingskonto. Selvom det ikke udtrykkeligt fremgår af den danske oversættelse af artikel 15 i betalingskontodirektivet, vil en forskelsbehandling skulle udgøre en diskrimination af kunden for at være omfattet af forbuddet i den foreslåede § 8 a. I den engelske, tyske og franske version af betalingskontodirektivet, er det diskrimination, som forbydes i artikel 15 og ikke enhver forskelsbehandling. Det vil altid bero på en konkret vurdering om en praksis medfører forskelsbehandling i strid med den foreslåede § 8 a.

Ved vurderingen vil der kunne lægges vægt på, om der er tale om diskrimination eller en forskelsbehandling med en saglig begrundelse. En forskelsbehandling, der er sagligt begrundet, vil ikke udgøre diskrimination. I forhold til vurderingen af, om der foreligger en forskelsbehandling i strid med bestemmelsen, vil det derfor bl.a. være afgørende, om der kan være en saglig grund til at behandle grupper af kunder forskelligt, og om forskelsbehandlingen er rimelig og proportional.

Ved en vurdering af, om der foreligger usaglig forskelsbehandling, vil der f.eks. kunne lægges vægt på, om der er objektive forskelle på de berørte forbrugere. Det vil for eksempel ikke nødvendigvis være en usaglig forskelsbehandling at behandle kunder henholdsvis inden for og uden for et pengeinstituts særlige forretningsområde forskelligt, hvis det skyldes, at det er forbundet med ekstra omkostninger at foretage kontrol med efterlevelse af reglerne i hvidvasklovgivningen, når kunder har bopæl uden for pengeinstituttets sædvanlige forretningsområde. Ved vurderingen af, om der er tale om usaglig forskelsbehandling vil der endvidere kunne ses på, om forskelsbehandlingen er rimelig og proportional.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 21, stk. 7, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere)

Det følger af § 21, stk. 7, i lov om kreditservicevirksomhed og kreditkøbere, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om etablering af en klageinstans for klager fra låntagere vedrørende kreditkøbere, kreditservicevirksomheder og kreditserviceleverandører, for så vidt angår aktiviteter omfattet af loven.

Formålet med bemyndigelsesbestemmelsen er at give erhvervsministeren mulighed for at etablere en klageinstans, hvor låntagere kan indgive klager relateret til kreditkøberes, kreditservicevirksomheders og kreditserviceleverandørers aktiviteter omfattet af loven. Dette skal sikre implementering af artikel 24, stk. 3, og artikel 10, stk. 2, litra i, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere (herefter NPL-direktivet).

Bemyndigelsen i § 21, stk. 7, i lov om kreditservicevirksomhed og kreditkøbere er ikke udnyttet.

Det foreslås, at § 21, stk. 7, ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at bemyndigelsen til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om etablering af en klageinstans, hvortil låntagerne kan indgive klager vedrørende kreditkøbere, kreditservicevirksomheder og kre-

ditserviceleverandører, for så vidt angår aktiviteter omfattet af loven, bortfalder.

Bestemmelsen foreslås ophævet, fordi det ved efterfølgende fortolkning af artikel 24, stk. 3, og artikel 10, stk. 2, litra i, i NPL-direktivet vurderes, at der ikke er behov for at etablering af en klageinstans for at opfylde NPL-direktivets krav vedrørende låntageres klageadgang.

Låntageres klager vedrørende kreditkøberes, kreditservicevirksomheders og kreditserviceleverandørers aktiviteter vil, som det allerede er tilfældet i dag, kunne indgives til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil som kompetent myndighed skulle behandle disse klager i overensstemmelse med kravene i NPL-direktivet.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 21, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det følger af § 21, stk. 1, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at tilsynsreaktioner givet efter § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, og virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside. Det følger endvidere, at reaktioner givet i henhold til § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven til politimæssig efterforskning, skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn.

Det følger af § 21, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at reaktioner givet i henhold til § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn.

I lov nr. 1563 af 27. december 2019 om ændring af hvidvasloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love blev der indsat fem nye stykker i § 345 i lov om finansiel virksomhed, som medførte en rykning af de dagældende stk. 3-15, som blev stk. 8-20.

Dette medførte en konsekvensrettelse i § 15, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, men samme konsekvensændring blev fejlagtigt ikke foretaget i § 21, stk. 1 og 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder. Fejlen har dog ikke haft praktisk betydning.

Det foreslås derfor i 21, stk. 1, 1. og 8. pkt., og i stk. 2 at ændre »§ 345, stk. 7,« til »§ 345, stk. 12,«.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 21, stk. 1 og 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder henvises til det rette stykke i § 345 i lov om finansiel virksomhed om, dels at bestyrelsen træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger, dels at bestyrelsen træffer beslutning om at overgive sager omfattet af til politimæssig efterforskning.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 21, stk. 1 og 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 4, stk. 2, 1. og 3. pkt., og § 6, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det fremgår af § 4, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Det fremgår af § 6, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, jf. stk. 1.

Det foreslås i § 4, stk. 2, 1. og 3. pkt., og § 6, stk. 2, at »en finansiel rådgiver,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af, at det ved lov nr. 1668 af 30. december 2024 om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven, lov om erhvervsfremme, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald) blev besluttet at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver.

Afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver blev sat i kraft ved ikrafttrædelsen af bekendtgørelse nr. 828 af 23. juni 2025 om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven, lov om erhvervsfremme, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændring af visse love og bestemmelser på Er-

hvervsministeriets område som følge af opgavebortfald) og i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love vedrørende afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeholdelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, straffelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.).

Til § 13

Til nr. 1 (§ 38 b i hvidvaskloven)

I forhold til § 38 b i hvidvaskloven som affattet ved § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 er bestemmelsen uændret. Da § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 endnu ikke er trådt i kraft, er det for at justere i bemærkningerne til § 38 b nødvendigt at afatte bestemmelsen i sin helhed i dette lovforslags § 13, samtidig med at § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 ophæves, jf. § 14, nr. 1.

Formålet hermed er at ændre på det i bemærkningerne anførte om, hvem advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto vil skulle indhente identitetsoplysninger på, og hvilke oplysninger der vil skulle indhentes og stilles til rådighed for pengeinstitutterne, i de tilfælde, hvor en advokats klient er en juridisk person, således at advokaten i sådanne tilfælde alene skal indhente oplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer.

Om den nærmere baggrund for den foreslåede ændring henvises til lovforslagets pkt. 2.15.2.

Efter gældende ret finder hvidvaskloven anvendelse for advokater, i det omfang advokater udfører de opregnede typer af bistand m.v., der fremgår af lovens § 1, stk. 1, nr. 13. Når en advokat yder bistand i en sag, der er omfattet af hvidvaskloven, er advokaten bl.a. forpligtet til at gennemføre såkaldte kundekendskabsprocedurer efter kapitel 3, hvilket bl.a. indebærer at indhente klientens identitetsoplysninger. Advokater har dog ikke en generel forpligtelse til at indhente identitetsoplysninger om deres klienter.

Det følger videre af hvidvaskloven, at når en advokats klient har midler stående på advokatens samlekliebankkonto,

skal pengeinstituttet indhente identitetsoplysninger på klienten (den eller de reelle ejere) og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere klientens identitet, så pengeinstituttet med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

Advokater er imidlertid underlagt tavshedspligt vedrørende oplysninger, som er kommet til deres kundskab under udførelsen af deres hverv, jf. retsplejelovens § 129, jf. straffelovens §§ 152-152 e. Tavshedspligten gælder både, når advokaten yder bistand m.v., som er omfattet af hvidvaskloven, og når advokaten yder bistand m.v., som ikke er omfattet af hvidvaskloven. Tavshedspligten omfatter således f.eks. også oplysning om, at en klient i det hele taget har søgt bistand hos advokaten.

Når en advokats klient har midler stående på advokatens samlekliebankkonto, kan advokaten således alene stille identifikationsoplysninger m.v. om klienten til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres, hvis advokaten enten har indhentet et samtykke fra klienten, eller ét af tilfældene omfattet af straffelovens § 152 e er opfyldt.

Med *stk. 1* i den foreslåede bestemmelse foreslås det, at der indføres en bestemmelse om, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Udtrykket ”reelle ejere” skal forstås i overensstemmelse med definitionen i hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter.

De oplysninger, der skal indhentes efter den foreslåede bestemmelse, vil være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Identitetsoplysninger skal således omfatte navn og cpr-nummer el.lign., hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer el.lign., skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato.

For personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, vil et alternativ til cpr-nummer f.eks. kunne være et lignende nationalt id-nummer eller, hvis et sådan ikke haves, oplysning om fødselsdato, hvilket også bl.a. fremgår af bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 99. Såfremt advokaten vil anvende en klients nationale id-nummer, er det væsentligt, at denne kan sikre, at der er tale om et unikt nummer, og at nummeret er varigt eller i hvert fald klientens aktive nationale nummer, idet det i enkelte lande er muligt at få et nyt

nationalt id-nummer. Fødselsdato vil alene kunne anvendes i det relativt sjældne tilfælde, hvor der ikke i øvrigt foreligger et unikt nummer.

I de tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person, vil de oplysninger, som advokaten skal indhente efter den foreslåede bestemmelse, være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1, litra b.

Identitetsoplysninger skal dermed omfatte navn og cvr-nummer el.lign., hvis den juridiske person ikke har et cvr-nummer.

For juridiske personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan lignende identifikation være en anden form for identificerbart registreringsnummer, f.eks. TIN-nummer (Tax Identification Number), LEI-kode (Legal Entity Identifier) eller et nationalt unikt registreringsnummer, jf. også bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra b, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 100 f, hvor det bl.a. fremgår, at kravet om gennemførsel af "rimelige foranstaltninger" for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger eksempelvis vil kunne opfyldes ved, at der indhentes legitimationsdokumenter fra en pålidelig og uafhængig kilde. Begrebet "med sikkerhed ved" skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, som giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er forkerte.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke kravene til advokaters opbevaring og sletning af indhentede identitetsoplysninger m.v. efter hvidvasklovens § 30. En advokat vil således kun være omfattet af bestemmelsen i tilfælde, hvor der ydes bistand m.v. omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejers identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

De identitetsoplysninger, som skal indhentes om den eller de reelle ejere af midlerne, skal af advokaten kontrolleres ved dokumenter, data eller oplysninger.

Kontrollen kan f.eks. bestå i en undersøgelse af offentligt udstedte legitimationsdokumenter, som f.eks. pas, kørekort, legitimationskort, sundhedskort, dåbs- eller navneattest. Elektroniske identifikationsmidler kan benyttes, herunder eksempelvis relevante tillidstjenester eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.

I de tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person,

kan kontrollen bestå af opslag i Det Centrale Virksomhedsregister, udskrifter fra SKAT indeholdende oplysninger om klientens identitet eller et sammenskrevet selskabsresumé fra Erhvervsstyrelsen.

Der må i den konkrete situation ikke være anledning til tvivl om den eller de reelle ejers identitet.

Der henvises til bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 3, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 100 f, hvor det bl.a. fremgår, at kravet om gennemførsel af "rimelige foranstaltninger" for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger eksempelvis vil kunne opfyldes ved, at der indhentes legitimationsdokumenter fra en pålidelig og uafhængig kilde. Begrebet "med sikkerhed ved" skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, som giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er forkerte.

I de tilfælde, hvor betroede klientmidler bliver indsat på en samlekliebankkonto af en anden end advokatens klient, f.eks. en modpart som opfølgning på et forlig eller en retsafgørelse eller en inkassodebitør som led i afvikling af skyldforhold, vil advokatens klient være at anse som den reelle ejer af midlerne. Derfor vil advokaten også efter den foreslåede bestemmelse skulle indhente og kontrollere advokatens klients identitetsoplysninger – og ikke den indbetalende tredjemands identitetsoplysninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto uden ugrundet ophold efter indbetalingen skal stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 1 og 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor.

En advokats indhentelse, kontrol og tilgængeliggørelse af identitetsoplysninger og kontroldokumenter vil kunne ske forud for, at klientens midler indsættes på advokatens samlekliebankkonto, f.eks. hvis klienten eller evt. dennes modpart er blevet givet en frist til at indbetale midlerne. En advokat vil således kunne indhente de pågældende oplysninger og dokumenter allerede ved en sags påtagelse, hvis advokaten på baggrund af de indledende drøftelser med klienten eller de øvrige foreliggende oplysninger i sagen vurderer, at der er en mulighed for, at advokatens samlekliebankkonto kan komme i anvendelse i forbindelse med advoka-

tens behandling af sagen. Advokaten bør dog først stille de pågældende identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet inden for en vis tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen. En antagelse om, at en klient sandsynligvis på et senere tidspunkt vil modtage midler, som skal indsættes på kontoen, vil ikke være tilstrækkelig til, at et pengeinstitut vil kunne betragte klienten som reel ejer af midler på samleklientbankkontoen. Der vil således skulle være en vis aktualitet i advokatens dokumentation for klienter med midler på kontoen, som advokaten vil skulle stille rådighed for pengeinstituttet. I forbindelse med tilgængeliggørelsen vil advokaten skulle sikre sig, at identitetsoplysninger og kontrol dokumenter, der er indhentet på et tidligere tidspunkt, forsat er aktuelle og gyldige, da klientens identitetsoplysninger, f.eks. navn, vil kunne have ændret sig, og kontrol dokumenter vil kunne være udløbet.

I tilfælde, hvor der løbende indbetales midler tilhørende en klient på samleklientbankkontoen, vil advokaten ikke være forpligtet til at gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere klientens identitet ved hver indbetaling. Advokaten vil dog skulle foretage kontrol i et omfang, der er tilstrækkeligt til at sikre, at identitetsoplysningerne og kontrol dokumenterne fortsat er aktuelle og gyldige. Advokaten vil desuden i forbindelse med hver indbetaling til klienten skulle stille identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet.

Der vil kunne være tilfælde, hvor det ikke viser sig muligt for advokaten at stille identitetsoplysningerne og kontrol dokumenterne til rådighed forud for indbetalingen. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis klienten har indbetalt midler til advokatens samleklientbankkonto, uden at advokaten har anmodet herom eller har været bekendt med det. Da formålet med at indhente identitetsoplysninger på klienterne (den eller de reelle ejere) og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere deres identitet imidlertid er at sikre øget gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at hindre hvidvask og finansiering af terrorisme, anses en hurtig tilgængeliggørelse for at være nødvendig. Tilgængeliggørelse vil derfor ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kunne vente flere dage, men skal som udgangspunkt ske samme dag, som midlerne indbetales på kontoen for at sikre aktualitet i pengeinstituttets oversigt over reelle ejere af midler på advokatens samleklientbankkonto.

I situationer, hvor det ikke er muligt for advokaten at stille identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen af midlerne, vil advokaten uden ugrundet ophold skulle give pengeinstituttet skriftlig meddelelse herom med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor. Hermed sikres, at pengeinstituttet i forbindelse med Finanstilsynets tilsyn med pengeinstituttets overholdelse af hvidvaskloven vil kunne godtgøre over for Finanstilsynet, hvorfor oplysningerne om den eller de reelle ejere ikke var til rådighed for pengein-

stituttet i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen af midlerne.

Et pengeinstitut bør være påpasselig med at spærre for enkelte ind- og udbetalinger af midler på en advokats samleklientbankkonto med henvisning til, at advokaten ikke inden for rimelig tid har stillet identitetsoplysninger og kontrol dokumenter m.v. på en eller enkelte klienter, der har midler stående på kontoen, til rådighed for pengeinstituttet. Dette skal dels ses i lyset af de ovenfor nævnte tilfælde, dels at en advokats samleklientbankkonto bl.a. anvendes til indbetaling af retsafgifter, og at det hænder, at retssager skal anlægges med meget kort varsel, eksempelvis samme dag som advokaten modtager henvendelsen fra klienten, f.eks. i sager angående midlertidige afgørelser om forbud og påbud, jf. retsplejelovens kapitel 40, eller ved advokatskift i ankesager. Spærring for enkelte ind- og udbetalinger af midler kan dog være nødvendig af hensyn til pengeinstituttets overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Hvis advokaten flere gange ikke stiller identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, eller i en konkret sag ikke stiller sådanne oplysninger til rådighed inden for rimelig tid, selv om der ikke er en egentlig hindring herfor, bør pengeinstituttet nærmere overveje, hvilken reaktion pengeinstituttet skal iværksætte over for advokaten, herunder om samleklientbankkontoen skal opsiges eller afvikles i henhold til hvidvasklovens § 14, stk. 5, og § 15.

I den forbindelse må pengeinstituttet ikke gennemføre yderligere transaktioner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1 og 3 (Lov nr. 712 af 20. juni 2025)

Den foreslåede ophævelse af § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love er en konsekvens af lovforslagets § 13.

Der henvises til pkt. 2.15. i de almindelige bemærkninger, lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (Lov nr. 712 af 20. juni 2025)

Det følger af § 6, nr. 1, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere

af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love, at der foretages en række ændringer til fodnoten i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås at § 6, nr. 1, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 1, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, idet bestemmelsen med dette ændringsnummer foreslås ophævet, men genindsat i § 1, nr. 1, i nærværende lovforslag grundet en fejlagtig fastsættelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4 (Lov nr. 712 af 20. juni 2025)

§ 22 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre er lovens ikrafttrædelsesbestemmelse.

Det følger af § 22, stk. 12, at en række ændringer træder i kraft den 10. januar 2030, heriblandt § 6, nr. 1, der vedrører fodnoten til lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i § 22, stk. 12, at »nr. 1,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 14, nr. 2, hvortil § 6, nr. 1, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foreslås ophævet. Da § 6, nr. 1, foreslås ophævet, skal henvisningen til § 6, nr. 1, i ikrafttrædelsesbestemmelsen ligeledes udgå.

Det foreslåede vil medføre, at § 22, stk. 12, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, er korrekt affattet.

Til § 15

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2-13.

Det foreslås i stk. 2, at § 2, nr. 15, træder i kraft den 11. januar 2026.

§ 2, nr. 15, vedrører §§ 356 a-c i lov om finansiell virksomhed.

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv

2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI) artikel 2, stk. 1, at implementeringen skal træde i kraft den 11. januar 2026.

Det foreslås i stk. 3, at lovforslagets § 7, nr. 1, skal træde i kraft den 1. marts 2026.

§ 7, nr. 1, vedrører § 27, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Baggrunden herfor er, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (herefter ESG-vurderingsforordningen) fastslår, at medlemsstaterne senest den 2. april 2026 skal udpege en kompetent myndighed i forbindelse med denne forordning. Ikrafttrædelsen den 1. marts 2026 er i overensstemmelse med lov nr. 712 af 20. juni 2025, jf. lovens § 22, stk. 5.

Det foreslås i stk. 4, at § 1, nr. 20, skal træde i kraft den 5. marts 2026.

§ 1, nr. 20, vedrører § 253 c i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede bestemmelse udgør en fravigelse fra de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet regulering. Baggrunden herfor er, at lovforslagets § 1, nr. 20, foreslår at ændre § 253 c i lov om kapitalmarkeder, der strafbelægger visse bestemmelser i prospektforordningen, ved at lade artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 15, stk. 1, udgå. Det skyldes, at både artikel 14 og 15 i prospektforordningen ophæves, jf. artikel 1, nr. 11 og 13, i ændringsforordning 2024/2809. Ophævelsen af de to bestemmelser i prospektforordningen sker med virkning fra 5. marts 2026, jf. artikel 4, nr. 2, i ændringsforordningen, hvorfor lovændringen først bør træde i kraft på denne dato.

Det foreslås i stk. 5, at § 2, nr. 7, 8, 13 og 14, § 3, nr. 3-6 og 9, og § 6, nr. 1, 2, 6 og 7, træder i kraft den 16. april 2026.

De oplyste ændringsnumre vedrører § 14, stk. 1, nr. 8, § 64 c, stk. 9, § 351, stk. 4 og 5, 4. pkt., i lov om finansiell virksomhed, § 9, stk. 1, nr. 4, § 10, stk. 1, nr. 4, § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra c, 2. pkt., og nr. 6, § 57, stk. 9, § 172, stk. 1 og 3, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., og § 11, stk. 3, nr. 3, § 13, stk. 9, § 168, stk. 1 og 3, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegerings-

aftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet), at implementeringen skal træde i kraft senest den 16. april 2026.

Det foreslåede vil medføre, at der for investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforeninger og SIKAV'er fastsættes krav om, at virksomhederne fra den 16. april 2026 vil skulle overholde kravene både for at få tilladelse, og løbende for at opretholde tilladelsen. Virksomheder med tilladelse efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger m.v., skal til enhver tid overholde betingelserne for deres tilladelse. Dette følger af bemærkningerne til tilladelsesbestemmelserne, samt § 17, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed og § 110, stk. 1, nr. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. De nye krav betyder derfor, at de virksomheder, som i dag har tilladelse, eller som ansøger om tilladelse inden den 16. april 2026, også vil skulle overholde kravene i § 2, nr. 7, 8, 13 og 14, § 3, nr. 3-6, og 9, og § 6, nr. 1, 2, 6 og 7, fra den 16. april 2026.

Det foreslås i *stk. 6*, at lovforslagets § 1, nr. 4, skal træde i kraft den 5. juni 2026.

§ 1, nr. 4, vedrører § 10, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

§ 1, nr. 4, vil gennemføre artikel 1, nr. 3, i ændringsforordning 2024/2809, der ændrer i prospektforordningen. Disse ændringer til prospektforordningen træder dog først i kraft den 5. juni 2026, jf. artikel 4, nr. 3, i ændringsforordningen. Lovændringen bør derfor først træde i kraft på denne dato.

Det foreslås i *stk. 7*, at § 1, nr. 2, 7, 8, 11-16, 18 og 19, § 2, nr. 16, og § 4, nr. 5, træder i kraft den 6. juni 2026.

De oplyste ændringsnumre vedrører § 3, nr. 6, § 76 a, overskriften før § 83, § 83, § 110, stk. 1 og 2, § 111, stk. 2, § 111, stk. 3, §§ 112 og 113, overskriften før § 222, § 222, § 232, stk. 4, og § 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, § 361, stk. 2, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed og § 246 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Disse bestemmelser i lovforslaget implementerer ændringsdirektiv 2024/2811, der ændrer i MiFID II. Det følger af artikel 3 i ændringsdirektivet, at de implementerende bestemmelser skal anvendes fra den 6. juni 2026, hvorfor ikrafttrædelsesdatoen for de implementerende lovændringer bør sættes til denne dato.

Det foreslås i *stk. 8*, at lovens § 3, nr. 1, 2, 7 og 8, og § 4, nr. 2 og 4, skal træde i kraft den 25. juni 2026.

De oplyste ændringsnumre vedrører fodnoten til lovens titel, § 2, nr. 29, § 147, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., § 152, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., og § 10, nr. 67, og § 239, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslåede *stk. 8* vil medføre, at ændringerne til lov om investeringsforeninger m.v. og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der foreslås ved denne lovs § 3, nr. 1, 2, 7 og 8, og § 4, nr. 2 og 4, træder i kraft ved fristen for implementering af de ændringer til UCITS-direktivet, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivatransaktioner. Fristen for den nationale implementering er den 25. juni 2026.

Det foreslås i *stk. 9*, at lovforslagets § 7, nr. 3, 5 og 6, træder i kraft den 2. juli 2026.

De oplyste ændringsnumre vedrører § 27 e, § 32 a, stk. 2 og 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

De foreslåede bestemmelser er en fravigelse fra de fælles ikrafttrædelser for erhvervsrettet regulering. Fravigelsen er nødvendig for at sikre rettidig supplering af ESG-vurderingsforordningen. Baggrunden herfor er, at følgebestemmelserne til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), skal finde anvendelse fra den 2. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 10*, at lovforslagets § 1, nr. 3, 5, 9 og 10, § 2, nr. 1 og 3-6, § 4, nr. 3, og § 5, nr. 2, 3 og 6, træder i kraft den 5. december 2026.

De oplyste ændringsnumre vedrører § 3, nr. 40 og 41, §§ 11-14, 92 a og 96 a i lov om kapitalmarkeder, fodnoten til lov om finansiel virksomhed og § 13, stk. 2-5, i lov om finansiel virksomhed, fodnoten til lov om forsikringsvirksomhed, § 40, stk. 2 og 3, og § 322 i lov om forsikringsvirksomhed, og § 26, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato vil være en fravigelse af de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet regulering. Denne fravigelse foreslås for at sikre rettidig imple-

mentering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet (herefter MVSD), jf. direktivets artikel 7, stk. 1. Fristen for implementering af direktivet er den 5. december 2026.

Det foreslås i *stk. 11*, at lovforslagets § 7, nr. 4, træder i kraft den 9. januar 2028.

§ 7, nr. 4, vedrører § 27 n i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den foreslåede bestemmelse er en fravigelse fra de fælles ikrafttrædelser for erhvervsrettet regulering. Baggrunden herfor er, at medlemsstaterne, med henblik på at gøre de oplysninger, der er omhandlet i disclosureforordningens artikel 18 a, stk. 1, tilgængelige på ESAP, skal udpege mindst ét indsamlingsorgan som defineret i artikel 2, nr. 2, i forordning (EU) 2023/2859, senest den 9. januar 2028.

Det foreslås i *stk. 12*, at lovforslagets § 7, nr. 2, træder i kraft den 10. januar 2028.

§ 7, nr. 2, vedrører § 27, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Baggrunden herfor er, at fra den 10. januar 2028, skal de finansielle markedsdeltagere omfattet af disclosureforordningen, når de offentliggør oplysninger som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1, 3, 4 og 5, artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, samtidig indsende disse oplysninger til det relevante indsamlingsorgan. De foreslåede bestemmelser er en fravigelse fra de fælles ikrafttrædelser for erhvervsrettet regulering.

Det foreslås i *stk. 13*, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 98, 117 og 128, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs § 6, nr. 3-5.

De foreslåede §§ 98, 117 og 128 vil først træde i kraft når erhvervsministeren fastsætter tidspunktet. Det skyldes, at artikel 66, stk. 3, jf. artikel 67, stk. 6, i FAIF-direktivet fastslår, at direktivets artikel 35 og 37-41 først skal sættes i kraft efter, at EU-Kommissionen har udstedt en delegeret retsakt, der fastsætter datoen for, hvornår artikel 35 og 37-41 skal finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 14*, at § 27 n, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som affattet ved lovforslagets § 7, nr. 4, har virkning fra den 9. januar 2030.

De foreslåede bestemmelser er en fravigelse fra de fælles ikrafttrædelser for erhvervsrettet regulering. Baggrunden herfor er, at fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2023/2859 (herefter ESAP-forordningen), og medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan for frivillige oplysninger senest den 9. januar 2030.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Lovforslagets §§ 5 og 8 skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed og lov om firmapensionskasser gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Det foreslås, at § 7 ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, da lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke gælder for Færøerne Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-6 og 8-14 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om kapitalmarkeder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 263, der ikke er udnyttet.

Lov om finansiel virksomhed er anordnet i Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

Lov om investeringsforeninger m.v. er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 201, der ikke er udnyttet.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 307, der ikke er udnyttet.

Lov om forsikringsvirksomhed er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 355, der ikke er udnyttet.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 202, der ikke er udnyttet.

Lov om firmapensionskasser er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 127, der ikke er udnyttet.

Lov om betalingskonti og basale erhvervskonti er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 28, der ikke er udnyttet.

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 43, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 34, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 30, der ikke er udnyttet.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) er anordnet i Grønland ved kongelig anordning nr. 812 af 12. august 2019.

Det foreslås i *stk.* 3, at §§ 1-4, 6 og 9-14 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov om kapitalmarkeder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 263, der ikke er udnyttet.

Lov om finansiel virksomhed er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Lov om investeringsforeninger m.v. er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 201, der ikke er udnyttet.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 307, der ikke er udnyttet.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 202, der ikke er udnyttet.

Lov om betalingskonti og basale erhvervskonti er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 28, der ikke er udnyttet.

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 43, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 34, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 30, der ikke er udnyttet.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 813 af 12. august 2019.

De dele af lovens § 2, nr. 2, 10, 11, 17 og 18, der er relevante for realkreditinstitutter og forsikringsselskaber, kan ikke sættes i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Det er en konsekvens af, at realkreditområdet og forsikringsområdet er overtaget af Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 652 af 10. juni 2025, som ændret ved § 6 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om kapitalmarkeder</i>	
<i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998, EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002, EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020, EU-Tidende 2021, nr. L 22, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Kommissionens direktiv 2007/14/EF af 8. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende, nr. L 69, side 27, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007, EU-tidende 2007, nr. L 184, side 17, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020, EU-Tidende 2021, nr. L 22, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj	1. I <i>1. pkt.</i> i <i>fodnoten</i> til lovens titel udgår »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1,«, efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« indsættes: »dele af«, »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«, og »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163« ændres til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober

2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014 af 15. maj 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2175 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014, EU-Tidende, nr. L 257, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.	2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.
§ 3. I denne lov forstås ved:	
1-5) ---	
6) SMV-vækstmarked (vækstmarked for små og mellemstore virksomheder): En multilateral handelsfacilitet (MHF), der er registreret som et SMV-vækstmarked i overensstemmelse med § 110.	2. I § 3, nr. 6, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«.

7-39) ---		
		3. I § 3 indsættes som <i>nr. 40 og 41</i>: »40) Aktier med flere stemmer (MVS): En aktie, der tilhører en særskilt og separat aktieklasse, i hvilken aktierne har flere stemmer pr. aktie end i en anden aktieklasse, og hvor aktierne har stemmeret i beslutninger, der skal tages på selskabets generalforsamling. 41) Struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur): En aktie-struktur i aktieselskaber, der indeholder mindst én klasse af aktier med flere stemmer (MVS).«
§ 10. Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, finder ikke anvendelse på udbud af værdipapirer i Danmark, hvis den samlede værdi af udbuddet inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er under 8 mio. euro, og hvis der ikke anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet, jf. artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. Grænsen på 8 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder.		4. § 10, stk. 1, ophæves. Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.
Stk. 2 og 3. ---		
		5. Efter kapitel 3 indsættes: »Kapitel 3 a <i>Oplysningsforpligtelser for aktieselskaber med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur)</i> § 11. Et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-

struktur), hvis aktier handles eller skal handles på et SMV-vækstmarked, skal, efter indførelse af en MVS-struktur i overensstemmelse med de selskabsretlige regler, medtage de i § 13 nævnte oplysninger i det prospekt, der er nævnt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked og det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt, der er nævnt i forordningens artikel 15 a. Tilsvarende gælder i forhold til det optagelsesdokument, der er nævnt i artikel 33, stk. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

§ 12. Et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), der ikke er registreret som et SMV-vækstmarked, skal, efter indførelse af en MVS-struktur i overensstemmelse med de selskabsretlige regler, medtage de i § 13 nævnte oplysninger i det prospekt, der er nævnt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked og det vækstorienterede EU-udstedelsesprospekt, der er nævnt i forordningens artikel 15 a. Tilsvarende gælder i forhold til det optagelsesdokument, der kræves i henhold til national ret eller den relevante multilaterale handelsfacilitets (MHF'ens) regler, i tilfælde hvor selskabet offentliggør et sådant prospekt eller dokument.

§ 13. De oplysninger, der er nævnt i §§ 11 og 12, skal bestå af detaljerede oplysninger om følgende:

- 1) Aktieselskabets aktiestruktur med en angivelse af de forskellige aktieklasser, herunder aktier, der ikke er optaget til handel, og oplysninger for hver aktieklasse om
 - a) de rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til aktierne i den pågældende klasse,
 - b) den procentdel af den samlede aktiekapital eller af det samlede antal aktier, som aktierne i den pågældende klasse udgør, og
 - c) det samlede antal stemmer, som aktierne i den pågældende klasse udgør.
- 2) Enhver begrænsning ved overdragelse af aktier, herunder aftaler mellem aktionærer, som selskabet har kendskab til, og som kan medføre sådanne begrænsninger.
- 3) Enhver begrænsning i aktiers stemmerettigheder, herunder aftaler mellem aktionærer, som selskabet har kendskab til, og som kan medføre sådanne begrænsninger.
- 4) Identiteten, hvis aktieselskabet har kendskab til den, af de aktionærer, der besidder aktier med flere stemmer (MVS), der udgør mere end 5 pct. af stemmerettighederne for alle aktier i selskabet, og af de fysiske personer eller juridiske enheder, der har ret til at udøve stemmerettigheder på vegne af disse aktionærer, når det er relevant. Er de aktionærer eller personer, der har ret til at udøve stemmerettigheder på aktionærernes vegne, fysiske personer, kræver offentliggørelse af deres identitet kun formidling af deres navne.

§ 14. Et aktieselskab med en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur), hvis aktier handles eller skal handles på en multilateral handelsfacilitet (MHF), herunder på et SMV-vækstmar-

		ked, skal underrette den relevante markedsoperatør om eksistensen af MVS-strukturen.«
§ 50. ---		
Stk. 2-6. ---		
		6. I § 50 indsættes som <i>stk. 7</i> : » <i>Stk. 7.</i> Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om opgørelsen af kvalificerede andele efter stk. 1.«
		7. Efter § 76 indsættes: »§ 76 a. Ved aktiers optagelse til handel, skal en operatør af et reguleret marked stille krav om, at den forventede markedsværdi for det selskab, hvis aktier der ansøges om optagelse til handel af, eller, hvis denne værdi ikke kan anslås, dette selskabs egenkapital, herunder resultatet, fra det seneste regnskabsår, skal være på mindst 1 mio. euro. <i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder ikke anvendelse på optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel. <i>Stk. 3.</i> En operatør af et reguleret marked skal i tillæg til kravet i stk. 1 stille krav om, at mindst 10 pct. af den tegnede kapital, som den aktieklasse, der er omfattet af ansøgningen om optagelse til handel, repræsenterer, er ejet af offentligheden på tidspunktet for optagelse til handel. <i>Stk. 4.</i> Ansøges der om optagelse til handel af aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel, vurderer operatøren af det regulerede marked for at opfylde kravet i stk. 3, om der er en tilstrækkelig spredning af aktier i offentligheden i forbindelse med alle udstedte

	aktier og ikke kun i forbindelse med de aktier, der er fungible med aktier, der allerede er optaget til handel.«
<i>Overskriften.</i> Officiel notering	8. <i>Overskriften</i> før § 83 ophæves og § 83 ophæves.
§ 83. Finanstilsynet kan efter anmodning fra en udsteder af aktier, aktiecertifikater eller obligationer træffe beslutning om officiel notering af det pågældende finansielle instrument, hvis det er optaget eller vil blive optaget til handel på et reguleret marked.	8. <i>Overskriften</i> før § 83 ophæves og § 83 ophæves.
<i>Stk. 2.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for officiel notering af aktier, aktiecertifikater og obligationer efter stk. 1 og om suspension fra officiel notering.	
	9. Efter § 92 indsættes: »§ 92 a. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) skal klart identificere aktieselskaber med strukturer med aktier med flere stemmer (MVS-strukturer), der er optaget til handel på den pågældende multilaterale handelsfacilitet (MHF), som aktieselskaber med en sådan struktur.«
	10. Efter § 96 indsættes i <i>kapitel 18</i> : »§ 96 a. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) må ikke afvise optagelse til handel af et aktieselskabs aktier med den begrundelse, at selskabet har indført en struktur med aktier med flere stemmer (MVS-struktur) i overensstemmelse med de selskabsretlige regler herom.«
§ 110. Drift af en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked må ikke påbegyndes, før Finanstilsynet har registreret den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) som et SMV-vækstmarked.	11. I § 110, <i>stk. 1</i> , indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«, og efter »(MHF'en)« indsættes: »eller segmentet heraf«.

Stk. 2. Finanstilsynet registrerer en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked, når operatøren af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) opfylder kravene i dette kapitel.	12.	I § 110, stk. 2, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«.
Stk. 3 og 4. ---		
§ 111. ---		
	13.	I § 111 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF), hvor et segment heraf er et SMV-vækstmarked, skal have regler, systemer og procedurer, der sikrer, at betingelserne i stk. 1 og følgende betingelser er opfyldt: a) Det segment af den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en), der er registreret som SMV-vækstmarked, er klart adskilt fra de andre markedssegmenter, der drives af investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en), hvilket bl.a. er angivet med et andet navn, et andet regelsæt, en anden markedsføringsstrategi og anden markedsføring samt en specifik tildeling af markedsidentifikationskoden til segmentet, der er registreret som SMV-vækstmarkedssegment. b) Transaktionerne på det pågældende SMV-vækstmarkedssegment er klart adskilt fra andre markedsaktiviteter inden for den multilaterale handelsfacilitets (MHF'ens) andre segmenter. c) Efter anmodning fra Finanstilsynet skal den multilaterale handelsfacilitet (MHF'en) fremlægge en samlet liste over de instrumenter, der er noteret på det pågældende SMV-vækstmarkedssegment, samt oplysninger om driften af SMV-vækstmarkeds-

		segmentet, som Finanstilsynet kan anmode om.«
		Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
Stk. 2. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) kan indføre krav, der supplerer kravene i stk. 1.	14.	I § 111, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«, og efter »stk. 1« indsættes: »og 2«.
§ 112. Finanstilsynet kan afregistrere en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked, når operatøren, der driver SMV-vækstmarkedet, ansøger om dets afregistrering eller operatøren, der driver SMV-vækstmarkedet, ikke længere opfylder kravene i dette kapitel.	15.	I § 112 indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«.
§ 113. Et finansielt instrument fra en udsteder, der er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, kan kun handles på et andet SMV-vækstmarked, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelser. Over for sidstnævnte SMV-vækstmarked er udstederen hverken underlagt forpligtelser i forbindelse med god selskabsledelse eller forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger.	16.	§ 113 affattes således: »§ 113. Et finansielt instrument fra en udsteder, der er optaget til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kan kun handles på en anden markedsplads, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelse. Er den anden markedsplads et SMV-vækstmarked, er udstederen hverken underlagt forpligtelser i forbindelse med god selskabsledelse eller oplysningskrav indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis med hensyn til dette andet SMV-vækstmarked. Er den anden markedsplads ikke et SMV-vækstmarked, skal udsteder informeres om enhver forpligtelse, som udsteder vil blive underlagt i forbindelse med god selskabsledelse eller oplysningskrav indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis med hensyn til denne anden markedsplads.«
§ 180 a. ---		
Stk. 2-5. ---		

	17. I § 180 a indsættes som <i>stk. 6</i> og <i>7</i>: »<i>Stk. 6.</i> Finanstilsynet kan efter anmodning fra en ejer af et detailbetalingssystem, der opfylder betingelserne i § 177, stk. 2, dispensere fra kravet om, at it-operatøren af samme detailbetalingssystem skal opnå tilladelse fra Finanstilsynet, jf. stk. 1. En dispensation kræver, at it-operatøren er beliggende indenfor Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og at ejeren sikrer, at Finanstilsynet fortsat kan modtage de nødvendige informationer om it-operatøren til brug for Finanstilsynets vurdering af, at forholdene i § 180 c og § 180 g, stk. 1 og 2, er opfyldt. <i>Stk. 7.</i> Finanstilsynet kan ophæve en meddelt dispensation, hvis betingelsen i stk. 6, 2. pkt., ikke længere er opfyldt.«
Overskriften. Delegation	18. Overskriften før § 222 ophæves, § 222 og § 232, stk. 4, ophæves.
§ 222. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at tilsynets beføjelser efter § 83, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 83, stk. 2, kan udøves på tilsynets vegne af en operatør af et reguleret marked på nærmere fastsatte vilkår.	18. Overskriften før § 222 ophæves, § 222 og § 232, stk. 4, ophæves.
Stk. 2. En operatør af et reguleret marked, der har fået tillagt beføjelser efter stk. 1, kan kræve betaling hos medlemmerne af det regulerede marked for varetagelsen af opgaver, der følger af disse beføjelser.	
Stk. 3. En operatør af et reguleret marked, der har fået tillagt beføjelser efter stk. 1, skal overholde kapitel 3-7 i forvaltningsloven, når den træffer afgørelse inden for de delegerede områder.	
Stk. 4. § 224, stk. 1 og 2, gælder tilsvarende for en operatør af et reguleret marked, der har fået tillagt beføjelser efter stk. 1.	

§ 232. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 4. Stk. 1-3 gælder også for afgørelser truffet af virksomheder, der udøver beføjelser på Finanstilsynets vegne i medfør af § 222.	18.	Overskriften før § 222 ophæves, § 222 og § 232, stk. 4, ophæves.
§ 247. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af § 9, stk. 1, § 23, stk. 1, § 24, § 25, 1. pkt., § 26, stk. 1, 3 og 4, § 27, stk. 1 og 3, § 29, stk. 1 og 3, §§ 30-33, § 34, stk. 1 og 2, § 35, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, § 39, stk. 1, §§ 40, 45 og 47, § 50, stk. 2, § 51, stk. 1, § 53, § 54, § 56, stk. 1 og 3, § 58, stk. 1 og 4, § 59, stk. 1, § 61, stk. 3, § 63, § 64, stk. 1 og 3, § 65, stk. 1-6, § 65 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 66, stk. 1 og 2, § 67, § 68, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 71, 73, 75 og 76, § 77, stk. 2, § 78, stk. 1-3, §§ 79-82, § 86, stk. 1, § 88, § 89, stk. 1 og 2, §§ 90-93, 95 og 98-101, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, §§ 104, 106 og 107, § 108, stk. 1-3, § 109, § 110, stk. 1, § 111, stk. 1, § 114, § 115, stk. 1-4, § 116, § 117, stk. 2-4, §§ 118-120, § 121, stk. 1, §§ 122-124, § 129, stk. 1, § 130, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 131, § 132, stk. 1 og 5, §§ 133-135, § 136, stk. 1, 4 og 5, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1, 3-5 og 7, §§ 140, § 180 a, stk. 1, § 180 e, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og 241.	19.	I § 247, stk. 1, indsættes efter »76«: », § 76 a, stk. 1 og 3«, og efter »§ 111, stk. 1« indsættes: »og 2«.
Stk. 2. ---		
§ 253 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 3, 5 og 6, artikel 7, stk. 1-11 og 12a, artikel 8-10, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 14, stk. 1 og 2, artikel 14 a, stk. 1, artikel 15, stk. 1, artikel 15 a, stk. 1, artikel 16, stk. 1-3, artikel 17 og 18, artikel 19, stk. 1-3, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 1-4 og 7-11, artikel 21 a, artikel 22, stk. 2-5, artikel 23, stk. 1-3, 4a og 5, og artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.	20.	I § 253 c udgår: »artikel 14, stk. 1 og 2,« og »artikel 15, stk. 1,«.
		§ 2

	I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 650 af 9. juni 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om finansiel virksomhed</i>	
<i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (Solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 (Solvens II-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr.	1. I 1. pkt. i fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 80-152, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så

vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1092/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1094/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. november 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 5. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. I denne lov forstås:

1-10) ---

	2. I § 5, stk. 6, indsættes som nr. 11:	
	»11) Supplerende kapitalkrav i overensstemmelse med § 125.«	
Stk. 7-9. ---		
§ 13. ---		
Stk. 2. I pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter, og finansielle holdingvirksomheder kan deling af aktiekapitalen eller anparts-kapitalen i klasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted, jf. dog stk. 3.	3. I § 13, stk. 2, ændres »stk. 3« til: »stk. 3 og 4«.	
	4. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en multilateral handelsfacilitet (MHF).« Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.	
Stk. 3. I realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, kan der i vedtægterne ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med og uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi.	5. I § 13, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes som 3. pkt.: »1. og 2. pkt. gælder dog ikke virksomheder omfattet af stk. 3.«	
Stk. 4. Hvis et realkreditinstitut, der er omdannet til et aktieselskab, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, udsteder stemmeløse aktier, jf. stk. 3, finder selskabslovens § 73 om indløsningsret for minoritetsaktionærer og selskabslovens § 70 om indløsningsret for hovedaktionæren ikke anvendelse for disse aktier. Hvis realkreditin-	6. I § 13, stk. 4, 1. pkt., der bliver til stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.	

stituttet har en eller flere aktieklasser optaget til handel på et reguleret marked eller en alternativ markedsplads og en aktiepost overdrages som led i et overtagelsestilbud, finder 1. pkt. ikke anvendelse.		
Stk. 5 og 6. ---		
§ 14. Finanstilsynet giver tilladelse, når		
1-9) ---		
		7. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer: »8) ansøgeren, som søger tilladelse efter § 10, stk. 1, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, der er bosiddende i Den Europæiske Union, og som fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 64, stk. 1, eller § 64 c, stk. 9, jf. § 64, stk. 1.« Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.
Stk. 2-8. ---		
§ 64 c. ---		
Stk. 2-8. ---		
		8. I § 64 c indsættes efter stk. 8 som nyt stykke: »Stk. 9. § 64, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et investeringsforvaltningsselskab, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8.« Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.
Stk. 9 og 10. ---		

§ 106 a. Depotselskaber skal sikre, at		
1-5) ---		
6)	køb og salg af aktiver, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.	9. § 106 a, stk. 1, nr. 6, affattes således: »6) køb og salg af andre aktiver end de, som er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.«
Stk. 2-5. ---		
		10. Efter § 124 b indsættes: »§ 125. Et finansielt konglomerat, jf. § 307 b, skal opfylde et supplerende kapitalkrav. Stk. 2. Det supplerende kapitalkrav og kapital til dækning heraf opgøres kvartalsvis, og resultatet af opgørelsen indberettes til Finanstilsynet. Stk. 3. I finansielle konglomerater finder § 124, stk. 1, med de fornødne tilpasninger anvendelse for det supplerende kapitalkrav. Den øverste modervirksomhed i konglomeratet påser overholdelsen af denne bestemmelse. Stk. 4. Opfylder et finansielt konglomerat ikke det supplerende kapitalkrav, eller er der sandsynlighed for, at kravet ikke bliver opfyldt, kan Finanstilsynet påbyde modervirksomheden i konglomeratet at begrænse udlodning. Udlodningsbegrænsninger omfatter handlingerne nævnt i § 125 b, stk. 5. Stk. 5. Opfylder et finansielt konglomerat ikke det supplerende kapitalkrav finder § 125 c og § 125 d, stk. 1, med de fornødne tilpasninger anvendelse. Den øverste

	modervirksomhed i konglomeratet påser overholdelsen af denne bestemmelse. <i>Stk. 6.</i> Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelse af det supplerende kapitalkrav, jf. stk. 1, og kapital til dækning heraf.«
	11. Efter afsnit VII indsættes: »Afsnit VIII b Finansielle konglomerater Kapitel 18 b <i>Identifikation af finansielle konglomerater</i> § 307 b. Finanstilsynet udpeger én gang årligt de koncerner, der er finansielle konglomerater, jf. stk. 2. <i>Stk. 2.</i> En koncern udpeges som et finansielt konglomerat, hvis følgende betingelser er opfyldt: 1) Koncernen ledes af en finansiell virksomhed som defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, litra a eller b. 2) Mindst én af dattervirksomhederne i koncernen er et forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab. 3) De konsoliderede aktiviteter i enhederne i koncernen inden for henholdsvis forsikringssektoren og bank- og investeringsservicesektoren, anses for at være væsentlige, jf. stk. 3. <i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for, hvornår de konsoliderede akti-

		viteter i stk. 2, nr. 3, anses for at være væsentlige.«
§ 333. Finanstilsynet kan udpege en virksomhed som operatør af finansiel digital infrastruktur, hvis virksomheden opfylder følgende:		
1) ---		
2)		
	Virksomhedens væsentligste aktiviteter består i at drive, administrere eller udvikle tjenester, der er nødvendige for kritiske og vigtige forretningsfunktioner i virksomheder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2254 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, som operatører af finansielle digitale infrastrukturer.	12. I § 333, stk. 1, nr. 2, udgår », som operatører af finansielle digitale infrastrukturer«.
Stk. 2-5. ---		
§ 351. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1- og 2-pengeinstitut, et realkreditinstitut, et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1 og 8, jf. stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, eller § 64, stk. 1, jf. § 64 d, stk. 3, ikke kan bestride stillingen. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 3-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1-5, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, ikke kan bestride stillingen. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 4-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, ikke kan bestride stillingen.		13. I § 351, stk. 4, indsættes som 4. pkt.: »Finanstilsynet kan påbyde et investeringsforvaltningsselskab at afsætte en ansat, der fastlægger investeringsforvaltningsselskabets forretningsadfærd, jf. § 14, stk. 1, nr. 8, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 9, ikke kan bestride stillingen.«

<i>Stk. 5.</i> Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller en ansat i et gruppe 1- eller 2-pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der er nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1 og 8, jf. stk. 1, eller i medfør af § 64 d, stk. 1, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, eller at nøglepersonen i et pengeinstitut, i et realkreditinstitut, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 3-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1-5, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 4-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.	14. I § 351, stk. 5, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum: »Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller ansat i et investeringsforvaltningsselskab, der fastlægger selskabets forretningsadfærd i medfør af § 14, stk. 1, nr. 8, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, eller at den ansatte i investeringsforvaltningsselskabet ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. 64 c, stk. 9.«
<i>Stk. 6-10. ---</i>	
	15. Efter § 356 indsættes før overskriften før § 357: »Finanstilsynets uafhængighed § 356 a. Medlemmer af Finanstilsynets direktion, som har ansvar for tilsyn med

institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, må ikke beklæde deres stilling i mere end 14 år.

§ 356 b. Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med eller har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, må ikke handle med finansielle instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, og virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på:

- 1) Finansielle instrumenter, der forvaltes af tredjeparter, forudsat at indehaverne af disse instrumenter er afskåret fra at gribe ind i forvaltningen af porteføljen, eller
- 2) investeringer i kollektive investeringsordninger.

Stk. 3. Finanstilsynets ansatte, jf. stk. 1, skal forud for ansættelsen eller udpegelsen og efterfølgende en gang om året udfylde en erklæring, der skal indeholde oplysninger om de pågældendes besiddelser i form af aktier, værdipapirer, obligationer, investeringsforeninger, investeringsfonde, blandede fonde, hedgefonde og børshandlede fonde.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve, at ansatte, jf. stk. 1, som på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen eller senere ejer finansielle instrumenter, der kan give anledning til interessekonflikter, inden for en rimelig tidshorisont sælger eller

		afhænder sådanne finansielle instrumenter. <i>Stk. 5.</i> Finanstilsynet kan tillade, at ansatte, jf. stk. 1, sælger eller afhænder finansielle instrumenter, som de ejede på tidspunktet for ansættelsen eller udpegelsen, uden at det er et brud på handelsforbudet i stk. 1. § 356 c. Finanstilsynets ansatte, som fører tilsyn med eller har ansvar for tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, må ikke i en fastsat karenperiode lade sig ansætte af eller acceptere nogen form for kontrakt om levering af erhvervsmæssige tjenesteydelser med institutter, hvor den ansatte har været direkte involveret i tilsyn eller beslutningstagen, herunder virksomhedernes direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber. Tilsvarende gælder ansættelse i enheder, der udøver lobby- og fortalervirksomhed rettet mod Finanstilsynet vedrørende spørgsmål, som den ansatte var ansvarlig for under sin ansættelse eller i sin embedsperiode. <i>Stk. 2.</i> Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om karenperioder, jf. stk. 1, herunder om begyndelsestidspunkt og varighed.«
	§ 361. ---	
	<i>Stk. 2.</i> Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om kapitalmarkeder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:	
1-12) ---		
13)	Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, ak-	16. § 361, stk. 2, nr. 13, ophæves.

	tiocertifikater eller obligationer, betaler 27.500 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.700 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret.	Nr. 14-16 bliver herefter nr. 13-15.
14-16) ---		
Stk. 3-13. ---		
§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 10, stk. 1, 2, 6 og 7, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 25, 2. pkt., § 28, § 33, stk. 1, § 33 a, stk. 1, § 38, stk. 1, 2 og 7 og stk. 8, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 45, § 46, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1 og 2, § 50, stk. 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 a, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, § 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4, § 78, stk. 1 og 5-8, § 101, § 102, stk. 2, 3, 5 og 6, §§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, §§ 106 b og 106 c, § 106 d, stk. 1-5, §§ 107 a og 117, § 118, stk. 4, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1, 2 og 5, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175 a, § 175 g, stk. 1, 5 og 6, § 182, stk. 1 og 2, §§ 194, 195, 200, 200 a og 201, § 202, stk. 1 og 3, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, § 227, § 248, stk. 1, §§ 313 b og 334, § 343 v, stk. 1, og § 347, stk. 2, samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398 og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og artikel 6, 7, 9 og 18-26 og 26 b-26 e, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering samt artikel 3, stk. 1, 3, 4 og 6, artikel 5, artikel 6, stk. 1-6, artikel 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 2, artikel 15, stk. 2 og 3, artikel 16, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 4, artikel 20, stk. 1 og 2, og artikel 25 i Europa-Parlamente-	17. I § 373, stk. 1, indsættes efter »§ 124, stk. 1, 2 og 5,«: »§ 125, stk. 1-5,«.	

tets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet samt artikel 14, stk. 3, artikel 16, stk. 1, artikel 23, stk. 1 og 4, artikel 36, stk. 1-3 og 5-7, artikel 38, stk. 1 og 3, artikel 39, stk. 2, artikel 40, stk. 1 og 2, artikel 48, stk. 1, artikel 49, stk. 4, artikel 50, stk. 1 og 2, artikel 54, artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1-6, artikel 70, stk. 1-4, artikel 72, stk. 1, artikel 75, stk. 1, 2 og 7, og artikel 76, stk. 1, 2 og 5-8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.	
<i>Stk. 2-9. ---</i>	
<i>Stk. 10.</i> Forældelsesfristen er dog 10 år for overtrædelse af § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 2, § 33 a, stk. 1, § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 5, § 75, § 78, stk. 1 og 5-7, § 102, stk. 2 og 5, § 103, stk. 1, 2 og 4, § 106, stk. 2, § 106 a, stk. 1 og 4, § 106 b, § 106 c, stk. 1 og 3, § 106 d, stk. 1, § 124, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, § 150, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, § 167, stk. 1, 3 og 5, § 170, stk. 1, 2 og 4, §§ 171 og 172, § 174, stk. 1 og 2, § 175, § 182, stk. 1 og 2, § 183, stk. 5, §§ 186 og 187, § 188, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 199, stk. 2 og 6, § 200, § 313 b, § 334, stk. 1, § 343 v, stk. 1, § 347, stk. 2, og § 347 b, stk. 3 og 6, samt artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 26, stk. 2, artikel 28, stk. 1-4, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 73, stk. 1, artikel 77, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 1, artikel 395, stk. 1, 1. og 2. afsnit, og stk. 3 og 6, artikel 398, 1. og 2. afsnit, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 471, stk. 1, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber eller regler udstedt i medfør af § 373, stk. 4, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinve-	18. I § 373, <i>stk. 10</i>, indsættes efter »§ 124, stk. 1 og 2,«: »§ 125, stk. 1-5,«.

storer (PRIIP'er), artikel 12, stk. 1, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenestudbydere for erhvervslivet og artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.	
<i>Stk. 11-14. ---</i>	
	§ 3
	I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 13. november 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, § 16 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om investeringsforeninger m.v.</i>	
<i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176,	1. <i>1. pkt. i fodnoten</i> til lovens titel affattes således: »Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det

side 42, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositar-funktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 2010/583/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side

fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositar-funktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv

1, Kommissionens forordning 2010/584/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning 1060/2009/EF og 648/2012/EU, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

(EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt clearederivattransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024.«

§ 2. I denne lov forstås ved:

1-28) ---

2. I § 2 indsættes som *nr. 29*:

»29) Central modpart (CCP): En central modpart (CCP) som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets

		forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.«
§ 9. Finanstilsynet tillader en investeringsforening at udøve virksomhed, hvis		
1-3) ---		
		3. I § 9, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
		»4) investeringsforeningen eller administrationsselskabet, hvis investeringsforeningen har delegeret den daglige ledelse, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i Den Europæiske Union, der fastlægger investeringsforeningens forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 57, stk. 1-3, jf. § 57, stk. 9,«.
		Nr. 4-12 bliver herefter nr. 5-13.
4-12) ---		
Stk. 2 og 3. ---		
§ 10. Finanstilsynet tillader en SIKAV at udøve virksomhed, hvis		
1-3) ---		
		4. I § 10, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
		»4) SIKAV'en eller administrationsselskabet, hvis SIKAV'en har delegeret den daglige ledelse hertil, har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i Den Europæiske Union, der fastlægger SIKAV'ens forretningsadfærd, og som opfylder kravene i § 57, stk. 1-3, jf. § 57, stk. 9,«.
		Nr. 4-10 bliver herefter nr. 5-11.

4-10) ---		
Stk. 2 og 3. ---		
§ 48 a. Ved en investeringsforenings aflønning af medlemmer af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, skal bestyrelsen sikre sig, at følgende er opfyldt:		
1 og 2) ---		
3)	En investeringsforenings generalforsamling kan dog beslutte, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:	
	a og b) ---	
	c) Investeringsforeningen skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til medlemmerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til medlemmerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Investeringsforeningen skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9.	5. I § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra c, 2. pkt., og i nr. 6 ændres »§ 9, stk. 1, nr. 9« til: »§ 9, stk. 1, nr. 10«.
	d og e) ---	
4 og 5) ---		
6)	Investeringsforeningen kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt udbetaling af den variable løndel ikke giver investeringsfor-	5. I § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra c, 2. pkt., og i nr. 6 ændres »§ 9, stk. 1, nr. 9« til: »§ 9, stk. 1, nr. 10«.

	eningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.	
Stk. 2-7. ---		
§ 57. ---		
Stk. 1-8. ---		
		6. I § 57 indsættes som <i>stk. 9</i> : »Stk. 9. Stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse for personer omfattet af § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 4.«
§ 147. En afdeling må højst investere sin formue i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern inden for følgende grænser:		
1)	5 pct. af afdelingens formue. Denne grænse kan dog forhøjes til 10 pct., hvis den samlede værdi af investeringer, der overstiger 5 pct., ikke overstiger 40 pct. af afdelingens formue. Ved beregning af grænsen på 40 pct. medregnes de af nr. 2-4 omfattede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter ikke som investeringer, der overstiger 5 pct.	7. I § 147, <i>stk. 1, nr. 1</i> , indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »Grænsen på 40 pct. gælder ikke for indskud i eller transaktioner med afledte finansielle instrumenter med finansielle institutioner, der er underlagt tilsyn.«
2-4) ---		
Stk. 2 og 3. ---		
§ 152. Såfremt en afdeling anvender afledte finansielle instrumenter, som handles OTC, må modpartsrisikoen på kontraktmodparten ikke overstige		8. § 152, <i>stk. 1</i> , affattes således: »Såfremt en afdeling anvender afledte finansielle instrumenter i en transaktion, der ikke cleares centralt af en central modpart, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, eller som er anerkendt i henhold til

		samme forordnings artikel 25, må afdelingens risikoeksponering mod kontraktmodparten ikke overstige 1) 10 pct. af afdelingens formue, hvis modparten er et kreditinstitut, der opfylder betingelserne i § 141, stk. 1, eller 2) 5 pct. af afdelingens formue i andre tilfælde.«
1)	10 pct. af afdelingens formue, hvis modparten er et kreditinstitut, der opfylder betingelserne i § 141, stk. 1, eller	
2)	5 pct. af afdelingens formue i andre tilfælde.	
Stk. 2. ---		
§ 172. Finanstilsynet kan påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en direktør inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 57, stk. 2 og 3, ikke kan bestride stillingen.		9. I § 172, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »direktør«: », eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden,«.
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 57, stk. 3, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en investeringsforening eller SIKAV at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.		9. I § 172, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »direktør«: », eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden,«.
Stk. 4-7. ---		
		§ 4

	I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 8 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og senest ved § 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter</i>	
<i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 (IFD), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 64, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 (aktionærrettighedsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 (regnskabsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, EU-Tidende 2016, nr. L 194, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13.	1. I 1. pkt. i fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2023, EU-Tidende 2024, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024«.

december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024, EU-Tidende, L af 22. april 2024. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84.	
§ 10. I denne lov forstås ved:	
1-66) ---	
	2. I § 10 indsættes som nr. 67: »67) Central modpart (CCP): En central modpart (CCP) som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.«
§ 26. ---	
<i>Stk. 2.</i> ---	
<i>Stk. 3.</i> I fondsmæglerselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmeværdi ikke finde sted.	3. § 26, stk. 3, ophæves. Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

Stk. 4 og 5. ---		
§ 239. ---		
	4. I § 239 indsættes som <i>stk. 2</i> :	
	»Stk. 2. Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7 a i forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, hvis Finanstilsynet finder, at der er en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.«	
	5. Efter § 246 indsættes før overskriften før § 247:	
	»§ 246 a. Finanstilsynet kan udstede advarsler for at informere offentligheden om, at udstedersponsorerede analyser ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udstedersponsorerede analyser. Det gælder hvor analyser, der er betegnet som udstedersponsorerede analyser, og som distribueres af et investeringsselskab, ikke er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodekset for udsteder-sponsorerede analyser.«	
		§ 5
	I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lov-bekendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:	
Lov om forsikringsvirksomhed		

Fodnoten. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning), EU-Tidende 2016, nr. L 2, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1,«, »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15« ændres til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, nr. L 333, side 153-163«, og »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« ændres til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om

af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (aktionærrettighedsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.	ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende 2024, L af 14. november 2024«.
§ 40. ---	
<i>Stk. 2.</i> I forsikringsselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted.	2. I § 40, stk. 2, indsættes efter »sted«: » , jf. dog stk. 3«.
	3. I § 40 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Forsikringsselskaber, der er registreret som aktieselskaber, hvis aktier ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), kan indføre en struktur med aktier med flere stemmer med henblik på optagelse til handel af virksomhedens aktier på en multilateral handelsfacilitet (MHF).« Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.
<i>Stk. 3 og 4. ---</i>	
§ 132. Et forsikringsselskab og en forsikringsholding-virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder	
1-7) ---	

8)	betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.	4. I § 132, stk. 1, nr. 8, indsættes efter »it-området«: »og for gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringsholdingsvirksomheder navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.
Stk. 2. ---		
§ 168. Er der truffet afgørelse efter § 167, stk. 1, kan Finanstilsynet indgå aftale med tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 217, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014. Det påhviler i sådanne tilfælde Finanstilsynet i fællesskab med tilsynsmyndigheder, som en sådan aftale indgås med, at begrunde aftalen over for både den koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau.		5. I § 168, 1. pkt., § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014«.
§ 169. Finanstilsynet skal i fællesskab med andre relevante tilsynsmyndigheder indhente udtalelse fra koncernen, inden der træffes afgørelse om, hvilken af flere medlemsstaters tilsynsmyndigheder der er koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i de særlige tilfælde omfattet af artikel 247, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014. Er Finanstilsynet udpeget som koncerntilsynsførende, skal Finanstilsynet meddele koncernen en begrundelse for afgørelsen, efter afgørelsen er truffet.		5. I § 168, 1. pkt., § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014«.

<i>Stk. 2.</i> Er Finanstilsynet udpeget som koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), påhviler det Finanstilsynet at meddele en begrundet afgørelse til koncernen og tilsynskollegiet i tilfælde, hvor Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel 247, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014.	5. I § 168, 1. pkt., § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014«.
§ 322. Regler fastsat i medfør af § 1, stk. 3, 2. pkt., § 6, § 13, stk. 6, § 18, stk. 1 og 3, § 19, stk. 2, § 20, stk. 3, § 21, stk. 6, §§ 37 og 42, § 43, stk. 2, 3, 7 og 9, § 56, § 56 a, § 60, stk. 4, § 60 a, stk. 2, § 61, stk. 9, § 64 b, stk. 4, § 65, stk. 2, § 70, stk. 6, § 71, stk. 2, § 72 b, stk. 6, § 77 i, § 108, stk. 6, § 126 b, stk. 5, § 126 c, stk. 6, § 126 e, stk. 5 og 6, § 126 g, stk. 2, § 128, stk. 2 og 3, § 128 a, § 143, stk. 1, nr. 1-3, § 167, stk. 6, § 175 b, stk. 10, § 181, stk. 1, § 183, stk. 6, § 188, stk. 3, § 192, 2. pkt., § 195, stk. 3, § 196, § 199, stk. 12 og 13, §§ 205 og 242, § 248, stk. 2, § 248 a, stk. 5, § 248 b, stk. 3, § 283, stk. 3, §§ 347 a, 371 og 372 a, § 373, stk. 4, 5 og 13, § 373 a, stk. 1, og § 417 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 3, § 20, stk. 2, § 27, stk. 3, § 29, stk. 4, § 30, stk. 7, § 40, stk. 4, §§ 60 og 66, § 67, stk. 2-4, § 70, stk. 2, § 71 a, § 74, stk. 4, § 77, stk. 2, § 87, stk. 2, § 95, stk. 6, § 96, stk. 2, § 109, stk. 5, § 132, stk. 2, § 134, stk. 6, § 139, stk. 5, § 152, § 153, stk. 5, § 154, stk. 6, § 155, stk. 7, § 157, stk. 2, § 158, stk. 4 og 5, § 160, stk. 2, § 161, § 162, nr. 1-3, § 164, stk. 3, § 166, stk. 10, § 172, stk. 1, § 185, stk. 3, § 189, stk. 4, § 190, § 193, stk. 13 og 14, §§ 196 og 218, § 219, stk. 6, § 223, stk. 5, § 224, stk. 3, § 225, stk. 2, §§ 301, 305 og 308, § 320, stk. 1, og § 332, stk. 6.	6. I § 322 ændres »§ 40, stk. 4« til: »§ 40, stk. 5«.
	§ 6
	I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 1. marts 2024, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og

		senest ved § 2 i lov nr. 712 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.</i>		
§ 11. ---		
<i>Stk. 2. ---</i>		
<i>Stk. 3. Finanstilsynet giver en virksomhed tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, når virksomheden er i stand til at opfylde betingelserne i denne lov, og når</i>		
1 og 2) ---		
3)	fastlæggelsen af forvalterens forretningsadfærd altid foretages af mindst to personer fra ledelsen af forvalteren,	1. § 11, stk. 3, nr. 3, affattes således: »3) forvalteren har mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, der fastlægger forvalterens forretningsadfærd, som er bosiddende i Den Europæiske Union, og som opfylder kravene i § 13, stk. 1-3, jf. § 13, stk. 9,«.
4-9) ---		
<i>Stk. 4-7. ---</i>		
§ 13. ---		
<i>Stk. 2-8. ---</i>		
		2. I § 13 indsættes som <i>stk. 9</i> : » <i>Stk. 9.</i> Stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse for personer omfattet af § 11, stk. 3, nr. 3.«
§ 98. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, der ønsker at markedsføre andele i de i § 97 nævnte fonde til professionelle investorer i Danmark, et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale		3. § 98 affattes således: »§ 98. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, der ønsker at markedsføre an-

med på det finansielle område, skal opfylde alle krav i denne lov og regler udstedt i medfør af heraf med undtagelse af reglerne i kapitel 13 og 14. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

dele i de i § 97 nævnte fonde til professionelle investorer i Danmark, et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal opfylde alle krav i denne lov og regler udstedt i medfør af heraf med undtagelse af reglerne i kapitel 13 og 14. Derudover skal følgende betingelser være opfyldt:

1) Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond, jf. § 97, nr. 1, eller masterfonden for feederfonden, jf. § 97, nr. 2, har sit registrerede hjemsted, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

2) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være identificeret som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

3) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede

		EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«
1)	Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond, jf. § 97, nr. 1, eller masterfonden for feederfonden, jf. § 97, nr. 2, har sit registrerede hjemsted, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.	
2)	Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond har sit registrerede hjemsted, må ikke være registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.	
3)	Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler.	
§ 117. Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde til forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, at følgende betingelser er opfyldt:		4. § 117 affattes således: »§ 117. Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde til forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, at følgende betingelser er opfyldt:

1) Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet, de kompetente myndigheder i de berørte alternative investeringsfondes hjemlande og tilsynsmyndighederne i det land, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, der sikrer en effektiv udveksling af oplysninger, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

2) Det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, må ikke være identificeret som værende et højrisiko-tredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

3) Det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, skal have indgået en aftale med Danmark, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

4) Finanstilsynets tilsynsopgaver ifølge denne lov hverken forhindres af et tredjelands love eller administrative bestemmelser, som forvalteren er underlagt, eller af begrænsninger i de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, som gælder for det pågældende tredjelands tilsynsmyndigheder.

Stk. 2. Identificeres det tredjeland, hvor en forvalter med tilladelse efter stk. 1 har

		sit registrerede hjemsted, som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. stk. 1, nr. 2, eller tilføjes det til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. stk. 1, nr. 3, efter meddelelse af tilladelse, skal forvalteren inden for en passende frist træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen, for så vidt angår de alternative investeringsfonde, den forvalter, under behørig hensyntagen til investorernes interesser. Denne frist må ikke være længere end to år.»
1)	Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet, de kompetente myndigheder i de berørte alternative investeringsfondes hjemlande og tilsynsmyndighederne i det land, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, der sikrer en effektiv udveksling af oplysninger, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.	
2)	Det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, må ikke være registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.	
3)	Det tredjeland, hvor forvalteren har sit registrerede hjemsted, skal have indgået en aftale med Danmark, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold,	

	herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler.	
4)	Finanstilsynets tilsynsopgaver ifølge denne lov forhindres ikke af et tredjeland's love eller administrative bestemmelser, som forvalteren er underlagt, eller af begrænsninger i de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, som gælder for det pågældende tredjeland's tilsynsmyndigheder.	
§ 128. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, som har fået tildelt Danmark som referenceland, og som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til § 11, jf. § 116, der ønsker at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, til professionelle investorer i Danmark eller et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indgive en skriftlig anmeldelse herom til Finanstilsynet for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren planlægger at markedsføre. Anmeldelsen skal udfærdiges på et sprog, der er gængs i den internationale finansverden.		5. § 128 affattes således: »§ 128. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, som har fået tildelt Danmark som referenceland, og som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til § 11, jf. § 116, der ønsker at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, til professionelle investorer i Danmark eller et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indgive en skriftlig anmeldelse herom til Finanstilsynet for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren planlægger at markedsføre. Anmeldelsen skal udfærdiges på et sprog, der er gængs i den internationale finansverden. <i>Stk. 2.</i> Er den alternative investeringsfond, som forvalteren ønsker at markedsføre i henhold til stk. 1, fra et tredjeland, skal følgende betingelser være opfyldt: 1) Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond er etableret, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

2) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være identificeret som værende et højrisiko-tredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

3) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Stk. 3. Ønsker forvalteren at markedsføre en alternativ investeringsfond i Danmark efter stk. 1, skal forvalteren vedlægge følgende dokumentation og oplysninger:

1) En anmeldelse, der er vedlagt en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre, og oplysning om, hvor fondene er etableret.

2) Hver fonds regler eller vedtægter.

3) Angivelse af hver fonds depositar.

4) En beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer.

5) Oplysninger om, hvor masterfonden er etableret, hvis en af fondene er en feeder-fond.

6) Eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre.

7) Hvor det er relevant, oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i fonden markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at levere investeringsydelser i forbindelse med fonden.

Stk. 4. Senest 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse om markedsføring i Danmark i henhold til stk. 1, skal Finanstilsynet give forvalteren meddelelse om, hvorvidt forvalteren kan påbegynde markedsføring af den eller de alternative investeringsfonde i Danmark. Afslag på markedsføring må kun meddeles, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren i øvrigt ikke overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Forvalteren kan påbegynde markedsføring af den alternative investeringsfond i Danmark fra den dato, hvor Finanstilsynet har underrettet forvalteren om, at markedsføring kan påbegyndes.

Stk. 5. Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, at forvalteren har fået tilladelse til at markedsføre andele i den alternative investeringsfond i Danmark. Er fonden fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder.

Stk. 6. Ønskes den alternative investeringsfond markedsført i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anmeldelsen efter stk. 1 vedlægges følgende dokumentation og oplysninger:

1) En anmeldelse, der er vedlagt en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre, og oplysning om, hvor fondene er etableret.

2) Hver fonds regler eller vedtægter.

3) Angivelse af hver fonds depositar.

4) En beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer.

5) Oplysninger om, hvor masterfonden er etableret, hvis en af fondene er en feederfond.

6) Eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre.

7) Oplysninger om den eller de medlemsstater, hvor forvalteren har til hensigt at markedsføre andele til professionelle investorer for hver fond.

8) Oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at markedsføre fonde, og eventuelle oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i hver fond markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at levere investeringsydelser i forbindelse med fonden.

Stk. 7. Senest 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse om markedsføring i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på

det finansielle område, som opfylder betingelserne i stk. 6, skal Finanstilsynet fremsende anmeldelsen til de kompetente myndigheder i det land, hvor det er hensigten, at den alternative investeringsfond skal markedsføres. Finanstilsynet fremsender kun anmeldelsen, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf, og forvalteren i øvrigt overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet vedlægger en erklæring om, at forvalteren har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde med en investeringsstrategi, som den pågældende alternative investeringsfond følger.

Stk. 8. Når Finanstilsynet har sendt anmeldelsen til de kompetente myndigheder i værtslandet, jf. stk. 7, underretter Finanstilsynet straks forvalteren om fremsendelsen. Forvalteren kan påbegynde markedsføringen af den alternative investeringsfond i værtslandet efter at have modtaget denne underretning.

Stk. 9. Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, at forvalteren kan påbegynde markedsføringen af andele i den alternative investeringsfond i værtslandet, jf. stk. 8. Er fonden fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder.

Stk. 10. Forvalteren skal skriftligt underrette Finanstilsynet, hvis der sker væsentlige ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 3 eller 6. For planlagte ændringer skal underretningen ske senest 1 måned inden, ændringerne iværksættes. Uforudsete ændringer skal

meddeles Finanstilsynet straks efter, at ændringen har fundet sted.

Stk. 11. Medfører de planlagte ændringer, at forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere vil kunne overholde denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, kan Finanstilsynet påbyde forvalteren, at denne ikke må iværksætte ændringerne. Finanstilsynet skal meddele forvalteren dette straks efter modtagelse af meddelelsen i stk. 10.

Stk. 12. Iværksættes en planlagt ændring på trods af Finanstilsynets meddelelse efter stk. 11, eller hvis der har fundet en uforudset ændring sted, hvorved forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren på anden måde ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt forbyde markedsføring af den alternative investeringsfond eller inddrage forvalterens tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, jf. § 17.

Stk. 13. Er de meddelte ændringer ikke i strid med reglerne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, underretter Finanstilsynet straks Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, hvis ændringerne vedrører ophør af markedsføring af visse alternative investeringsfonde eller markedsføring af yderligere fonde, og, hvis det er relevant, de kompetente myndigheder i de værtslande, hvor fondene markedsføres.

Stk. 14. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

1) formen og indholdet af anmeldelser efter stk. 1, og

		2) formen for den skriftlige underretning, som forvalteren skal indsende efter stk. 10.«
<i>Stk. 2.</i> Hvis den alternative investeringsfond, som forvalteren ønsker at markedsføre i henhold til stk. 1, er fra et tredjeland, skal følgende være opfyldt:		
1)	Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i landet, hvor den alternative investeringsfond er etableret, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.	
2)	Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.	
3)	Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle de lande i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den alternative investeringsfond planlægges markedsført, som overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler.	
<i>Stk. 3.</i> Hvis forvalteren ønsker at markedsføre en alternativ investeringsfond i Danmark efter stk. 1, skal forvalteren vedlægge følgende dokumentation og oplysninger:		

1)	En anmeldelse vedlagt en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre, og oplysning om, hvor fondene er etableret.	
2)	Hver fonds regler eller vedtægter.	
3)	Angivelse af hver fonds depositar.	
4)	En beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer.	
5)	Oplysninger om, hvor masterfonden er etableret, hvis en af fondene er en feederfond.	
6)	Eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre.	
7)	Hvor det er relevant, oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i fonden markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at levere investeringsydelser i forbindelse med fonden.	
<i>Stk. 4.</i> Senest 20 arbejdsdage efter at have modtaget en fyldestgørende anmeldelse i henhold til stk. 1, jf. stk. 3, om markedsføring i Danmark skal Finanstilsynet give forvalteren meddelelse om, hvorvidt forvalteren kan påbegynde markedsføring af den eller de alternative investeringsfonde i Danmark. Afslag på markedsføring må kun meddeles, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren i øvrigt ikke overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Forvalteren kan påbegynde markedsføring af den alternative investeringsfond i Danmark fra den dato, hvor Finanstilsynet har underrettet forvalteren om, at markedsføring kan påbegyndes.		
<i>Stk. 5.</i> Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, at forvalteren har fået tilladelse til at markedsføre andele i		

den alternative investeringsfond i Danmark. Hvis fonden er fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder.		
Stk. 6. Hvis den alternative investeringsfond ønskes markedsført i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anmeldelsen efter stk. 1 vedlægges følgende dokumentation og oplysninger:		
1)	En anmeldelse vedlagt en driftsplan med en entydig identifikation af de alternative investeringsfonde, som forvalteren planlægger at markedsføre, og oplysning om, hvor fondene er etableret.	
2)	Hver fonds regler eller vedtægter.	
3)	Angivelse af hver fonds depositar.	
4)	En beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer.	
5)	Oplysninger om, hvor masterfonden er etableret, hvis en af fondene er en fee-fond.	
6)	Eventuelle yderligere oplysninger, jf. § 62, stk. 1, om hver fond, som forvalteren har til hensigt at markedsføre.	
7)	Oplysninger om den eller de medlemsstater, hvor forvalteren har til hensigt at markedsføre andele til professionelle investorer for hver fond.	
8)	Oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at markedsføre fonde, og eventuelle oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele i hver fond markedsføres til detailinvestorer, også når forvalteren benytter uafhængige enheder til at leve-	

	re investeringsydelse i forbindelse med fonden.	
	<i>Stk. 7.</i> Senest 20 arbejdsdage efter modtagelse af en fyldestgørende anmeldelse, som opfylder betingelserne i stk. 6, om markedsføring i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet fremsende anmeldelsen til de kompetente myndigheder i det land, hvor det er hensigten at den alternative investeringsfond skal markedsføres. Finanstilsynet fremsender kun anmeldelsen, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf og forvalteren i øvrigt overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet vedlægger en erklæring om, at forvalteren har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde med en investeringsstrategi, som den pågældende alternative investeringsfond følger.	
	<i>Stk. 8.</i> Når Finanstilsynet har sendt anmeldelsen til de kompetente myndigheder i værtslandet, jf. stk. 7, underretter Finanstilsynet straks forvalteren om fremsendelsen. Forvalteren kan påbegynde markedsføringen af den alternative investeringsfond i værtslandet efter at have modtaget denne underretning.	
	<i>Stk. 9.</i> Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, at forvalteren kan påbegynde markedsføringen af andele i den alternative investeringsfond i værtslandet, jf. stk. 8. Hvis fonden er fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet også underrette den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder.	
	<i>Stk. 10.</i> Forvalteren skal skriftligt underrette Finanstilsynet, hvis der sker væsentlige ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 3 eller stk. 6. For planlagte ændringer skal underretningen ske, senest 1 måned inden ændringerne iværksættes. Uforudsete ændringer skal meddeles Finanstilsynet, straks efter at ændringen har fundet sted.	

<i>Stk. 11.</i> Hvis de planlagte ændringer medfører, at forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere vil være i overensstemmelse med denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren i øvrigt ikke længere vil kunne overholde denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, kan Finanstilsynet påbyde forvalteren, at denne ikke må iværksætte ændringerne. Finanstilsynet skal meddele forvalteren dette straks efter modtagelse af meddelelsen i stk. 10.	
<i>Stk. 12.</i> Hvis en planlagt ændring iværksættes på trods af Finanstilsynets meddelelse efter stk. 11, eller hvis der har fundet en uforudset ændring sted, hvorved forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren på anden måde ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt forbyde markedsføring af den alternative investeringsfond eller inddrage forvalterens tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, jf. § 17.	
<i>Stk. 13.</i> Hvis de meddelte ændringer ikke er i strid med reglerne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, underretter Finanstilsynet straks Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, hvis ændringerne vedrører ophør af markedsføring af visse alternative investeringsfonde eller markedsføring af yderligere fonde, og, hvis det er relevant, de kompetente myndigheder i de værtslande, hvor fondene markedsføres.	
<i>Stk. 14.</i> Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende	
1) formen og indholdet af anmeldelser efter stk. 1 og	
2) formen for den skriftlige underretning, som forvalteren skal indsende efter stk. 10.	
§ 168. Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen i en forvalter inden for en af Finanstilsynet fastsat	6. I § 168, stk. 1, indsættes efter »direktionen«: », eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden,«.

frist, hvis denne efter § 13, stk. 2 og 3, ikke kan bestri- de stillingen.	
<i>Stk. 2. ---</i>	
<i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alter- native investeringsfonde at afsætte et medlem af direk- tionen, når der er rejst tiltale mod medlemmet af direk- tionen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgiv- ning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 3, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan i en forvalter af alternative investeringsfonde at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.	7. § 168, stk. 3, 1. pkt., affattes således: »Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen, eller en ansat der fastlægger forretningsadfærden, når der er rejst tiltale mod denne i en straf- fesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden re- levant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 3, nr. 1.«
<i>Stk. 4-7. ---</i>	
§ 192. ---	
<i>Stk. 2. ---</i>	
<i>Stk. 3.</i> Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tids- punktet for ikrafttræden af §§ 97-108 og 111-129, § 181, stk. 6, og § 197, nr. 8.	8. I § 192, stk. 3, ændres »§§ 97-108 og 111-129« til: »§§ 97, 99-108, 111-116, 118-127 og 129«.
<i>Stk. 4 og 5. ---</i>	
	§ 7
	I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspen- sion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension</i>	
§ 27. Finanstilsynet påser overholdelsen af § 23, stk. 7-10, § 23 b, stk. 1, §§ 23 c og 24 a, § 24 b, stk.	1. I § 27, stk. 1, 2. pkt., indsættes ef- ter »Europa-Parlamentets og Rådets

3-9, §§ 24 c, 24 d, 24 g og 24 i samt kapitlerne 6, 7 a og 8 bortset fra § 26 b, stk. 8. Derudover påser Finanstilsynet overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf.	forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer»: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«. 2. I § 27, stk. 1, 2. pkt., ændres »og regler udstedt i medfør heraf« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf«.
<i>Stk. 2-10. ---</i>	
§ 27 e. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer eller regler udstedt i medfør heraf kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.	3. I § 27 e indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer»: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.
	4. Efter § 27 m indsættes i <i>kapitel 9</i>: »§ 27 n. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forord-

	ning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
	<i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«
§ 32 a. ---	
<i>Stk. 2.</i> I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.	5. I § 32 a, stk. 2, indsættes efter »artikel 13, stk. 1«: »og 3, 1. afsnit«.
	6. I § 32 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: » <i>Stk. 3.</i> Overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.« Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.
<i>Stk. 3 og 4.</i> ---	
	§ 8
	I lov om firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 183 af 26. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 7 i lov nr. 712 af 20. juni

		2025 og § 2 i lov nr. 730 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
	<i>Lov om firmapensionskasser</i>	
<i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser , der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2341/EU af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP’ers) aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning), EU-Tidende 2016, nr. L 354, side 37, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.		1. I <i>1. pkt.</i> til <i>fodnoten</i> til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, nr. L 333, side 153-163,«.
§ 29. En firmapensionskasse skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder		
1-7) ---		
8)		
	betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.	1. I § 29, <i>stk. 1, nr. 8</i>, indsættes efter »it-området«: »og, når det er relevant, navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.

Stk. 2. ---		
		§ 9
		I lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 407 af 29. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 20 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:
<i>Lov om betalingskonti og basale erhvervskonti</i>		
		1. Efter kapitel 3 indsættes: »Kapitel 3 a <i>Forbud mod forskelsbehandling</i> § 8 a. Et pengeinstitut må ikke forskelsbehandle forbrugere med lovligt ophold i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, på grund af forbrugernes nationalitet, bopæl eller af anden grund omhandlet i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når forbrugerne ansøger om eller anvender en betalingskonto i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Betingelserne for at have en basal betalingskonto må på ingen måde medføre forskelsbehandling.«
		§ 10
		I lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, som ændret ved § 9 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 12 i lov nr.

	712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:
<i>Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere</i>	
§ 21. ---	
<i>Stk. 2-6. ---</i>	
<i>Stk. 7.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om etablering af en klageinstans for klager fra låntagere vedrørende kreditkøbere, kreditservicevirksomheder og kreditserviceleverandører, for så vidt angår aktiviteter omfattet af loven.	1. § 21, stk. 7, ophæves.
	§ 11
	I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 2. februar 2025, som ændret ved § 10 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:
<i>Lov om forbrugslånsvirksomheder</i>	
§ 21. Tilsynsreaktioner givet efter § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarer til virksomhedens reaktion, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informa-	1. I § 21, stk. 1, 1. og 8. pkt., og i stk. 2 ændres »§ 345, stk. 7,« til: »§ 345, stk. 12,«.

tioner fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven til politimæssig efterforskning, skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.	
<i>Stk. 2.</i> Reaktionen givet i henhold til § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.	1. I § 21, stk. 1, 1. og 8. pkt., og i stk. 2 ændres »§ 345, stk. 7,« til: »§ 345, stk. 12,«.
<i>Stk. 3-6. ---</i>	
	§ 12
	I lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 14 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, § 11 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere</i>	
§ 4. ---	

<i>Stk. 2.</i> Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.	1. I § 4, stk. 2, 1. og 3. pkt., og § 6, stk. 2, udgår »en finansiel rådgiver,«.
	§ 13
	I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. juni 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:
<i>Hvidvaskloven</i>	
§ 38 b. Advokater skal ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.	1. Efter § 38 a indsættes i <i>kapitel 8</i>: »§ 38 b. Advokater skal ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13. <i>Stk. 2.</i> Advokater skal endvidere ved behandling efter stk. 1 gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13. <i>Stk. 3.</i> Advokater skal ved behandling efter stk. 1 uden ugrundet ophold efter indbetalingen stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen

	føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille oplysninger efter 1. pkt. til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af forhold, der ligger til grund herfor.«
<i>Stk. 2.</i> Advokater skal endvidere ved behandling efter stk. 1 gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.	
<i>Stk. 3.</i> Advokater skal ved behandling efter stk. 1 uden ugrundet ophold efter indbetalingen stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille oplysninger efter 1. pkt. til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af forhold, der ligger til grund herfor.	
	§ 14
	I lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om be-

	kæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) foretages følgende ændringer:
<i>Lov nr. 712 af 20. juni 2025</i>	
§ 4. ---	
1 og 2. ---	
3. Efter § 38 a indsættes i <i>kapitel 8</i> :	1. § 4, nr. 3, ophæves.
»§ 38 b. Advokater skal ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.	
<i>Stk. 2.</i> Advokater skal endvidere ved behandling efter stk. 1 gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.	
<i>Stk. 3.</i> Advokater skal ved behandling efter stk. 1 uden ugrundet ophold efter indbetalingen stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille oplysninger efter 1. pkt. til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af forhold, der ligger til grund herfor.«	
4-14. ---	
§ 6.	
1. I 1. pkt. i fodnoten til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende	2. § 6, nr. 1, ophæves.

2013, nr. L 294, side 13,«: »dele af«, og »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024«.	
2-56. ---	
§ 22. ---	
Stk. 1-3. ---	
Stk. 4. § 1, nr. 1 og 2, § 5, stk. 1, nr. 61-63, i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, § 1, nr. 9, 18, 20-22, 28, 30-36, 55, 56, 59, 60, 62-64, 66 og 67, § 170 b i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 69, § 1, nr. 71-77, 79-83, 103, 104, 108, 109, 111-113, 115, 121, 123 og 125, § 4, nr. 3, og § 5, nr. 3-7, træder i kraft den 1. januar 2026.	3. I § 22, stk. 4, udgår »§ 4, nr. 3,«.
Stk. 5-11. ---	
Stk. 12. § 1, nr. 38, 39, 78 og 95, § 2, nr. 44, § 5, nr. 8, 9, 12, 13 og 18, § 6, nr. 1, 12, 19, 21, 22, 46 og 48, § 7, nr. 3-5, og § 14, nr. 4, træder i kraft den 10. januar 2030.	4. I § 22, stk. 12, udgår »nr. 1,«.
Stk. 13. ---	